

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

โดย
ชนาธิป แท่งกระโทก และคณะ

สนับสนุนงบประมาณโดย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประจำปีงบประมาณ 2558

Guidelines to Promote the Cultural Tourism in Yaowarat District

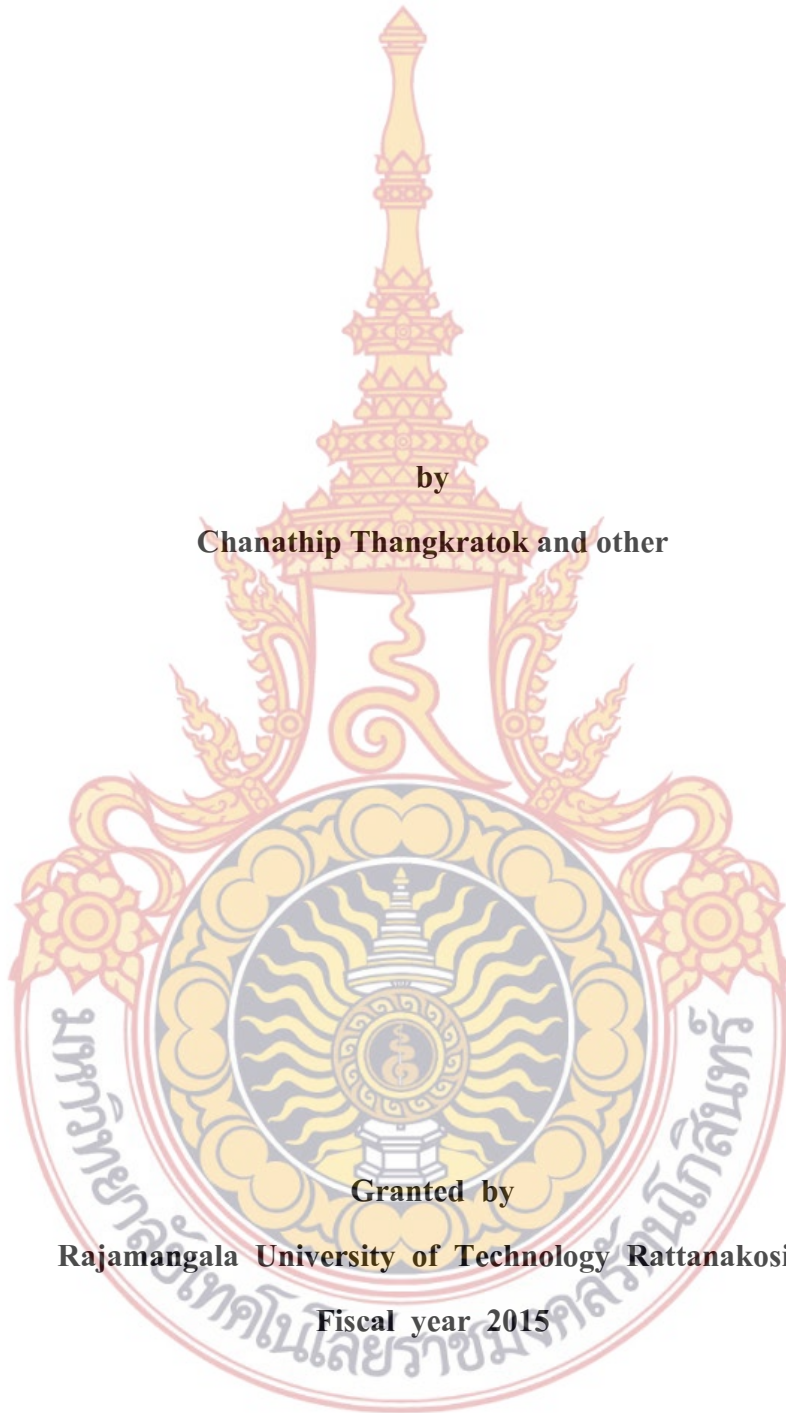
by

Chanathip Thangkratok and other

Granted by

Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Fiscal year 2015

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ด้วยการสนับสนุนจากงบประมาณแผ่นดิน ประจำปี 2558 จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างยิ่ง

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณมนัส ประจวบจินดา ผู้อำนวยการเขตสัมพันธวงศ์ ที่กรุณาอนุญาตให้ลงพื้นที่ในการเก็บข้อมูล ตลอดจนให้การสัมภาษณ์ ขอขอบพระคุณผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการ ประชาชนที่อาศัยอยู่ย่านเยาวราช ที่ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ ขอขอบพระคุณนักท่องเที่ยวกว่าทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม ขอขอบคุณนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดที่ช่วยในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล

ท้ายที่สุดนี้ คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่ได้ให้การส่งเสริมสนับสนุนในการศึกษาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ความผิดพลาดใดๆ ที่มีในงานวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยขอน้อมรับด้วยความเต็มใจ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะมีประโยชน์ต่อผู้อ่าน ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ชนาธิป แต้งกระโทก และคณะ

สิงหาคม 2559

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : A75/2558

ชื่อโครงการ : แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

ชื่อนักวิจัย : ผศ. ชนาธิป แท่งกระโทก, อาจารย์อาทิตย์ บุญซื่อน, อาจารย์สมบัติ สมคะเนย์ และ อาจารย์นิภา จันทรงกุล.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยศึกษาปัจจัยด้านข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยว พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) การทดสอบไค-สแควร์ (Chi-square test) และการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง, อายุ 20-25 ปี, สถานภาพโสด, ระดับการศึกษาปริญญาตรี, อาชีพนักศึกษา, รายได้ต่อเดือน 1-10,000 บาท, เชื้อชาติไทย และนับถือศาสนาพุทธ

นักท่องเที่ยวรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชจากเพื่อน, เดินทางด้วยยานพาหนะรถประจำทาง, มากับครอบครัว, เคยมา 4 ครั้งขึ้นไป, มาเที่ยวต่อครั้ง 2 ชั่วโมง, มีค่าใช้จ่ายต่อครั้งประมาณ 1 -500 บาท, มาเพื่อรับประทานอาหาร, ซื้ออาหาร และจะกลับมาท่องเที่ยวเยาวราชอีก

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช อยู่ในระดับมาก

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

1. นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมแตกต่างกัน
2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน
3. นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน
4. นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมแตกต่างกัน
5. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมแตกต่างกัน
6. นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมแตกต่างกัน
7. นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมแตกต่างกัน
8. นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน
9. พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับเหตุผลที่ทำนเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับปานกลางกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม
10. ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับสูงกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

Abstract

Code of project : A75/2558

Project name : Guidelines to Promote the Cultural Tourism in Yaowarat District

Resercher nam : Assistant Professor Chanathip Thangkratok, Professor Arthit Boonsorn,
Professor Sombat Somkhane and Professor Nipa Jantarakul.

Objective

The objective of this research is to study and identify the guidelines to promote the cultural tourism in Yaowarat district. The study includes personal information of tourist's behaviors, demands, obstacles, and ideas including suggestions on how to promote the cultural tourism in Yaowarat district. Examples will come from 400 Thai tourists who visit Yaowarat district. The tools to collect data will be surveys and statistics to analyze data. The data for the surveys include T-tests, One-Way Analysis of Variance, Chi-square test, and the Pearson Product Moment Correlation Coefficient.

Results

Most of the tourists are female, of ages 20 – 25 years old, single, college students with an income of 1 – 10,000 baht. They also are of Thai nationality and are Buddhist.

Most of the tourists learned of the Yaowarat district from friends, travel through buses, and most come with families more than 4 times (each visit is over 2 hours). The expenses are usually between 1 – 500 baht and the tourists usually come to buy food and will come back again. A lot of tourists like to visit the Yaowarat district.

Hypothesis

1. Different genders have different results for guidelines to promote the cultural tourism in Yaowarat district.
2. Different ages have the same results for guidelines to promote the cultural tourism in Yaowarat district.

3. Relationship status does not make a difference in the results for guidelines to promote the cultural tourism in Yaowarat district.
4. Educational levels make a difference in the results for guidelines to promote the cultural tourism in Yaowarat district.
5. Different careers make a difference in the results for guidelines to promote the cultural tourism in Yaowarat district.
6. Income makes a difference in the results for guidelines to promote the cultural tourism in Yaowarat district.
7. National makes a difference in the results for guidelines to promote the cultural tourism in Yaowarat district.
8. Religion does not make a difference in the results for guidelines to promote the cultural tourism in Yaowarat district.
9. Reasons for visiting are predictable.
10. The demands of visiting Yaowarat district is high in general.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
กมุติหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	7
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ประวัติความเป็นมาของชุมชนเขาวราช.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม.....	24
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค.....	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	52
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	52
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	52
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	196
	สังเขป ความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	196
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	198
	อภิปรายผล.....	235
	ข้อเสนอแนะ.....	250
บรรณานุกรม		
ภาคผนวก		
	ภาคผนวก ก แบบสอบถามแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	
	ภาคผนวก ข รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือ หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ	
ประวัติผู้วิจัย		

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละโดยภาพรวมของนักท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน เชื้อชาติและศาสนา	68
2 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละโดยภาพรวมของนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภท ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จากแหล่งใดมากที่สุด, ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ด้วยยานพาหนะใด, ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับใคร, ท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกี่ครั้ง (รวมครั้งนี้ด้วย), ท่านใช้เวลาในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยเฉลี่ยกี่ชั่วโมงต่อครั้ง, ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชของท่าน ต่อครั้งประมาณเท่าใด, ท่านชอบท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชเกี่ยวกับอะไรมากที่สุด, สินค้าประเภทใดที่ท่านนิยมซื้อมากที่สุด เมื่อท่านมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช และท่านจะกลับมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอีกหรือไม่	72
3 เป็นการนำเสนอพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชได้นำเสนอในรูปค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	77
4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และเกณฑ์กำหนดระดับความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช มากน้อยเพียงใด	78
5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และเกณฑ์กำหนดระดับความคิดเห็นโดยแบ่งออกเป็น 8 ด้าน ได้แก่ ด้านประวัติศาสตร์ ด้านโบราณสถาน ด้านวิถีชีวิตชุมชน ด้านเทศกาลและประเพณี ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาหาร และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน	80
6 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช	89
7 แสดงนักท่องเที่ยวมองว่า ถนนเยาวราช เป็นถนนเกี่ยวกับอะไร	91
8 แสดงท่านต้องการให้ถนนเยาวราช พัฒนาหรือปรับปรุงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางไหนบ้าง	92
9 แสดงท่านคิดว่าสินค้าที่ขึ้นชื่อของเยาวราชคืออะไร	93
10 แสดงโรงแรมที่พักมีให้บริการเพียงพอหรือไม่	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
11	แสดงท่านคิดว่าหน่วยงานภาครัฐควรเข้ามามีบทบาทช่วยพัฒนาย่านเยาวราชอย่างไร	94
12	แสดงถ้าจะพัฒนาให้ย่านเยาวราชเป็นถนนคนเดิน ท่านเห็นด้วยหรือไม่	95
13	แสดงท่านนิยมท่องเที่ยวที่เยาวราชในช่วงวันใดของสัปดาห์	96
14	แสดงกลุ่มอ้างอิงใด ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกรับประทานอาหารจากร้านในย่านเยาวราชของท่าน	97
15	แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำแนกตามเพศ	98
16	แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำแนกตามอายุ	109
17	แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำแนกตามสถานภาพ	119
18	แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำแนกตามระดับการศึกษา	129
19	แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำแนกตามอาชีพ	140
20	แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	152
21	แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำแนกตามเชื้อชาติ	163
22	แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำแนกตามศาสนา	174
23	แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช(เฉพาะพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชข้อ1-9)	185

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
24	แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช (เฉพาะเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ข้อ 10)	188
25	แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม	191
26	แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช	192
27	แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม	195

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงรูปแบบพฤติกรรมผู้ซื้อ(ผู้บริโภค) และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค	34
2	โมเดล 5 ขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจซื้อ	47

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การท่องเที่ยวมีบทบาทความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ศิลปะ วัฒนธรรม ประกอบกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับธุรกิจต่างๆ มากมาย อาทิเช่น ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจการขนส่ง ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจการจำหน่ายของที่ระลึก ธุรกิจการเงินการธนาคาร ธุรกิจประกันภัย ธุรกิจก่อสร้าง เป็นต้น ดังนั้น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จึงเป็นธุรกิจที่บริการแข่งขันกันอย่างสูง ทั้งในประกอบการขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม ซึ่งทำให้เกิดการกระจายรายได้ ไปสู่ประชาชนทุกภาคส่วนจนถึงชุมชนระดับรากหญ้า ช่วยสร้างงานสร้างอาชีพให้เกิดขึ้นกับคนในชุมชน ทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง รวมทั้งเป็นรายได้หลักของประเทศที่นำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจของประเทศอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุผลดังกล่าวรัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ.2555-2559 ที่มีการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศไว้ว่าการสร้างภูมิคุ้มกัน ในมิติต่างๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศที่สำคัญได้แก่ การเสริมสร้างทุนสังคม (ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนทางวัฒนธรรม) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระบบปัจเจก ครอบครัว และชุมชน สามารถจัดการความเสี่ยง และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม สำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ (ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน) มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง โดยใช้ภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ บนพื้นฐานการพึ่งพาซึ่งกันและกัน

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ปัจจุบันได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากวัฒนธรรมถือเป็นมรดกทางสังคมที่มีความงดงาม มีคุณค่าทางจิตใจ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวต่างๆ เช่น ประวัติศาสตร์ งานเทศกาล ขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิตชุมชน ศิลปะ โบราณสถาน โบราณวัตถุ แหล่งท่องเที่ยว อาหาร การแต่งกาย ของที่ระลึก เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการตลาดท่องเที่ยว ททท. เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แผนกลยุทธ์การ

ท่องเที่ยวในอาเซียนปี 2011-2015 โดยให้ความสำคัญในการแข่งขันด้านวัฒนธรรมทั้ง 10 ประเทศ
ในกลุ่มอาเซียน ดังนี้ (<http://th.aectourismthai.com> ค้นเมื่อ 13/10/2557)

	Culture*	Nature	Cruise	Marine**	People	Urban	Food	Medical tourism	Festivals and Events	Adventure	Gaming	Creative***	Education	MICE	Gateway/ Hubs	Shopping	Business	Handicrafts	Sport Tourism	Pilgrimage Tourism
Brunei Darussalam	X	X	X	X				X						X					X	
Cambodia	X	X	X	X	X	X	X	X		X	X									
Indonesia	X	X	X	X		X				X										
Lao PDR	X	X	X		X				X											
Malaysia	X	X	X	X		X		X			X			X						
Myanmar	X	X	X	X						X										X
Philippines	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X					X		
Singapore	X	X	X			X	X	X	X		X	X	X	X	X	X	X			
Thailand	X	X				X	X	X				X		X		X		X	X	
Vietnam	X	X	X	X	X		X													

Exhibit 4: Country's Ranking of the Importance of Various Tourism Resources and Experiences

เขาราชเป็นย่านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว ที่สำคัญและมีชื่อเสียงมายาวนาน เป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวจะต้องมาเยือน จนได้ถูกขนานนามว่าเป็นไข่มุกแห่งเมืองไทย เนื่องจากเป็นแหล่งทำมาหากินและที่อยู่อาศัยของคนไทยเชื้อสายจีน นับได้ว่าเป็นชุมชนที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย รวมทั้งมีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ โบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรม เทศกาลและประเพณี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน สถานที่ท่องเที่ยว ของที่ระลึกต่างๆ มีร้านขายทองคำที่มีคุณภาพดีที่สุดที่เชื่อถือได้ รวมทั้งอาหารที่อร่อยหลากหลาย โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลสำคัญ เทศกาลถือศีลกินเจ และเทศกาลตรุษจีน ก็จะมีการจัดกิจกรรมและการเฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่ มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวจำนวนมากเพื่อร่วมเฉลิมฉลอง นับได้ว่าเขาราชเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยเป็นอย่างมาก

จากการลงพื้นที่สำรวจพบว่าเขาราชมีปัญหาหลายอย่างที่รอการแก้ไข อาทิเช่น ปัญหาความแออัดของชุมชน เนื่องจากชุมชนมีพื้นที่เล็ก แต่เป็นย่านเศรษฐกิจการค้า การท่องเที่ยวที่สำคัญ ทำให้มีผู้สนใจย้ายถิ่นฐานเข้ามาตั้งรกรากในชุมชนมากขึ้น จำนวนประชากรในพื้นที่จึงมากขึ้นเรื่อยๆ ปัญหาความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในการประกอบอาชีพค้าขาย เนื่องจากมีผู้ประกอบการจำนวนมาก ทำให้เกิดการแข่งขันในการค้าขายทำมาหากิน มีการจับจองพื้นที่เพื่อการค้าขาย ทำให้

ทางเข้าเต็มไปด้วยร้านขายของ หาบเร่แผงลอย ปัญหาปริมาณขยะที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีการค้าขายทั้งกลางวันและกลางคืน มีการค้าปลีกค้าส่ง เป็นแหล่งซื้อสินค้าทั้งผู้ประกอบการที่ซื้อสินค้าไปขายต่อและผู้บริโภค จึงทำให้มีปริมาณขยะจำนวนมาก และมีการค้าขายตลอดเวลาจึงเป็นอุปสรรคในการเก็บขยะให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและสะอาด ปัญหาการจราจรติดขัดทั้งกลางวันกลางคืน เนื่องจากมีผู้เดินทางมาจับจ่ายใช้สอยซื้อสินค้าเป็นจำนวนมากทุกช่วงเวลา ในช่วงเวลา กลางคืนมีร้านค้าอาหารการกินมากมาย รสชาติอาหารที่อร่อยและหลากหลายให้เลือกรับประทาน ทำให้ทั้งคนไทยและชาวต่างชาติต่างหลงใหลมาซื้ออาหารการกินในช่วงเวลากลางคืนจำนวนมาก ทำให้การจราจรติดขัดรถยนต์เคลื่อนตัวได้ช้า ปัญหาด้านความปลอดภัยจากสาธารณภัย เนื่องจากความแออัดของชุมชนและอาคารบ้านเรือน ถนน ตรอก ซอก ซอย มีขนาดเล็ก ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาอัคคีภัยเป็นอย่างมาก การเข้าไปประจักษ์เหตุเพลิงไหม้ จะทำได้ยากและไม่สะดวก

ดังนั้น เพื่อเป็นการหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาหลายๆ อย่างดังกล่าว ซึ่งจะสร้างความประทับใจ/ความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เพื่อนำไปสู่การพัฒนา/การอนุรักษ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอย่างยั่งยืน อีกทั้งเป็นการริเริ่มความร่วมมือในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 ที่มีการแข่งขันกันด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ตลอดจนวางยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนด้านการท่องเที่ยว เพื่อนำไปสู่การพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และชุมชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมสืบไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช
2. เพื่อศึกษาความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช
3. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช
4. เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. นักท่องเที่ยว ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการ ตลอดจนประชาชนที่อาศัยอยู่ย่านเยาวราชได้ช่วยกันเสนอแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์ สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอย่างยั่งยืนต่อไป รวมทั้งเป็นแนวทางในการเพิ่มศักยภาพด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชเพื่อเตรียมความพร้อมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) ในปี 2558 ในการแข่งขันด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
3. สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 พ.ศ.2555-2559 เพื่อพัฒนาประเทศไทยไปสู่ความยั่งยืนด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

พื้นที่ในการวิจัย

ย่านเยาวราช ถนนเยาวราช แขวงสัมพันธวงศ์ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพฯ

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

กลุ่มตัวอย่าง

นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 คน และมีการสนทนากลุ่ม (Focus group Interview) กับผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการ ประชาชนที่อาศัยอยู่ย่านเยาวราช เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่

1.1 ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน เชื้อชาติ และศาสนา

1.2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ได้แก่ ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จากแหล่งใดมากที่สุด, ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ด้วยยานพาหนะใด, ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับใคร เป็นต้น

1.3 ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ได้แก่ ต้องการให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว, ต้องการให้มีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นคอยแนะนำแหล่งท่องเที่ยว, ต้องการให้มีป้ายบอกทางและป้ายสัญลักษณ์ไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่ชัดเจน เป็นต้น

2. ตัวแปรตาม คือ แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช 8 ด้าน 1. ด้านประวัติศาสตร์ 2. ด้านโบราณสถาน 3. ด้านวิถีชีวิตชุมชน 4. ด้านเทศกาลและประเพณี 5. ด้านแหล่งท่องเที่ยว 6. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 7. ด้านอาหาร และ 8. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

เยาวราช มีความหมายว่า “พระราชชาติทรงพระเยาว์” หมายถึงรัชกาลที่ 5 เสด็จขึ้นครองราชย์ เมื่อมีพระชนมายุเพียง 15 พรรษา ต่อมาถนนสายนี้ได้ถูกขนานนามว่า “ไขนันทาวน” เมืองไทย เนื่องจากตลอดสายของถนนเป็นแหล่งทำมาหากินและที่อยู่อาศัยของชนชาวจีน นับได้ว่าเป็นชุมชนที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

ถนนเยาวราช หมายถึง ถนนสายหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 โปรดเกล้าฯ ให้สร้างถนนนี้ขึ้นในปี 2434 แล้วเสร็จในปี 2443 ระยะทางยาวตลอดเส้นทางประมาณ 1 กิโลเมตร

ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยว หมายถึง เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ต่อเดือน เชื้อชาติ และศาสนาของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวย่านเยาวราช

พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช หมายถึง ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จากแหล่งใดมากที่สุด, ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ด้วยยานพาหนะใด, ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับใคร, ท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกี่ครั้ง, ท่านใช้เวลาในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยเฉลี่ยกี่ชั่วโมงต่อครั้ง, ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชของท่าน ต่อครั้งประมาณเท่าใด, ท่านชอบท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับอะไรมากที่สุด, สินค้าประเภทใดที่ท่านนิยมซื้อมากที่สุดเมื่อท่านมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ท่านจะกลับมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอีกหรือไม่ และเหตุผลใดที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช หมายถึง ต้องการให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว, ต้องการให้มีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นคอยแนะนำแหล่งท่องเที่ยว, ต้องการให้มีป้ายบอกทาง

และป้ายสัญลักษณ์ไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่ชัดเจน, ต้องการให้มีตำรวจท่องเที่ยวมาคอยดูแลความปลอดภัย, ต้องการให้มีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดไว้บริการนักท่องเที่ยว, ต้องการให้มีช่องทางสำหรับปั่นจักรยาน, ต้องการให้มีศาลา หรือซุ้มนั่งพักผ่อน/พักผ่อน/พักผ่อน, ต้องการให้มีรถราง/พาหนะบริการนักท่องเที่ยว, ต้องการให้มีถึงขยะที่สวยงามและทันสมัย, ต้องการให้มีคู่มือหรือเอกสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว, ต้องการให้มีกิจกรรมนันทนาการที่สอดคล้องกับสถานที่ท่องเที่ยว, ต้องการให้มีการโฆษณา การประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ, ต้องการให้มีโปรแกรมทัวร์สำหรับนักท่องเที่ยวในราคาที่ไม่แพง, ต้องการให้พาเที่ยวชมวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนย่านเยาวราช, ต้องการให้มีการจัดการจราจรไม่ให้เกิด, ต้องการให้มีร้านอาหารและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยวในราคาที่ไม่แพง และ ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกหลายๆ อย่าง บริเวณสถานที่ท่องเที่ยวเพียงพอ เช่น ตู้ ATM ห้องน้ำ เก้าอี้พักผ่อน โทรศัพท์สาธารณะ เป็นต้น

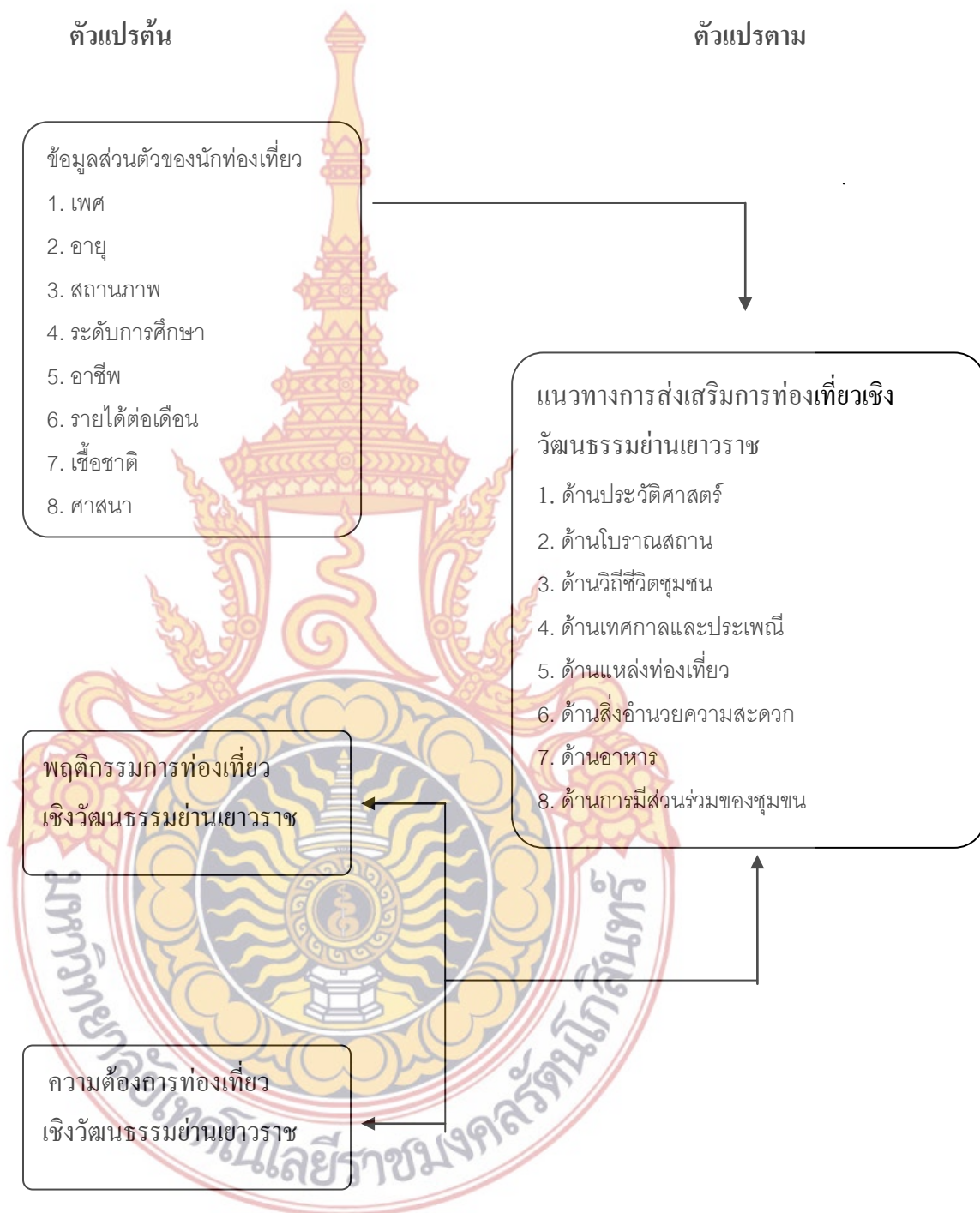
แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช หมายถึง 1. ด้านประวัติศาสตร์ 2. ด้านโบราณสถาน 3. ด้านวิถีชีวิตชุมชน 4. ด้านเทศกาลและประเพณี 5. ด้านแหล่งท่องเที่ยว 6. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 7. ด้านอาหาร และ 8. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

การมีส่วนร่วมของชุมชนเยาวราช ได้แก่ ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการ ประชาชนที่อาศัยอยู่ย่านเยาวราช เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเยาวราช

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
3. นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
4. นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
5. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
6. นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
7. นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
8. นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
9. พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช
10. ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประวัติความเป็นมาของชุมชนเยาวราช
2. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
3. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
4. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
5. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ประวัติความเป็นมาของชุมชนเยาวราช

เยาวราช ที่ชาวต่างชาติเรียกว่า ไชน่าทาวน์ (China Town) มีชาวไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก สำเพ็งและเยาวราชเป็นหัวใจและจิตวิญญาณของชุมชนชาวจีนที่ลงหลักปักฐานในย่านนี้มาตั้งแต่ในอดีต โดยชาวจีนเริ่มอพยพเข้าสู่สยามเมื่อสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช พระองค์ทรงมีพระราชบิดาเป็นชาวจีนแต่จิว เป็นนายอากรชื่อ ไทยสอง พระราชมารดาเป็นไทยชื่อ นกเอี้ยง ในการก่อกองทัพครั้งนั้น พระองค์ได้รับความช่วยเหลือจากชาวจีนที่มาอาสาสมัครเป็นทหารถึง 500 คน เมื่อพระองค์ทรงครองราชย์แล้ว มีพระราชดำริจะขยายพระนครออกไปทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยาจึงทรงโปรดเกล้าฯ ให้บรรดาชาวจีนย้ายถิ่นฐานจากบริเวณที่จะสร้างพระบรมหาราชวัง ให้ไปตั้งบ้านเรือนอยู่นอกเขตกำแพงทิศตะวันออกเฉียงใต้ บริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยาตั้งแต่คลองวัดสามปลื้มหรือวัดจักรวรรดิราชาวาสไปจนถึงคลองเหนือวัดสำเพ็ง ชาวจีนซึ่งพำนักอยู่ในเมืองไทยได้รับความไว้วางใจจากราชการไทยมาก โดยเฉพาะชาวจีนแต่จิวซึ่งมีส่วนร่วมในการกอบกู้เอกราชจากพม่า จึงได้รับการค้าชุนเป็นใหญ่เป็นโตในราชสำนัก อันเป็นสาเหตุให้มีชาวจีนอพยพครั้งใหญ่มากที่สุดถึงหนึ่งล้านห้าแสนคนในสมัยสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก รัชกาลที่ 1 จนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ในขณะที่พลเมืองไทยในเวลานั้นมีเพียง 4-5 ล้านคนเท่านั้น ถ้าเทียบอัตราส่วนประมาณหนึ่งในสี่ของพลเมืองทั้งประเทศเลยทีเดียว

ถนนเยาวราชเป็นถนนที่สร้างขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ตามโครงการถนนอำเภอสำเพ็งซึ่งเป็นนโยบายสร้างถนนในท้องที่ที่เจริญแล้วเพื่อส่งเสริมการค้าขาย สำเพ็งเป็นย่านการค้าที่เจริญมากแห่งหนึ่งนอกเหนือจากบริเวณถนนเจริญกรุงแล้ว ทำให้มีพระราชดำริ

ที่จะสร้างถนนให้มากขึ้น ถนนเยาวราชเป็น 1 ใน 18 ถนนที่สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ (ขณะดำรงพระอิสริยยศพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนนริศรานุวัดติวงศ์ เสนาบดีกระทรวงโยธาธิการ) เสนอให้สร้าง เช่น ถนนจักรวรรดิ ถนนราชวงศ์ ถนนอนุวงศ์

ทรงมีพระราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งให้กรมโยธาธิการ สร้างถนนขึ้นสายหนึ่ง แทรกลงในระหว่างกลางแห่งถนนเจริญกรุงและถนนสำเพ็ง โดยเริ่มก่อตั้งแต่คลองรอบกรุงตรงข้ามกับป้อมมหาไชย ตัดลงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้บรรจบกับถนนเจริญกรุงตรงสะพานวัดสามจีน ความยาว 1,430 เมตร โดยกว้าง 20 เมตร เป็นทางกว้าง 7 วา ทางคนเดินกว้างข้างละ 6 สอก โดยให้ชื่อถนนว่า “ถนนยุพราช” ต่อมาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อว่า “ถนนเยาวราช” และในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2534 ได้มีพระราชโองการให้ออกประกาศกรมโยธาธิการแจ้งให้ราษฎรทราบว่า การตัดถนนเยาวราชเนื่องจากมีพระราชประสงค์จะให้บ้านเมืองเจริญและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนทั่วไปเพื่อมิให้ราษฎรพากันตกใจขายที่ดินไปในราคาถูก เพราะเข้าใจว่าจะซื้อเป็นของหลวง หรือบางทีเข้าใจว่าการชิงขายเสียก่อน ถึงจะได้ราคาซื้อขายก็ยิ่งดีกว่าจะสูญเปล่า และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ตึกที่ยื่นล้ำเข้ามาในแนวถนนไม่เกินกว่า 1 วา ไม่ต้องรื้อถอนด้วย

ด้วยพระมหากรุณาธิคุณของรัชกาลที่ 5 ให้ตัดแนวถนนเลียบหลบบ้านเรือนของประชาชนเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน ด้วยเหตุนี้ ถนนเยาวราช จึงโค้งไปมา และถนนโค้งไปมานี้เอง ในภายหลังนักทำเลพยากรณ์หรือซินแสดูดวงขี้ขี้ขี้ขี้ นำ ต่างลงความเห็นว่าถนนเยาวราชมีลักษณะถูกต้องตามหลักของทำเลมังกรทอง ซึ่งเป็นทำเลสุดยอดตามศาสตร์ที่ลี้ลับขี้ขี้

ทำเลหลังดี หรือมังกรทองของถนนเยาวราชนี้ ด้วยถนนที่เปรียบเสมือนลำตัวที่โค้งไปมาได้รูปแห่งลำตัวมังกร และตลอดแนวถนนเยาวราชเป็นที่ตั้งของร้านทองชุมนุมกันเล็กกว่า 100 ร้าน ช่วยเสริมลักษณะแห่งมังกรทองที่ชัดเจนขึ้น ส่วนหัวมังกรก็คือบริเวณวงเวียนโอเดียน จุดบรรจบของถนนเยาวราชกับถนนเจริญกรุง และบริเวณนี้เองก็คือที่ตั้งของวัดไตรมิตรวิทยาคม ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปทองคำที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก ซึ่งเข้ากับลักษณะหัวมังกรทองที่โดดเด่นและล้ำสุดเมื่อปี พ.ศ.2542 มีการสร้างซุ้มประตูจินขนาดใหญ่บริเวณโอเดียน เพื่อเฉลิมฉลองวโรกาส 72 พรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และถวายเป็นราชสักการะ ตลอดจนแสดงถึงความจงรักภักดี ความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่มีต่อบรรพบุรุษ ซึ่งได้เข้ามาพึ่งใต้พระบรมโพธิสมภาร รวมทั้งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ ซุ้มประตูจินนี้ก็คือการสวมมงกุฎให้แก่หัวมังกรทอง เป็นการเพิ่มพลังอำนาจแก่ทำเลอย่างที่สุด ถนนเยาวราชเป็นเส้นทางเดินรถทางเดียว โคนเดินจากหัวมังกรไปทางหาง รถมอเตอร์ที่วิ่งอยู่ทั้งวันทั้งคืน จึงดูคล้ายมังกรที่มีชีวิต แหกกว่ายไปข้างหน้าไม่มีหยุดหย่อนซึ่งตามตำราเรียก “ทำเลเป็น” หรือทำเลมีชีวิต

ด้วยเหตุนี้เองบรรดาจีนแสต่างยอมรับว่า ถนนเยาวราชเป็นทำเลมังกรทองที่หาได้ยากยิ่งแห่งหนึ่ง เป็นทำเลที่เปี่ยมพลัง ให้คุณแก่ผู้อยู่อาศัยอย่างอเนกอนันต์ มีข้อสังเกตเพิ่มเติมจากเหล่าจีนแสว่า ถนนเยาวราชช่วงกลางหรือบริเวณท้องมังกร จะเป็นทำเลที่เหมาะสมกับธุรกิจด้านอาหารการกิน จึงไม่แปลกที่ตึกเย็นค้ำมีด จะมีร้านอาหารบนริมทิวถึออกมาขายอย่างมากมาย และมีลูกค้าแน่นตลอด ส่วนบริเวณทางมังกรแถบเวียงนครเขมร ที่ต้องพักโบกแหวกว่ายน้ำ ก็เป็นที่ชุมนุมธุรกิจเครื่องป้มน้ำชั้นนำของประเทศไทย

เยาวราช มีความหมายว่า พระราชาที่ทรงพระเยาว์ หมายถึงรัชกาลที่ 5 ที่ขึ้นครองราชย์เมื่อมีพระชนมายุเพียง 15 พรรษา ต่อมาถนนสายนี้ได้ถูกขนานนามว่าเป็น ไชน่าทาวน์ ของเมืองไทย เนื่องจากตลอดสายของถนนเป็นแหล่งทำมาหากิน และที่อยู่อาศัยของชนชาวจีน นับได้ว่าเป็นชุมชนที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ในอดีต ถนนเยาวราช เป็นถนนสายแรกที่มีตึกที่สูงที่สุดในประเทศไทย ตั้งอยู่คือ ตึกเจ็ดชั้นและตึกเก้าชั้น บนสองฟากของถนนมีภัตตาคารจีนชั้นดี มีโรงภาพยนตร์เฉลิมบุรีที่ทันสมัยในยุคนั้น มีร้านขายทองคุณภาพดีที่เชื่อถือได้ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งอาหารสด และอาหารแห้งเพื่อนำไปประกอบอาหารจีนมากมาย และในช่วงเทศกาลสำคัญของชาวจีนอย่างเช่นเทศกาลถือศีลกินเจ และเทศกาลตรุษจีน บนถนนสายนี้ก็มีการจัดกิจกรรมและการเฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่ มีนักท่องเที่ยวทั้งไทยและเทศมากมายมาเข้าร่วมเฉลิมฉลอง นับว่าเป็นถนนที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยเป็นอย่างมาก

2. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว

จากการนิยามขององค์การสหประชาชาติในการประชุม สัมมนา ว่าด้วยเรื่องการเดินทางการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ณ กรุงโรม เมื่อปี พ.ศ. 2506 ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยวไว้ว่าเป็นกิจกรรมที่มีเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ ต้องมีการเดินทาง ต้องมีสถานที่ปลายทาง ต้องมีจุดมุ่งหมายของการเดินทาง สำหรับจุดมุ่งหมายของการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวมิใช่เพื่อการประกอบอาชีพและไปอยู่ประจำ แต่เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งดัง ต่อไปนี้

1. เพื่อพักผ่อนในวันหยุด
2. เพื่อวัฒนธรรมหรือศาสนา
3. เพื่อการศึกษา
4. เพื่อการกีฬาและการบันเทิง
5. เพื่อชมประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ

6. เพื่อนานอดิเรก
7. เพื่อเยี่ยมเยือนญาติมิตร
8. เพื่อเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนา

ด้อย ชุมสาย (2518 : 41) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า เป็นความสัมพันธ์เบ็ดเสร็จ และปรากฏการณ์ทั้งหลายทั้งสิ้นที่เกี่ยวข้องกับการพักอาศัยอยู่อย่างชั่วคราวของคนต่างถิ่นกับท้องถิ่นที่พักอยู่ทั้งนี้มีเงื่อนไขว่าเรามีได้พักอยู่เพื่อกระทำธุรกิจส่วนใหญ่ให้เกิดผลเป็นกำไร

มิล (Mill 1900 : 359) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า เป็นการจัดกิจกรรมทั้งหมด ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความประทับใจในการให้บริการ และสร้างความพึงพอใจให้กับแหล่งนักท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่

จากความหมายที่นักวิชาการข้างต้นได้เสนอไว้ สามารถสร้างข้อสรุปในเชิงนิยามได้ว่าการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ให้เกิดความประทับใจจากการให้บริการที่มีคุณภาพ และแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงาม ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ดังนั้นการท่องเที่ยวจึงไม่ใช่กิจกรรมของนักท่องเที่ยวแต่เพียงอย่างเดียว แต่มีความหมายถึงผู้ให้บริการในธุรกิจการท่องเที่ยวอีกด้วย

ความสำคัญของการท่องเที่ยว (อ้างอิงใน อรรถนพ เนตรทิพย์. 2551 : 18-22)

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่มีบทบาทสูงยิ่งในการนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจประเทศไทย เป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้เป็นอันดับหนึ่ง เมื่อเทียบกับสินค้าส่งออกอื่นๆ การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคมดังต่อไปนี้ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2543 : 1-3)

ความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ

1. เป็นแหล่งที่มาของรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศ
2. ช่วยลดปัญหาการขาดดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ
3. ช่วยสร้างอาชีพและการจ้างงาน
4. ก่อให้เกิดการกระจายรายได้
5. ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจของท้องถิ่น
6. การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการกระตุ้นการผลิต

ความสำคัญต่อสังคมของประเทศ

1. ช่วยยกมาตรฐานการครองชีพของคนในท้องถิ่น

2. ช่วยสร้างความเจริญทางสังคมให้แก่ท้องถิ่น
3. ช่วยอนุรักษ์ฟื้นฟูวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
4. ก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการศึกษา
5. ช่วยลดปัญหาการอพยพย้ายถิ่นของชุมชนท้องถิ่น
6. ช่วยกระตุ้นให้มีการคิดค้นนำทรัพยากรส่วนเกินที่ไร้ค่ามาประดิษฐ์เป็นสินค้าที่ระลึกจำหน่าย
7. ช่วยสร้างสันติภาพและความสามัคคี

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

วินิจฉัย วีรยางกูร (2532 : 34) แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้เสนอองค์ประกอบของการท่องเที่ยวไว้ในหนังสือเรื่อง การจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ไว้ว่ามีองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

1. สามารถสร้างความดึงดูดใจนักท่องเที่ยวจากทรัพยากรการท่องเที่ยว ในการที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่นั้นๆ สิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวไปที่นั่น แตกต่างกันไปในแต่ละคนหรือกลุ่มคนหรือแต่ละ

ชนชาติ ฯลฯ สิ่งดึงดูดใจอาจเป็นศิลปวัฒนธรรม โบราณวัตถุ โบราณสถาน หาดทราย ภูเขา สวนสนุก งานแสดงสินค้าการแข่งขันกีฬา

2. สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของทรัพยากรการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสิ่งสำคัญหรือปัจจัยที่จะบันดาลให้สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งอยู่ในความนิยมของนักท่องเที่ยว ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ คือ โรงแรมและที่พัก ราคาเช่าห้องพัก สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ จำนวนร้านค้า สถานบริการ ร้านอาหาร ร้านกาแฟ รมณีสถาน สถานที่แลกเปลี่ยนเงินตรา ระบบไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ

3. การเข้าถึงจุดท่องเที่ยว จุดท่องเที่ยวหรือศูนย์กลางของการท่องเที่ยวนั้นจะต้องมีเส้นทางหรือโครงข่ายการคมนาคม ซึ่งจะต้องมีอย่างพร้อมเพียงในแหล่งท่องเที่ยว ศูนย์กลางของการท่องเที่ยว จุดท่องเที่ยวต่างๆ ฯลฯ ตลอดทั้งจะต้องสามารถติดต่อเชื่อมโยงกันระหว่างพื้นที่หรือบริเวณใกล้เคียงหรือเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ รถไฟ เรือ เครื่องบิน ฯลฯ แล้วแต่ความจำเป็น จุดท่องเที่ยวหรือศูนย์กลางการท่องเที่ยวใดๆ ก็ตามถ้าขาดเสียซึ่งเส้นทางคมนาคมที่จะเข้าถึงได้แล้ว สถานที่ท่องเที่ยวนั้นไม่ว่าจะสวยงามแปลกตาประทับใจเพียงใดก็ตามย่อมจะไร้คุณค่าอย่างสิ้นเชิง

ทรัพยากรการท่องเที่ยว

วรรณ วลัยวานิช (2539 : 58 - 61) กล่าวว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวหมายถึงสถานที่ สถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงสถานที่ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น ที่มีลักษณะเด่น ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว เช่น ประเพณีสงกรานต์ หรือการแข่งเรือ เป็นต้น

ทรัพยากรการท่องเที่ยว เป็นสินค้าทางการท่องเที่ยวและเป็นจุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ซึ่งทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เกิดการเดินทางไปเยือนหรือไปท่องเที่ยวโดยได้แบ่งทรัพยากรการท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภท คือ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2534 : 18-24)

1. ทรัพยากรประเภทธรรมชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความงามตามธรรมชาติสามารถดึงดูดให้คนไปเยือนหรือไปท่องเที่ยวยังพื้นที่นั้นๆ เช่นภูเขา ป่าไม้ น้ำพุร้อน น้ำตก ถ้ำ บ่อน้ำร้อน หาดทราย ชายทะเล ทะเลสาบ เกาะแก่ง เป็นต้น

2. ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์โบราณสถาน และโบราณวัตถุ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นตามความประสงค์หรือประโยชน์ของมนุษย์เองทั้งที่เป็นมรดกในอดีตและได้เริ่มสร้างในปัจจุบัน แต่มีผลดึงดูดให้คนไปเที่ยวไปเยือนยังพื้นที่นั้น เช่น พระราชวังสนามจันทร์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กำแพงเมือง ออนุสาวรีย์อนุสรณ์สถาน อุทยานประวัติศาสตร์ เป็นต้น

3. ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นในรูปแบบของการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคม ซึ่งปฏิบัติยึดถือสืบทอดต่อกันมาตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่มีผลต่อการดึงดูดให้คนไปเที่ยวเยือนยังพื้นที่นั้น เช่น สภาพชีวิตในชนบท หมู่บ้านชาวเขา สวนสนุก ศูนย์วัฒนธรรม ตลาดน้ำ การแข่งขันกีฬา การแสดงสินค้าพื้นบ้าน และงานประเพณีต่างๆ เป็นต้น

นอกจากการแบ่งประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยวข้างต้นแล้ว ยังสามารถแบ่งทรัพยากรทางการท่องเที่ยวในอีกลักษณะหนึ่งได้ 2 ประเภทคือ

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดจากสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ (Natural Attractions) ทรัพยากรประเภทนี้นับว่าเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากที่สุด เพราะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติอาจจะสวยงามหรือแปลกประหลาด เช่น น้ำตก น้ำพุร้อน ถ้ำ ชายหาด ฝั่งทะเล ปะการัง และอุทยานแห่งชาติ ซึ่งประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นประเทศหนึ่งที่มีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่

สวยงามมากประเทศหนึ่ง ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เกิดจากสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติอาจแบ่งย่อยได้ 4 ประเภท คือ

1.1 ทิวทัศน์ (Scenery) ทิวทัศน์ต่างๆทางธรรมชาติที่สวยงามแปลกประหลาดจะเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้าไปชม โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าการคมนาคมสะดวกสามารถเข้าถึงแหล่งธรรมชาติได้ จะทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมบริเวณนั้นมากยิ่งขึ้น

1.2 สัตว์ป่า (Wildlife) สัตว์ป่าเป็นส่วนหนึ่งของความงามทางธรรมชาติที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มาก เพราะชีวิตความเป็นอยู่ของสัตว์ป่าเป็นสิ่งที่น่าศึกษาหาความรู้ และนับวันจะหมดไป แต่ยังคงมีที่ให้นักท่องเที่ยวได้ คือแหล่งอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่า อุทยานแห่งชาติ สวนสัตว์เปิด เป็นต้น

1.3 สภาพภูมิอากาศ (Climate) แสงแดด สายลม อากาศอบอุ่น หรือหิมะในฤดูหนาว ตลอดจนลักษณะอากาศที่แตกต่างไปจากถิ่นเดิมของตน จะเป็นสิ่งก่อให้เกิดการท่องเที่ยวขึ้นมาได้ เช่น ฤดูร้อนผู้คนจะเดินทางไปยังบริเวณชายฝั่งทะเล

1.4 ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ (Natural Phenomenon) เช่น พระอาทิตย์เที่ยงคืนหรือการเกิดสุริยุปราคา เป็นต้น

2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น (Manufactured Attractions) จะมีลักษณะตรงข้ามกับทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น เมืองใหญ่ๆ ที่มีสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เช่น สถานเริงรมย์ ศูนย์การค้า สวนสนุก โรงแรม ตลอดจนเทคโนโลยีที่ทันสมัย บางเมืองมีสิ่งก่อสร้างที่น่าสนใจทางสถาปัตยกรรมต่างๆ พระราชวัง ศาสนาสถาน พิพิธภัณฑ์ อาคารที่ทำการรัฐบาล ตลอดจนศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ซึ่งทรัพยากรประเภทนี้เป็นสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวได้มากเช่นกัน สามารถแยกออกได้ดังนี้

2.1 ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ และด้านศาสนา หมายถึงแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี หรือศาสนา

2.2 ประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม ทรัพยากรการท่องเที่ยวประเภทนี้มักอยู่ในรูปของลักษณะพิธีกรรมงามประเพณีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ เช่น ศูนย์วัฒนธรรมสินค้าพื้นเมือง เป็นต้น

2.3 กีฬาต่างๆ การแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ สามารถจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปชมการแข่งขัน

2.4 สถานที่เทคนิคและอุตสาหกรรม เช่น เขื่อน สถานีอวกาศ โรงงานเฉพาะถิ่น เช่น ฟาร์มโคนม มหาวิทยาลัย ท่าเรือ ฯลฯ

2.5 กิจกรรมบันเทิง ที่ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว ได้แก่ 'ไนต์คลับ ดิสโก้ เชน สถานเริงรมย์ บ่อนกาสิโน ภัตตาคาร เป็นต้น

2.6 สวนสาธารณะ ที่มีความสวยงามมักเป็นแหล่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเพื่อชมความงดงาม

2.7 สวนสนุก ซึ่งมีกิจกรรมรื่นเริง เกมกีฬา การละเล่น การแสดงต่างๆ เช่น สวนสนุกดิสนีย์แลนด์

2.8 ศูนย์การค้าและร้านขายของที่ระลึก ร้านค้าที่จำเป็นโดยธรรมชาติของนักท่องเที่ยวแล้วนิยมซื้อสินค้าที่แตกต่างไปจากตนมืออยู่หรือสินค้าพื้นเมืองตลอดจนของที่ระลึกต่างๆ ทรัพยากรการท่องเที่ยวดังกล่าวทั้งที่ทรัพยากรที่เกิดจากสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและทรัพยากรท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวของแต่ละประเทศเจริญก้าวหน้าและเป็นสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น ที่สำคัญคือเจ้าของทรัพยากรการท่องเที่ยวนั้นสามารถที่จะพัฒนา และนำทรัพยากรที่ตนมืออยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใด

จากแนวคิดที่ได้เสนอแนะถึงทรัพยากรการท่องเที่ยว สามารถที่จะทำการจำแนกได้ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ทรัพยากรทางธรรมชาติ ทรัพยากรทางโบราณวัตถุสถานและศาสนา ทรัพยากรทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีและกิจกรรม ทั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอว่า ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวน่าจะมีอีก 1 ประเภทได้แก่ ทรัพยากรการท่องเที่ยวสมัยใหม่ที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น รีสอร์ท สวนสนุก เพราะปัจจุบันสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สามารถทำให้ผู้คนเดินทางจากอีกแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่งเพื่อที่จะสัมผัสกับสิ่งเหล่านั้น

3. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

เสถียร โกเศศ นาคาประทีป (2515: 55) กล่าวว่า วัฒนธรรมหมายถึง สภาพอันเป็นความเจริญงอกงาม อันมีความหมายได้หลายนัยแต่จะมุ่งมองวัฒนธรรมในแง่ใด ซึ่งวัฒนธรรมนี้มนุษย์เองเป็นผู้สร้างและปรับปรุงจากธรรมชาติและเรียนรู้จากกัน และกัน ดังนั้นวัฒนธรรมจะเจริญหรือเสื่อมก็อยู่ที่คนในสังคมนั้นๆ วัฒนธรรมแบ่งออกเป็น 5 หมวดใหญ่คือ

1. วัฒนธรรมวัตถุ เช่น สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ อาหารการกิน เครื่องแต่งกาย อาวุธ เครื่องมือ เครื่องใช้ เป็นต้น

2. สถาบันสังคม กิจกรรมที่จัดตั้งขึ้นเป็นระเบียบขึ้นไว้ เพื่อประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งที่สังคมสนใจ ในการดำเนินวิถีชีวิต อย่างปกติสุข ปราศจากการเบียดเบียนที่กดขี่กัน

อย่างมีสวัสดิภาพสังคม เช่น การจัดระเบียบครอบครัว การถ่ายทอดวัฒนธรรมรุ่นต่อรุ่น และโครงสร้างการเมืองเป็นต้น

3. จิตใจ เช่น วัฒนธรรมความเชื่อ ศาสนา เพื่อเป็นหลักยึดเหนี่ยวจิตใจยามมีทุกข์ เดือดร้อน หรือเป็นเครื่องกำหนดบังคับใจไม่ให้พุดิชั่ว

4. คุณทริยภาพ การสร้างสิ่งที่เป็นความงาม ความไพเราะ เรียกว่าศิลปะซึ่งแบ่งออกเป็น ศิลปะ บริสุทธิ์ (pure arts) ศิลปะประยุกต์ (decorative arts)

5. ภาษา วัฒนธรรมจะยืนยงและมีความเจริญงอกงามได้อยู่ที่มนุษย์มีภาษา เพราะเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมให้แก่นักในสังคมเพื่อเป็นการสื่อความรู้และความรู้สึกแก่กัน

จากที่กล่าวมาพอจะสรุปประเภทของวัฒนธรรมออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) วัฒนธรรมทางวัตถุ อันเป็นเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ เพื่อการกินอยู่ที่ดีมีความสะดวกสบายในการครองชีพ ได้แก่ความจำเป็นเบื้องต้นในชีวิต 4 อย่างคือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และสิ่งอื่นๆ เช่น เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะตลอดจนอาวุธ เครื่องป้องกันตัวและอื่น ๆ 2) วัฒนธรรมทางจิตใจ หมายถึง สิ่งที่ทำให้ปัญญาและจิตใจมีความเจริญงอกงามได้แก่ การศึกษาความรู้อันบำรุงความคิดทางปัญญา ศาสนาและจรรยา ศิลปะ และวรรณคดี กฎหมายและระเบียบประเพณีซึ่งสร้างเสริมความรู้สึกทางจิตใจให้งอกงามให้สบายใจ

นอกจากนี้ เสน่ห์ นครสันติภาพ (2541: 78) ได้กล่าวถึงลักษณะของวัฒนธรรมไว้ ดังนี้คือ

1. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ มิใช่เกิดขึ้นเองโดยปราศจากการเรียนรู้มาก่อน
2. เป็นมรดกทางสังคม วัฒนธรรมเป็นผลของการเรียนรู้และการถ่ายทอดของมนุษย์ โดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดจากคนรุ่นก่อนมายังคนรุ่นหลัง ดำเนินกันต่อๆ มาไม่ขาดสาย ภาษาจึงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของวัฒนธรรม
3. วิถีชีวิตมนุษย์หรือแบบของการดำเนินชีวิต เราสามารถจำแนกวัฒนธรรมจากสังคมหนึ่งออกจากอีกสังคมหนึ่งได้โดยไม่ถือว่าเป็นวัฒนธรรมของใคร สูงต่ำ ล้าหลังหรือป่าเถื่อนกว่าวัฒนธรรมหนึ่ง
4. เป็นสิ่งที่ไม่คงที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

สำหรับ สมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2536: 59) ได้ให้ความหมายว่า “วัฒนธรรม หมายถึง วิถีแห่งการดำรงชีพที่มนุษย์สร้างขึ้น ตามที่มนุษย์มีความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสังคม และมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นทั้งระบบความรู้ความคิด หรือความเชื่อจนมีการยอมรับปฏิบัติกันมา เป็นวิธีการหรือแบบแผนและมีการถ่ายทอดไปสู่สมาชิกรุ่นต่อมา ตลอดจนมี

การเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับสภาพสิ่งแวดล้อมของมนุษย์” ในทำนองเดียวกัน พัทธา สายหู (2514: 68) ยังได้กล่าวไว้ว่า “วัฒนธรรมหมายถึง แบบอย่างการดำรงชีวิตของกลุ่มซึ่งสมาชิกเรียนรับการถ่ายทอดกันไปด้วยการสั่งสอนทั้งทางตรงและทางอ้อม” สอดคล้องกับสุริพร พิพัฒน์จิตกร (2542: 7) ได้ให้ความหมายของวัฒนธรรม ว่าคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเป็นแบบแผนพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ ความรู้ ความเชื่อ ค่านิยม ทักษะคติ วิถีชีวิต ซึ่งสมาชิกในสังคมเป็นเจ้าของและมีการถ่ายทอดต่อกันมานอกจากนี้ นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2541 :70) ได้ระบุไว้ว่าวัฒนธรรมคือสิ่งที่สร้างขึ้นจนกลายเป็นทั้งอารมณ์ความรู้สึก และแบบแผนพฤติกรรมสามารถถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่งได้อย่างไม่สิ้นสุดนอกจากนี้ สุพัตรา สุภาพ (2536 : 99) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมอีกว่าวัฒนธรรม หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นแผนในความคิดและการกระทำที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตมนุษย์ในสังคมใดสังคมหนึ่ง โดยที่มนุษย์เป็นผู้สร้างระเบียบกฎเกณฑ์วิธีปฏิบัติ การจัดระเบียบ ตลอดจนระเบียบความเชื่อ ค่านิยม ความรู้และเทคโนโลยีต่างๆในการควบคุมเพื่อใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ สำหรับ อัมรา พงศาพิชญ์ (2541: 1) ยังได้ระบุเพิ่มเติมอีกว่า วัฒนธรรม คือระบบสัญลักษณ์ในสังคมมนุษย์ที่มนุษย์สร้างขึ้น อาจจะเป็นการกำหนดพฤติกรรมและความคิด ตลอดจนวิธีการหรือระบบการทำงาน ซึ่งต้องมีการเรียนรู้ และมีการถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลัง วัฒนธรรมในสังคมแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ วัฒนธรรมที่เป็นสัญลักษณ์และจับต้องไม่ได้ ได้แก่ ภาษาพูด ระบบความเชื่อ โลกทัศน์ กริยามารยาท ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมทางด้านวัตถุ ได้แก่ อาคารบ้านเรือน วัดและศิลปกรรม ประติมากรรมต่างๆตลอดจนสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ที่ใช้เป็นประจำทุกวัน และกาญจนา แก้วเทพ (2539 : 35) ได้กล่าวไว้ว่า วัฒนธรรมคือสิ่งที่เป็วัตถุเช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุและสิ่งที่ไม่ใช่วัตถุ เช่น การก่อตัวของโครงสร้างทางสังคมที่มนุษย์สร้างขึ้นมา นอกจากนี้ เซนทร์ วิวัฒน์บรรจง (2543 : 19) กล่าวเสริมว่าการส่งเสริมชุมชนให้พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องให้ความสำคัญในการให้ชุมชนเป็นแกนกลางในการพัฒนาหรือส่งเสริมในสิ่งที่เป็นของท้องถิ่นนั้น ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตและสิ่งที่เป็นรูปธรรมโดยดึงผู้ที่เป็นปราชญ์ชาวบ้านร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวด้วยเพื่อใช้ในการอนุรักษ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยมีหน่วยงานของรัฐช่วยสนับสนุน และวิวัฒน์ชัย บุญถักดิ์ (2537: 32-37) ได้สรุปเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้านว่า การสืบทอดวัฒนธรรมพื้นบ้านและพัฒนาไว้เพื่อการท่องเที่ยวขึ้นนั้นหากเมื่อสังคมมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยมแล้วงานศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมบางอย่างก็ถูกปล่อยปละละเลยให้สูญหาย ด้วยสาเหตุของประโยชน์ใช้สอยน้อยความไม่จำเป็นหรือความไม่สะดวกต่อวิถีชีวิตสมัยใหม่ ตลอดจนอิทธิพลของความเจริญหรือความเป็นเมือง แต่เมื่อมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวมา

สู่ท้องถิ่น นั้นกระตุ้นให้เกิดการฟื้นฟูวัฒนธรรมพื้นบ้านขึ้นมาเป็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวจึงก่อให้เกิดประโยชน์ขึ้น 2 ทาง คือการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมพื้นบ้าน และการพัฒนาวัฒนธรรมพื้นบ้านให้เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยว

จากความหมายของการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมดังกล่าวพอสรุปได้ว่าวัฒนธรรมคือลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงามของหมู่คณะ เป็นวิถีการดำเนินชีวิตของสังคม เป็นแบบแผนที่สมาชิกในสังคมเดียวกันยึดถือปฏิบัติสืบทอดกันมาสามารถเข้าใจและซาบซึ้งร่วมกัน

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ (2540: 10) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่า คือ การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ผู้อื่นและย้อนกลับมามองตนเองอย่างเข้าใจความเกี่ยวพันของสรรพสิ่งในโลกที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ซึ่งบุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548ข : 38) ได้กล่าวว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งการให้ความรู้และความภาคภูมิใจที่เน้นเสนอลักษณะ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และสถานที่ต่าง ที่มนุษย์สร้างขึ้นโดยเกี่ยวเนื่องกับความเป็นอยู่ของสังคม (2543: 65) ยังได้กล่าวเสริมอีกว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการเดินทางเพื่อสัมผัสและการเข้าร่วมใช้วิถีชีวิตต่างๆ ที่กำลังสูญหายไปในบางท้องถิ่นเพื่อให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงประวัติความเป็นมา การดำเนินชีวิตที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมของตน เช่น การแสดงศิลปวัฒนธรรมประเพณีและงานเทศกาล เป็นต้น ทั้งนี้ ชูเกียรติ นพเกตุ (2542: 29) ได้กล่าวคล้ายคลึงกันว่า การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ เช่น ชมโบราณสถาน ศิลปะหรือการแสดงต่าง ๆ นอกจากนี้ สามพร มณีไมตรีจิต (2539: 14) กล่าวเสริมว่า วัฒนธรรมที่นำมาใช้ประโยชน์ในการท่องเที่ยวนั้นเป็นวัฒนธรรมที่เป็นวัตถุหรือมีลักษณะที่เป็นรูปธรรมที่จะนำมาพัฒนาให้เป็นจุดสนใจแก่นักท่องเที่ยวได้แก่แหล่งท่องเที่ยวโบราณวัตถุสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ ศาสนาสถาน งานศิลปกรรม สถาปัตยกรรม นาฏศิลป์และการละเล่นพื้นบ้าน เทศกาลงานประเพณี งานศิลปหัตถกรรม และสินค้าท้องถิ่น ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่และอรรถาสัยไมตรีของคนไทย อีกทั้งพงศธร เกษสำลี (2539: 5) ได้ระบุไว้ว่าวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้แก่ โบราณวัตถุสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ สถานที่สำคัญทางศาสนา และงานศิลปกรรม สถาปัตยกรรม นาฏศิลป์ ดุริยางศิลป์ งานเทศกาลประเพณี งานศิลปหัตถกรรม และสินค้าของที่ระลึกในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงชีวิตและอรรถาสัยไมตรีของประชาชนในท้องถิ่น นอกจากนี้ วรรณภา วงษ์วานิช (2546: 146) ยังได้ศึกษารวบรวมเกี่ยวกับความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่าการท่องเที่ยวที่จัดขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ชมงานเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น เนื่องในเทศกาลต่าง ๆ เป็นการสืบทอดและรักษามรดกทาง

วัฒนธรรมแต่ละท้องถิ่นไว้ โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเพื่อให้ประโยชน์ท้องถิ่นซึ่งมีหลักเกณฑ์สำคัญคือ

1. เป็นประเพณีหรือวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ที่เด่นของแต่ละท้องถิ่นและสมควรที่จะดำรงรักษาให้คงอยู่ไว้สืบต่อไป
2. เจ้าของพื้นที่ร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งด้านการวางแผน การจัดการและการอนุรักษ์
3. มีวิทยากรและมัคคุเทศก์ประจำท้องถิ่น
4. มุ่งให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความประทับใจและประสบการณ์ในการดำรงชีวิตในสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากเดิม

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548ก: 284-290) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหมายถึง การเดินทางของผู้คนหรือกลุ่มคนจากสถานที่ที่อยู่ประจำไปยังท้องถิ่นอื่น เพื่อชื่นชมกับเอกลักษณ์ความงดงามทางวัฒนธรรมของกลุ่มชนอื่น ทั้งนี้จะต้องเคารพในวัฒนธรรมของกันและกัน เพื่อก่อให้เกิดมิตรภาพ ความรู้ ความเข้าใจและซาบซึ้งตรึงใจในวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในชุมชนนั้นให้น้อยที่สุด ในขณะที่เดียวกันชุมชนท้องถิ่นที่เป็นเจ้าของวัฒนธรรมก็ได้ผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวในด้านการสร้างรายได้และการจ้างงาน อันนำมาซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมและได้ระบุเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่ามี 4 ประการ คือ

1. เป็นการท่องเที่ยวที่มีการศึกษารวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความสำคัญ คุณค่า ประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของทรัพยากรวัฒนธรรม ในแหล่งท่องเที่ยววันั้น เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่นักท่องเที่ยวในการเพิ่มคุณค่าของประสบการณ์ในการเข้าชม ในขณะที่เดียวกันก็จะก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น
2. เป็นการท่องเที่ยวที่มีการปลูกฝังสร้างจิตสำนึกของคนในชุมชนท้องถิ่นให้เกิดความรัก ห่วง แห่น รักษาและดึงชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรของตนด้วย และได้รับประโยชน์ตอบแทนจากการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ เช่น การจ้างงาน การบริการนำเที่ยว การให้บริการขนส่ง การให้บริการที่พัก และการขายสินค้าที่ระลึก เป็นต้น
3. เป็นการท่องเที่ยวที่มีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมและได้รับความเพลิดเพลิน พร้อมทั้งสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

4. เป็นการท่องเที่ยวที่มีการเคารพวัฒนธรรมเพื่อนบ้าน หรือของชุมชนรวมทั้งเคารพในวัฒนธรรม ศักดิ์ศรีและผู้คนของตนเองด้วย

จากความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่กล่าวมาข้างต้น พอจะสรุปได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมกับเอกลักษณ์ความงามทางวัฒนธรรมของกลุ่มชนอื่น ทั้งนี้จะต้องเคารพในวัฒนธรรมของกันและกัน เพื่อก่อให้เกิดมิตรภาพ ความรู้ ความเข้าใจและความซาบซึ้งตรึงใจในวัฒนธรรมของชุมชนนั้นๆ อีกทั้งต้องคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อบุคคล วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในชุมชนนั้นให้น้อยที่สุด ในขณะเดียวกันชุมชนท้องถิ่นผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรมก็ได้ผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวในด้านการสร้างรายได้และการจ้างงาน อันนำมาซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ในขณะเดียวกันก็มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรม โดยให้ชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยวด้วย

ลักษณะการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญอยู่ 9 ประการ คือ (เพียงกานต์ นามวงศ์ ,2552:18-19)

1. เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรมโบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี โดยยึดหลักที่ว่าต้องอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมไว้ให้ดีที่สุด เพื่อให้สามารถสืบต่อถึงอนุชนรุ่นหลัง
2. เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่มีการจัดการอย่างยั่งยืนทั้งเชิงเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยยึดหลักที่ว่าด้วยไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือให้ผลกระทบน้อยที่สุด
3. เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่แหล่งไว้ซึ่งวิถีชีวิตของท้องถิ่นในแง่สังคมและวัฒนธรรม โดยยึดหลักที่ว่าต้องให้เป็นจุดดึงดูดของนักท่องเที่ยวต้องการศึกษาความแตกต่างทางด้านสังคมและวัฒนธรรมอันหลากหลาย
4. เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งนักท่องเที่ยว ผู้ดูแลแหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวและประชาชนในท้องถิ่น โดยยึดหลักที่ว่าต้องให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับความรู้และประสบการณ์จากการท่องเที่ยวพร้อมทั้งมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
5. เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมและได้รับผลประโยชน์โดยยึดหลักที่ว่าต้องให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวและได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยว อันเป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น

6. เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่เป็นการตลาดของบริการท่องเที่ยวครบตามเกณฑ์แห่งการอนุรักษ์อย่างแท้จริง โดยยึดหลักที่ว่าจะต้องให้ธุรกิจท่องเที่ยวเน้นในเรื่องอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

7. เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ เพิ่มคุณค่าของประสบการณ์ที่ได้รับ ทำให้ต้องการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก โดยยึดหลักที่ว่าต้องมีกิจกรรมท่องเที่ยวตรงตามความหวังของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

8. เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่คำนึงถึงขีดความสามารถรองรับของพื้นที่และความสะอาดของพื้นที่ โดยยึดหลักที่ว่าต้องไม่เกิดขีดความสามารถรองรับของพื้นที่ในทุกๆด้าน และต้องดูแลรักษาความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวอยู่เสมอ

9. เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่คำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว โดยยึดหลักที่ว่าต้องป้องกันและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวอย่างเข้มงวดเพื่อให้นักท่องเที่ยวอบอุ่นใจ

องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญควรมี 6 ด้านดังต่อไปนี้
(เพียงกานต์ นามวงศ์, 2552: 19-20)

1. องค์ประกอบด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น อันประกอบไปด้วยสิ่งดึงดูดใจ 10 ประการ คือ

- 1.1 ประวัติศาสตร์และร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่ยังปรากฏให้เห็น
- 1.2 โบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานต่างๆ
- 1.3 งานสถาปัตยกรรมเก่าแก่ดั้งเดิมในท้องถิ่นและสิ่งปลูกสร้าง ผังเมือง รวมทั้งซากปรักหักพัง
- 1.4 ศิลปะ ทัศนกรรม ประติมากรรม ภาพวาด รูปปั้นและแกะสลัก
- 1.5 ศาสนารวมถึงพิธีกรรมต่างๆ ทางศาสนา
- 1.6 ดนตรี การแสดงละคร ภาพยนตร์ มหรสพต่างๆ
- 1.7 ภาษาและวรรณกรรม รวมถึงระบบการศึกษา
- 1.8 วิถีชีวิต เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย การทำอาหาร ธรรมเนียมการรับประทานอาหาร
- 1.9 ประเพณี วัฒนธรรมพื้นบ้าน ขนบธรรมเนียมและเทศกาลต่างๆ

1.10 ลักษณะงานหรือเทคโนโลยีต่างๆ ที่มีการนำมาใช้เฉพาะท้องถิ่น

2. องค์ประกอบด้านกระบวนการศึกษาสิ่งแวดล้อม เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการศึกษาสิ่งแวดล้อม โดยมีการศึกษาเรียนรู้สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เพื่อปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้แก่ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

3. องค์ประกอบด้านธุรกิจท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวที่มีการให้บริการทางการท่องเที่ยว โดยผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวและได้รับผลตอบแทนในกำไรสู่ธุรกิจการท่องเที่ยว ซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษา อีกทั้งช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

4. องค์ประกอบด้านการตลาดท่องเที่ยวเป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการตลาดท่องเที่ยวคุณภาพ โดยแสวงหานักท่องเที่ยวคุณภาพให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวคุณภาพได้รับรู้ประสบการณ์จากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างพึงพอใจ อีกทั้งช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

5. องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น เป็นการท่องเที่ยวที่มีการคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยให้ชุมชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือจัดการการท่องเที่ยวอย่างเต็มรูปแบบและรับผลประโยชน์ตอบแทนเพื่อกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนท้องถิ่น

6. องค์ประกอบด้านการสร้างจิตสำนึกแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงการปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องทางการท่องเที่ยวแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยมีการให้ความรู้และสื่อความหมายในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทุกฝ่ายเกิดความรักความห่วงแหนทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

4. แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

ความหมายของการมีส่วนร่วม (อ้างอิงใน อรรถนพ เนตรทิพย์, 2551 : 8-14) การพัฒนาที่มุ่งผลสำหรับคนส่วนใหญ่ไม่น่าจะเกิดขึ้นหรือสืบทอดยั่งยืนต่อไปได้หากปราศจากการมีส่วนร่วมของคนที่เป็นเป้าหมายของการพัฒนา การมีส่วนร่วมของคนกลุ่มต่างๆจึงนับเป็นองค์ประกอบสำคัญ ที่ขาดไม่ได้ในการพัฒนากลุ่มให้เจริญก้าวหน้า นักการศึกษาและนักพัฒนาชนบท นักวิจัยหลายท่านให้แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆโดยมุ่งเน้น

ไปที่การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของภาครัฐ ที่แตกต่างกันตามความเชื่อ และมุมมองของศาสตร์ที่ตนเองมีความเชี่ยวชาญ คังนำเสนอต่อไปนี้

วิลเลียม (Williams, 1976 : 36) ได้กล่าวไว้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการในการส่งเสริมร่วมกันคิด รวมถึงการตัดสินใจแก้ปัญหาค้างๆในการใช้ความรู้ความคิดและวิธีการที่ดีในการแก้ปัญหาด้วยตัวของประชาชน เพื่อส่งเสริมดูแลติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรและพนักงานผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

นิรันดร์ จงวุฒิเวศน์ (2527 : 183) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่าหมายถึง การเกี่ยวข้องทางด้านจิตใจและอารมณ์ (Mental and Emotional Involvement) ของบุคคลในสถานการณ์กลุ่ม (Group Situation) ซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นเหตุเร้าให้กระทำ (Contribution) บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้น กับทำให้เกิดความรู้สึกมีส่วนร่วมรับผิดชอบกับกลุ่มดังกล่าวด้วย

ทวีทอง หงส์วิวัฒน์ (2529 : 1-2) ชี้ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนหมายถึงการที่ประชาชนหรือชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในการจัดการและควบคุมการใช้และกระจายทรัพยากรและปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในสังคมเพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพทางเศรษฐกิจและสังคม ตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรีในฐานะสมาชิกสังคม ในการมีส่วนร่วมประชาชนได้พัฒนาการรับรู้และภูมิปัญญา ซึ่งแสดงออกในรูปการตัดสินใจในการกำหนดชีวิตของตนเองอย่างเป็นของตนเอง นอกจากการพัฒนาโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมจะต้องยึดแนวทางปฏิบัติ 3 ประการได้แก่

1. ต้องถือว่าชาวบ้านเป็นหลักในการแก้ปัญหา องค์กรภายนอกเป็นเพียงตัวกระตุ้นส่งเสริมและสนับสนุนเท่านั้น

2. กิจกรรมการพัฒนาต้องเริ่มจากพื้นฐานของชุมชน กล่าวคือ วิถีชีวิตที่ดำรงอยู่ในชุมชนทั้งในอดีตและปัจจุบัน การยึดเยียดกิจกรรมการพัฒนาซึ่งกำหนดตามกรอบความคิดของคนภายนอก นอกจากจะไม่นำไปสู่การมีส่วนร่วมที่แท้จริงแล้ว ยังเป็นการทำลายศักยภาพการแก้ปัญหาของชุมชน สร้างลักษณะขาดความมั่นใจในตนเองและปมการพึ่งพาพึ่งพิงภายนอก

3. ปัญหาบางอย่างระดับการรับรู้ของชุมชน อาจมีข้อจำกัดการมีส่วนร่วมของประชาชนจึงครอบคลุมถึงการกระจายสื่อสารข้อมูลข่าวสารเพื่อการพัฒนา เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางด้านกรรับรู้ของประชาชน

นำชัย ทนุผล (2529 : 8) กล่าวคือ การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสิ่งที่สำคัญมากในความสำเร็จของการพัฒนาชนบท ประชาชนควรมีส่วนร่วมตามกระบวนการพัฒนา คือ ร่วมคิดร่วมตัดสินใจและปฏิบัติร่วมกันทุกระยะ ไม่ควรเว้นขั้นตอนใดเลยจึงเชื่อว่าการพัฒนาที่ดีและจริงจังยั่งยืนที่สุด ควรจะเกิดจากพลังและความสามารถของประชาชนเอง ที่ผนึกกำลังในการพัฒนา ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของงานพัฒนาและเป็นเจ้าของผลิตผลของการพัฒนานั้น

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของนักวิชาการที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปความหมายของการมีส่วนร่วมได้ว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงบทบาทในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริการจัดการในระดับต่างๆ เช่น ท้องถิ่นของตน ประเทศ หรือกิจการทางการบริหารของภาครัฐ อย่างเปิดเผย และเต็มความสามารถ ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้สึก โดยมีพื้นฐานมาจากความเป็นเจ้าของ มีผลประโยชน์ร่วม ในสิ่งที่มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง การมีส่วนร่วมจะต้องเป็นแบบ 2 ทาง เป็นทั้งผู้ให้และผู้รับไปพร้อมๆกัน มีส่วนร่วมในทุกกระบวนการตามขั้นตอนตั้งแต่เริ่มโครงการ จนกระทั่งติดตามและประเมินผล

ทั้งนี้ มิติ (Domination) ของการมีส่วนร่วมมีอยู่อย่างหลากหลายแล้วแต่ลักษณะของ สิ่งที่จะต้องมีส่วนร่วม ในงานวิจัยชิ้นนี้ได้สร้างมิติในการมีส่วนร่วมไว้ ตามแนวคิดที่จะนำเสนอต่อไปนี้ชนิดของการมีส่วนร่วม

ในกระบวนการของการพัฒนาโดยภาครัฐ มีความซับซ้อนในโครงสร้างเป็นอย่างมากทั้งนี้เพราะต้องทำการทบทวนในหลายด้าน ทั้งต้องให้ความสำคัญกับนโยบายของรัฐบาล การพัฒนาทางเศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน และวัฒนธรรมท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงมีความสำคัญมากในฐานะเป้าหมายของการพัฒนา สุรัสวดี หุ่นยนต์ (2528 : 17) นักพัฒนาชุมชนรุ่นแรกได้เสนอรูปแบบหรือชนิดของการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อกระบวนการ พัฒนาโดยภาครัฐไว้ 4 รูปแบบ ซึ่งได้รับการยอมรับ เป็นรากฐานของการสร้างตัวแปรในงาน วิจัยหลายเรื่อง ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ ริเริ่มตัดสินใจ ดำเนินการตัดสินใจและตัดสินใจปฏิบัติการ

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) ประกอบด้วยการสนับสนุนด้านทรัพยากร การบริหาร และการประสานขอความร่วมมือ

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ไม่ว่าจะเป็น ผลประโยชน์ทางด้าน วัตถุประสงค์ผลประโยชน์ทางสังคม หรือผลประโยชน์ส่วนบุคคล

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) ชนิดหรือรูปแบบของการมีส่วนร่วมทั้ง 4 แบบ นับได้ว่าเป็นการมีส่วนร่วมที่จะทำให้การพัฒนาโดยภาครัฐ สามารถตอบสนอง กับความต้องการของประชาชนตามแนวคิดของการกระจายอำนาจทางการปกครองได้อย่างตรง ความต้องการ ได้รับการยอมรับในระดับสูง จากประชาชนผู้เป็นเป้าหมายหลักของการพัฒนา

ลักษณะของการมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม

ในกระบวนการทำงาน การมีส่วนร่วมของสมาชิกในทีมงาน มีความสำคัญ เป็นตัว ตัวแปรของความสำเร็จเป็นอย่างสูง หากสมาชิกมีส่วนร่วมที่ถูกต้องตามบทบาทและหน้าที่ของตน จะทำให้การทำงานเป็นไปอย่างคล่องตัว โคอเฮน และ อัฟออฟ (Cohen and Uphoff. 1980 : 219-222)อธิบายถึงลักษณะของการมีส่วนร่วมไว้มีอยู่ 4 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) มี 3 ขั้นตอน คือ การริเริ่ม ในการตัดสินใจ การดำเนินการในการตัดสินใจ การตัดสินใจลงมือร่วมกันปฏิบัติการ
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) ประกอบด้วย การร่วมมือกันสนับสนุนทางด้านทรัพยากร การดำเนินการบริหารงาน การประสานงานด้านความร่วมมือกัน
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ร่วมกันในทุกๆด้าน
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation)

ไพรัตน์ เดชะรินทร์ (2529 : 6-7) ได้กล่าวถึงลักษณะการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการพัฒนาไว้ดังนี้

1. ร่วมทำการศึกษา ค้นคว้าปัญหา และสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน รวมถึงความต้องการของชุมชน
2. ร่วมคิดหาและสร้างรูปแบบและวิธีการพัฒนาเพื่อแก้ไขและลดปัญหาของ ชุมชน หรือเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน หรือสนองความต้องการของชุมชน
3. ร่วมวางนโยบาย หรือแผนงาน หรือโครงการ หรือกิจกรรม เพื่อจัดและแก้ไข ปัญหาและสนองความต้องการของชุมชน
4. ร่วมการตัดสินใจการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
5. ร่วมจัดหรือปรับปรุงระบบการบริหารงานพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ
6. ร่วมลงทุนในกิจกรรมโครงการของชุมชนตามขีดความสามารถของตนเอง

7. ร่วมปฏิบัติตามนโยบายแผนงาน โครงการและกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมาย

8. ร่วมควบคุม ติดตาม ประเมินผล และร่วมบำรุงรักษา โครงการและกิจกรรมที่ได้ทำไว้โดยเอกชนและภาครัฐให้ใช้ประโยชน์ได้ต่อไป

นำชัย ทนุผล (2529 : 8) อธิบายสนับสนุนในประเด็นนี้ว่า การมีส่วนร่วมนี้เป็นกระบวนการ การต่างๆที่สมาชิกของชุมชนได้มีการกระทำออกมาในลักษณะของการทำงานร่วมกัน แสดงความต้องการร่วม ความสนใจร่วม เพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ในชุมชนของตนให้ดีขึ้น

พินิจ ลาภานานนท์ (2529 : 22) ได้ระบุขั้นตอนต่างๆ ของกระบวนการมีส่วนร่วม ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาและสาเหตุของประชาชนเนื่องจากเหตุผลพื้นฐาน คือประชาชนเป็นผู้ประสบปัญหาของตนเองได้ดี

2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม เพื่อแก้ปัญหา เพราะโดยความเป็นจริงแล้ว การเลือกกลยุทธ์การพัฒนาควรเป็นประชาชนในชุมชน ซึ่งสามารถกำหนดกลยุทธ์ให้เหมาะสมสอดคล้องกับทรัพยากรและศักยภาพของชุมชน

3. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงาน ทำให้เกิดความรู้สึก ร่วมกันในการเป็นเจ้าของกิจกรรมและผลงานที่ปรากฏ

4. การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลเพื่อค้นหาข้อดีและข้อบกพร่อง เพื่อหาทางแก้ไขการทำงานให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ยุวัฒน์ วุฒิเมธี (2526 : 20) อธิบายถึงลักษณะของการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการของภาครัฐไว้อย่างน่าสนใจว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมกับภาครัฐตั้งแต่

1. การคิดริเริ่มโครงการ

2. การร่วมพิจารณาตัดสินใจ

3. ร่วมมือการปฏิบัติกิจกรรมและการร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ ที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประชาชน

การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นไปเพื่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของชุมชนให้คุณภาพชีวิตมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ชินรัตน์ สมสืบ ได้อธิบายถึงลักษณะของการมีส่วนร่วมว่า เป็นการงานร่วมกับกลุ่มเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ด้วยความร่วมมือร่วมใจ โดยการกระทำดังกล่าวอยู่ในห้วงเวลาและลำดับเหตุการณ์ที่ทรงประสิทธิภาพ กล่าวคือ ถูกจังหวะ เหมาะสมกับลักษณะของงานและความรู้ความสามารถของตน ด้วยความรู้สึกผูกพันให้ประจักษ์ว่าเชื่อถือ ได้แสดงว่าการมีส่วนร่วม

เป็นผลของความร่วมมือร่วมใจ การประสานงานและความรับผิดชอบ (ชินรัตน์ สมสืบ. 2539 :21 ; อ้างอิงจาก นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. 2527. การมีส่วนร่วมของประชาชน : นโยบายและกลวิธี. หน้า 19, 26-30)

ไพรัตน์ เดชะรินทร์ (2527 : 6-7) ได้กล่าวเสริมถึงขั้นตอนของการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายการพัฒนาว่าสามารถแบ่งเป็น 8 ขั้นตอนดังนี้

1. ร่วมทำการศึกษาค้นคว้าถึงปัญหา รวมถึงค้นหาสาเหตุแห่งปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนซึ่งรวมถึงความต้องการของชุมชน
2. ร่วมคิดค้นหาการสร้างรูปแบบและวิธีการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาภายในชุมชน และเพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ที่เป็นประโยชน์กับชุมชน หรือสนองความต้องการของชุมชน
3. ร่วมวางแผนนโยบายการวางแผนงาน โครงการ รวมถึงกิจกรรมต่างๆ เพื่อจัดปัญหา และแก้ไขปัญหาต่างๆ โดยสนองตอบความต้องการของชุมชน
4. ร่วมในการพิจารณาตัดสินใจการนำทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม
5. ร่วมในการจัดการปรับปรุงกระบวนการบริหารการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
6. ร่วมในการลงทุนในกิจกรรม โครงการของชุมชนตามขีดความสามารถของตนเองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
7. ร่วมปฏิบัติจามนโยบายแผนงาน โครงการ รวมถึงกิจกรรมต่างๆ ให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางเอาไว้
8. ร่วมควบคุมติดตามประเมินผลและร่วมดูแล ร่วมบำรุงรักษาโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ได้กระทำไว้ทั้งโดยภาครัฐบาลและเอกชนให้สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ตลอดไป

เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (2527 : 10) อธิบายลักษณะของการมีส่วนร่วมตามแนวคิดของการมีส่วนร่วมทุกกระบวนการของการพัฒนาไว้ว่า ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมใน 4 ขั้นตอนดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา รวมถึงสาเหตุของปัญหา
2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินการกิจกรรม
3. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและการปฏิบัติงาน
4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและการประเมินผล

จากการประมวลเอกสารเกี่ยวกับ ความหมาย ชนิด และลักษณะของการมีส่วนร่วมสามารถสร้างมิติ (Domination) หรือองค์ประกอบของการมีส่วนร่วมกับการพัฒนาของภาครัฐที่มี

ประสิทธิภาพได้ว่ามี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีส่วนร่วมด้านการหาสาเหตุของปัญหา ด้านการวางแผน ด้านการดำเนินงานและการปฏิบัติการ ด้านการติดตามและประเมินผล ด้านการบำรุงรักษา และปรับปรุงแก้ไข ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของพินิจ ลาภานานนท์ (2529 : 22) ไพรัตน์ เจริญทรัพย์ (2529 : 6-7) และโคเฮน และ อัฟออฟ (Cohen and Uphoff, 1980 : 219-222) เป็นหลักในการสร้างและนำแนวคิดของนักวิชาการคนอื่นๆ เข้าเป็นข้อพิจารณาเพื่อแก้ไข ข้อบกพร่องขององค์ประกอบ ตลอดจนทำการปรึกษากับคณะกรรมการที่ปรึกษา นับได้ว่าเป็น องค์ประกอบ นิติของการมีส่วนร่วม 5 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นการพิจารณาตั้งแต่เริ่มโครงการ จนกระทั่งสิ้นสุด ติดตามผลการดำเนินโครงการ องค์ประกอบ / มิติ ของการมีส่วนร่วมนี้จะ นำไปใช้ในการสร้างตัวแปรในงานวิจัยเล่มนี้ ด้วย

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน

เนื่องจากมีงานวิจัยที่กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของผู้นำในการบริหารจัดการ ในการพัฒนาของภาครัฐมีจำนวนไม่มาก ผู้วิจัยจึงได้ทำการประมวลเอกสารที่แสดงถึงปัจจัยที่ความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมที่ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วม

ฉัตรชัย คิวงจาด (2545 : 34 , อ้างอิงจาก สุเมธ ทราญแก้ว, 2536. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. หน้า 31, 59-61) ได้เสนอว่าบุคคล 4 ฝ่ายที่มีความสำคัญต่อโครงการพัฒนาสิ่งแวดล้อมชุมชน ประกอบด้วย ประชาชนในท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของรัฐและบุคคลภายนอก และได้เสนอถึงปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ เพศและอายุ สถานภาพในครอบครัว ระดับการศึกษา สถานภาพทางสังคม อาชีพ รายได้และทรัพย์สิน ระยะเวลาที่อยู่ในโครงการ พื้นที่ดินถือครองและสถานภาพการทำงาน

นาคม ชีรสวรรณ (2541 : 23) ได้เสนอไว้ในงานวิจัยว่า ปัจจัยที่ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพทางสังคม อาชีพ การศึกษา ที่อยู่อาศัย ระยะเวลาที่อยู่ในท้องถิ่น และปัจจัยอื่นๆ เช่นการอาศัยอยู่ในเมืองหรือชานเมือง จำนวนสมาชิกที่อยู่ในครอบครัวและลักษณะของครอบครัว ค่านิยมและทัศนคติ

สากุล สถิตวิทยานนท์ (2532 : 166-167) อธิบายถึงสาเหตุของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของภาครัฐไว้ว่า มีอยู่ 3 สาเหตุ ได้แก่

1. ความสนใจและความห่วงกังวลร่วมกันส่วนบุคคล ซึ่งบังเอิญเห็นพ้องต้องกัน และกลายเป็นความสนใจความห่วงกังวลร่วมกันของส่วนรวม

2. ความเดือดร้อนและความไม่พึงพอใจร่วมกันที่มีต่อสถานการณ์ที่เป็นอยู่นั้น เป็นสิ่งผลักดันที่นำไปสู่การรวมกลุ่ม การวางแผน การร่วมมือทำงานร่วมกัน

3. การตกลงร่วมกันในการที่จะเปลี่ยนแปลงกลุ่ม หรือชุมชนไปในทิศทางที่ถึงปรารถนา โดยการตัดสินใจร่วมกันต้องรุนแรง มากพอที่จะทำให้เกิดความคิดริเริ่มและการกระทำ การที่สนองต่อความเห็นชอบของคนส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้นๆ

จากงานวิจัย และเอกสารทางวิชาการ ได้ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมภาครัฐของประชาชน ประกอบไปด้วย 2 ปัจจัยหลักได้แก่ ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เช่น เพศ อายุ สถานภาพทางสังคม ระดับการศึกษา ระยะทางจากสถานที่ เป็นต้น และปัจจัยทางด้านส่วนบุคคลที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เช่น ลักษณะทางจิตวิทยา ความรู้สึกที่มีต่อเหตุการณ์ใดๆ เป็นต้น

5. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การศึกษาพฤติกรรม การตัดสินใจและการกระทำของผู้บริโภค ที่เกี่ยวกับการซื้อและการใช้สินค้า นักการตลาดจำเป็นต้องศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค ด้วยเหตุผลหลายประการกล่าวคือ (1) พฤติกรรมของผู้บริโภคมีผลต่อกลยุทธ์การตลาดของธุรกิจ และมีผลทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ถ้ากลยุทธ์ทางการตลาดที่สามารถตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้ (2) เพื่อให้สอดคล้องกับแนวความคิดทางการตลาด (Marketing concept) ที่ว่าการทำให้ลูกค้าพึงพอใจ ด้วยเหตุนี้จึงต้องศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคเพื่อจัดตั้งกระดุนหรือกลยุทธ์การตลาด เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2541 : 124)

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค

การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค (Analyzing consumer behavior) เป็นการค้นหา หรือวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการซื้อและการใช้ของผู้บริโภค เพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการและพฤติกรรมการซื้อและการใช้ของผู้บริโภค คำตอบที่ได้จะช่วยให้นักการตลาดสามารถจัดกลยุทธ์การตลาด (Marketing strategies) ที่สามารถสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม

คำถามที่ใช้เพื่อค้นหาลักษณะพฤติกรรมผู้บริโภค คือ 6Ws และ 1H ซึ่งประกอบด้วย WHO?, WHAT?, WHY?, WHO?, WHEN?, WHERE?, และ HOW? เพื่อค้นหาคำตอบ 7 ประการ หรือ 7O, ซึ่งประกอบด้วย OCCUPANTS, OBJECTS, OBJECTIVES, ORGANIZATIONS, OCCASIONS, OUTLETS, and OPERATIONS (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2541 : 125 - 126)

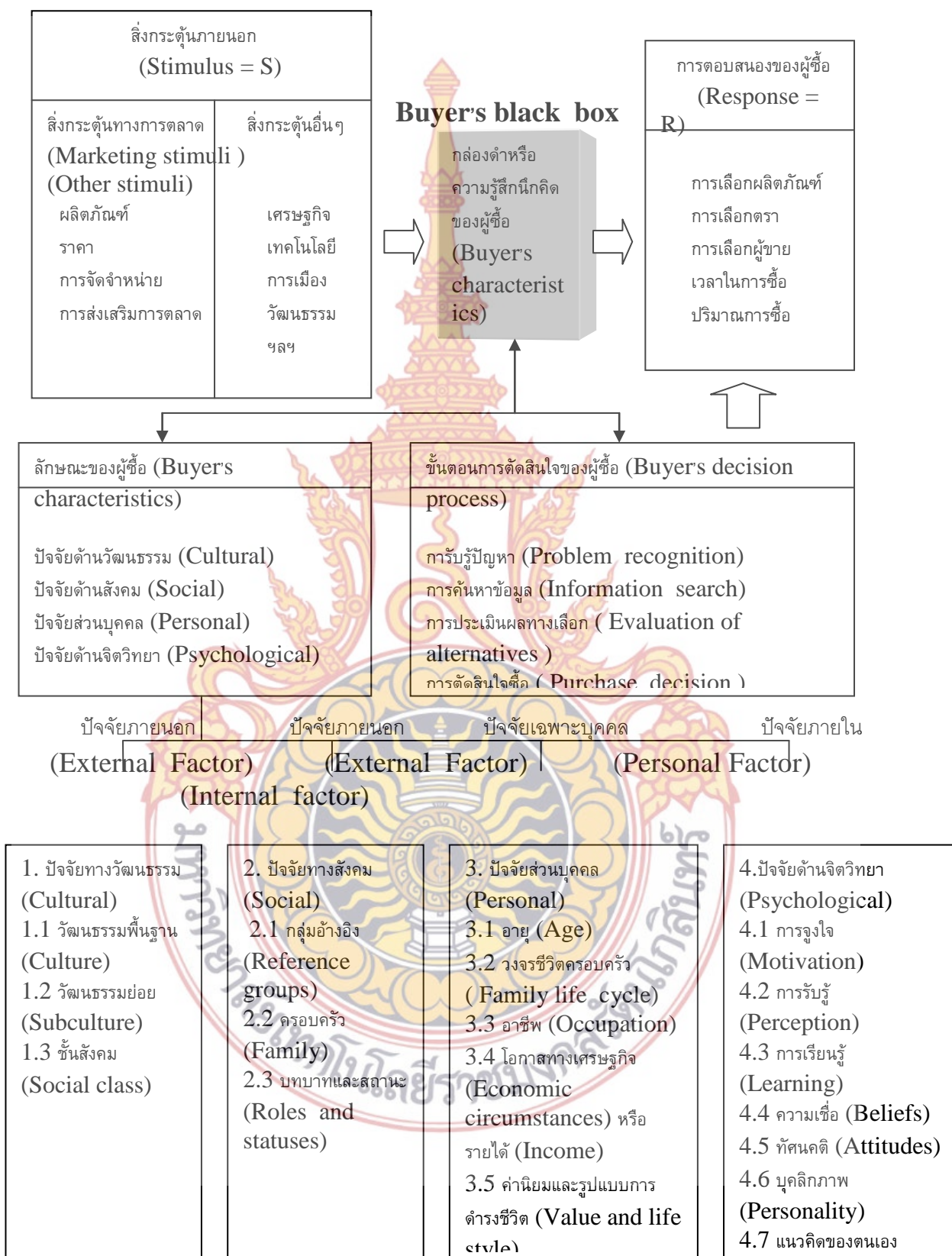
คำถาม (6Ws และ 1H)

1. ใครอยู่ในตลาดเป้าหมาย (Who is in the target market?)
2. ผู้บริโภคซื้ออะไร (What does the consumer buy?)
3. ทำไมผู้บริโภคจึงซื้อ (Why does the consumer buy?)
4. ใครมีส่วนร่วมในการตัดสินใจซื้อ (Who participates in the buying?)
5. ผู้บริโภคซื้อเมื่อใด (When does the consumer buy?)
6. ผู้บริโภคซื้อที่ไหน (Where does the consumer buy?)
7. ผู้บริโภคซื้ออย่างไร (How does the consumer buy?)

คำตอบที่ต้องการทราบ (7Os)

1. ลักษณะกลุ่มเป้าหมาย (Occupants) ทางด้าน (1) ประชากรศาสตร์ (2) ภูมิศาสตร์ (3) จิตวิทยา หรือจิตวิเคราะห์ (4) พฤติกรรมศาสตร์
2. สิ่ง que ผู้บริโภคต้องการซื้อ (Objects) สิ่ง que ผู้บริโภคต้องการจากผลิตภัณฑ์ ก็คือ ต้องการ คุณสมบัติหรือองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ (Product component) และความแตกต่างที่เหนือกว่าคู่แข่ง (Competitive differentiation)
3. วัตถุประสงค์ในการซื้อ (Objectives) ผู้บริโภคซื้อสินค้าเพื่อสนองความต้องการของเขาในด้านร่างกายและด้านจิตวิทยา ซึ่งต้องศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อ คือ (1) ปัจจัยภายในหรือปัจจัยทางจิตวิทยา (2) ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม (3) ปัจจัยเฉพาะบุคคล
4. บทบาทของกลุ่มต่างๆ (Organizations) มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ ประกอบด้วย (1) ผู้ริเริ่ม (2) ผู้มีอิทธิพล (3) ผู้ตัดสินใจซื้อ (4) ผู้ซื้อ (5) ผู้ใช้
5. โอกาสในการซื้อ (Occasions) เช่น ช่วงเดือนใดของปี หรือช่วงฤดูใดของปี ช่วงวันใดของเดือน ช่วงเวลาใดของวัน โอกาสพิเศษหรือเทศกาลวันสำคัญต่างๆ
6. ช่องทางหรือแหล่ง (Outlets) ที่ผู้บริโภคไปทำการซื้อ เช่น ห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาเก็ต ร้านขายของชำ บางลำพู พาหุรัด สยามสแควร์
7. ขั้นตอนในการตัดสินใจซื้อ (Operation) ประกอบด้วย (1) การรับรู้ปัญหา (2) การค้นหาข้อมูล (3) การประเมินผลทางเลือก (4) ตัดสินใจซื้อ (5) ความรู้สึกภายหลังการซื้อ

ภาพประกอบ แสดงรูปแบบพฤติกรรมผู้ซื้อ (ผู้บริโภค) และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค

ที่มา : คอตเลอร์ (Kotler. 1997 : 172)

โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค

โมเดลพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer behavior model) เป็นการศึกษาถึงเหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมีจุดเริ่มต้นจากการที่เกิดสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ที่ทำให้เกิดความต้องการสิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's black box) ซึ่งเปรียบเสมือนกล่องดำซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะต่างๆ ของผู้ซื้อ แล้วจะมีการตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's response) หรือ การตัดสินใจของผู้ซื้อ (Buyer's purchase decision) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541 : 128 - 135)

จุดเริ่มต้นของโมเดลนี้อยู่ที่มีสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ให้เกิดความต้องการก่อน แล้วทำให้เกิดการตอบสนอง (Response) ดังนั้น โมเดลนี้จึงอาจเรียกว่า S-R Theory โดยมีรายละเอียดของทฤษฎีดังนี้

1. สิ่งกระตุ้น (Stimulus) สิ่งกระตุ้นอาจเกิดขึ้นเองจากภายในร่างกาย (Inside stimulus) และสิ่งกระตุ้นจากภายนอก (Outside stimulus) นักการตลาดจะต้องสนใจและจัดสิ่งกระตุ้นภายนอกเพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการผลิตภัณฑ์ สิ่งกระตุ้นถือว่าเป็นเหตุจูงใจให้เกิดการซื้อสินค้า (Buying motive) ซึ่งอาจใช้เหตุจูงใจซื้อด้วยเหตุผล และใช้เหตุจูงใจให้ซื้อด้านจิตวิทยา (อารมณ์) ก็ได้สิ่งกระตุ้นภายนอกประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1.1 สิ่งกระตุ้นทางการตลาด (Marketing Stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดสามารถควบคุมและต้องจัดให้มีขึ้นเป็น สิ่งกระตุ้นที่เกี่ยวข้องกับส่วนประสมทางการตลาด (Marketing mix) ประกอบด้วย

(1) สิ่งกระตุ้นด้านผลิตภัณฑ์ (Product) เช่น การออกแบบผลิตภัณฑ์ให้สวยงามเพื่อกระตุ้นความต้องการ

(2) สิ่งกระตุ้นด้านราคา เช่น การกำหนดราคาสีค่าให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ โดยพิจารณาจากค่าเป้าหมาย

(3) สิ่งกระตุ้นด้านกาจัดช่องทางการจำหน่าย (Distribution หรือ place) เช่น จัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้ทั่วถึง เพื่อให้ความสะดวกแก่ผู้บริโภคถือว่าเป็นการกระตุ้นความต้องการซื้อ

(4) สิ่งกระตุ้นด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) เช่น การโฆษณา สม่่าเสมอ การใช้ความพยายามของพนักงานขาย การลด แลก แจก แถม การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลทั่วไปเหล่านี้ ถือว่าเป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการซื้อ

1.2 สิ่งกระตุ้นอื่นๆ (Other stimulus) เป็นสิ่งกระตุ้นความต้องการผู้บริโภคที่อยู่ภายนอกองค์การ ซึ่งบริษัทควบคุมไม่ได้ สิ่งกระตุ้นเหล่านี้ ได้แก่

(1) สิ่งกระตุ้นทางเศรษฐกิจ (Economic) เช่น ภาวะเศรษฐกิจ รายได้ของผู้บริโภค เหล่านี้มีอิทธิพลต่อความต้องการของบุคคล

(2) สิ่งกระตุ้นทางเทคโนโลยี (Technological) เช่น เทคโนโลยีใหม่ด้านการฝาก-ถอนเงินอัตโนมัติ สามารถกระตุ้นความต้องการให้ใช้บริการของธนาคารมากขึ้น

(3) สิ่งกระตุ้นทางกฎหมายและการเมือง (Law and political) เช่น กฎหมายเพิ่มหรือลดภาษีสินค้าใดสินค้านึงจะมีอิทธิพลต่อการเพิ่มหรือลดความต้องการของผู้ซื้อ

(4) สิ่งกระตุ้นทางวัฒนธรรม (Culture) เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยในเทศกาลต่างๆ จะมีผลกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการซื้อสินค้าในเทศกาลนั้น

2. กล่องดำ หรือความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's black box) ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อที่เปรียบเสมือนกล่องดำ (Black box) ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถทราบได้ จึงต้องพยายามค้นหาความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะของผู้ซื้อ และกระบวนการตัดสินใจของผู้ซื้อ

2.1 ลักษณะของผู้ซื้อ (Buyer characteristics) ลักษณะของผู้ซื้อที่มีอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ คือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านจิตวิทยา ซึ่งรายละเอียดแต่ละลักษณะจะกล่าวถึงในหัวข้อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

2.2 กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ (Buyer decision process) ประกอบด้วยขั้นตอน คือ การรับรู้ความต้องการ (ปัญหา) การค้นหาข้อมูล การประเมินผลทางเลือก การตัดสินใจซื้อและพฤติกรรมภายหลังการซื้อ ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละกระบวนการ จะกล่าวถึงในหัวข้อกระบวนการตัดสินใจของผู้ซื้อ

3. การตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's Response) หรือ การตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคหรือผู้ซื้อ (Buyer's purchase decision) ผู้บริโภคจะมีการตัดสินใจในประเด็นต่างๆ ดังนี้

3.1 การเลือกผลิตภัณฑ์ (Product choice) ตัวอย่าง การเลือกผลิตภัณฑ์อาหารเข้ามีทางเลือกคือ นมสดกล่อง บะหมี่สำเร็จรูป ขนมนึ่ง

3.2 การเลือกตราสินค้า (Brand choice) ตัวอย่าง ถ้าผู้บริโภคเลือกนมสดกล่อง จะเลือกยี่ห้อโฟมอสต์ มะลิ ฯลฯ

3.3 การเลือกผู้ขาย (Dealer choice) ตัวอย่าง ผู้บริโภคจะเลือกจากห้างสรรพสินค้าใดหรือร้านค้าใกล้บ้าน ร้านใด

3.4 การเลือกเวลาในการซื้อ (Purchase timing) ตัวอย่าง ผู้บริโภคจะเลือกเวลาเช้า กลางวัน หรือเย็น ในการชื้อนมสดกล่อง

3.5 การเลือกปริมาณการซื้อ (Purchase amount) ตัวอย่าง ผู้บริโภคจะเลือกที่จะซื้อหนึ่งกล่อง ครึ่งโหล หรือหนึ่งโหล

ปัจจัยสำคัญ (ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก) ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค เพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการของผู้บริโภคทางด้านต่างๆ และเพื่อที่จะจัดสิ่งกระตุ้นทางการตลาดให้เหมาะสม เมื่อผู้ซื้อได้รับสิ่งกระตุ้นทางการตลาดหรือสิ่งกระตุ้นอื่นๆ ผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ซึ่งเปรียบเสมือนกล่องดำ ที่ผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ งานของผู้ขายและนักการตลาด คือ ค้นหาว่าลักษณะของผู้ซื้อและความรู้สึกนึกคิดได้รับอิทธิพลสิ่งใดบ้าง การศึกษาถึงลักษณะของผู้ซื้อที่เป็นเป้าหมายจะมีประโยชน์สำหรับนักการตลาด คือ ทราบความต้องการและลักษณะของลูกค้ำ เพื่อที่จะจัดส่วนประสมทางการตลาดต่างๆ กระตุ้นและสนองความต้องการของผู้ซื้อที่เป็นเป้าหมายได้ถูกต้อง

ลักษณะของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจาก ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านจิตวิทยา โดยรายละเอียดดังนี้

1. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม (Culture factor) เป็นสัญลักษณ์และสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น โดยเป็นที่ยอมรับจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง โดยเป็นตัวกำหนดและควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมหนึ่ง (Stanton and Futrell, 1987 : 664) ค่านิยมในวัฒนธรรมจะกำหนดลักษณะของสังคม และกำหนดความแตกต่างของสังคมหนึ่งจากสังคมอื่น วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่กำหนดความต้องการและพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งนักการตลาดต้องคำนึงถึงความเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรม และนำลักษณะการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น ไปใช้กำหนดโปรแกรมการตลาด ตัวอย่าง การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในสังคมไทย (1)สตรีมีบทบาทในสังคม เช่น บทบาททางการเมืองและทำงานมากขึ้น และมีอำนาจทางเศรษฐกิจมากขึ้น (2) มนุษย์คำนึงถึงคุณภาพชีวิต (3) บุคคลมีความห่วงใยในสุขภาพของตนเอง (4) มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องที่อยู่อาศัย (5) ทักษะคิดต่อเรื่องเพศเปลี่ยนแปลง (6) บุคคลต้องการความสะดวกสบายมากขึ้น (7) บุคคลต้องการความเพลิดเพลินและพักผ่อน เนื่องจากการทำงานหนัก ในปัจจัยด้านวัฒนธรรมนี้ นักการตลาดต้องศึกษาถึงค่านิยมในวัฒนธรรม (Cultural value) ซึ่งหมายถึงความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในสังคม ประกอบด้วย

(1) ค่านิยมของบุคคลที่มีต่อสังคม (People's views of themselves) (2) ค่านิยมของบุคคลที่มีต่อสังคมอื่น (People's views of others) (3) ค่านิยมของบุคคลที่มีต่อองค์การ (People's views of organization) (4) ค่านิยมของบุคคลต่อสังคม (People's views of society) (5) ค่านิยมของบุคคลต่อธรรมชาติ (People's views of nature) (6) ค่านิยมของบุคคลต่อมวลมนุษยชาติ (People's views universe) นักการตลาดต้องศึกษาค่านิยมในวัฒนธรรมต่างๆ แล้วกำหนดกลยุทธ์การตลาดให้สอดคล้องกับค่านิยมในวัฒนธรรม กลยุทธ์ที่นำไปใช้มาก คือ กลยุทธ์การโฆษณา

วัฒนธรรมแบ่งออกเป็น วัฒนธรรมพื้นฐาน วัฒนธรรมย่อย และชั้นของสังคม โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 วัฒนธรรมพื้นฐาน (Culture) เป็นลักษณะพื้นฐานของบุคคลในสังคม เช่น ลักษณะนิสัยของคนไทยซึ่งเกิดจากการหล่อหลอมพฤติกรรมของสังคมไทย ทำให้มีลักษณะพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน

1.2 วัฒนธรรมกลุ่มย่อย (Subculture) หมายถึง วัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มที่มีลักษณะเฉพาะและแตกต่างกันซึ่งมีอยู่ภายในสังคมขนาดใหญ่และสลับซับซ้อน วัฒนธรรมย่อยเกิดจากพื้นฐานทางภูมิศาสตร์ และลักษณะพื้นฐานของมนุษย์ ลักษณะวัฒนธรรมย่อยประกอบด้วย

(1) กลุ่มเชื้อชาติ (Nationality groups) เชื้อชาติต่างๆ ได้แก่ ไทย จีน อังกฤษ อเมริกัน แต่ละเชื้อชาติมีการบริโภคสินค้าที่แตกต่างกัน

(2) กลุ่มศาสนา (Religious groups) กลุ่มศาสนาต่างๆ ได้แก่ ชาวพุทธ ชาวคริสต์ ชาวอิสลาม ฯลฯ แต่ละกลุ่มมีประเพณีและข้อห้ามที่แตกต่างกัน จึงมีผลกระทบต่อพฤติกรรมผู้บริโภค

(3) กลุ่มสีผิว (Racial groups) กลุ่มสีผิวต่างๆ เช่น ผิวดำ ผิวขาว ผิวเหลือง แต่ละกลุ่มจะมีค่านิยมในวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดทัศนคติที่แตกต่างกัน

(4) พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ (Geographical areas) หรือท้องถิ่น (Region) พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ทำให้เกิดลักษณะการดำรงชีวิตที่แตกต่างกันและมีอิทธิพลต่อการบริโภคที่แตกต่างกันด้วย

(5) กลุ่มอาชีพ (Occupational) เช่น กลุ่มเกษตรกร กลุ่มผู้ใช้แรงงาน กลุ่มพนักงาน กลุ่มนักธุรกิจและเจ้าของกิจการ กลุ่มวิชาชีพอื่นๆ เช่น แพทย์ นักกฎหมาย ครู

(6) กลุ่มย่อยด้านอายุ (Age) เช่น ทารก เด็ก วัยรุ่น ผู้ใหญ่วัยทำงาน และผู้สูงอายุ

(7) กลุ่มย่อยทางเพศ (Sex) ได้แก่ เพศหญิง และเพศชาย

1.3 **ชั้นของสังคม (Social class)** หมายถึง การแบ่งสมาชิกของสังคมออกเป็นระดับฐานะที่แตกต่างกัน โดยที่สมาชิกในแต่ละชั้นสังคมจะมีฐานะอย่างเดียวกัน และสมาชิกในชั้นสังคมที่ต่างกันจะมีลักษณะที่ต่างกัน การแบ่งชั้นทางสังคมโดยทั่วไปถือเกณฑ์ รายได้ ทรัพย์สิน หรืออาชีพ ชั้นทางสังคมเป็นอีกปัจจัยหนึ่ง ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค แต่ละชั้นสังคมจะมีลักษณะค่านิยมและพฤติกรรมการบริโภคเฉพาะอย่าง นักการตลาดต้องศึกษาชั้นสังคม เพื่อเป็นแนวทางในการแบ่งส่วนตลาด การกำหนดตลาดเป้าหมาย กำหนดตำแหน่งผลิตภัณฑ์ และศึกษาความต้องการของตลาดเป้าหมายรวมทั้งจัดส่วนประสมการตลาดให้สามารถสนองความต้องการของแต่ละชั้นสังคมได้ถูกต้อง ชั้นสังคมแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 3 ระดับ และแบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้ 6 ระดับ ลักษณะที่สำคัญของชั้นสังคมมีดังนี้ (1) บุคคลภายในชั้นสังคมเดียวกันมีแนวโน้มจะประพฤติเหมือนกัน และบริโภคลักษณะคล้ายคลึงกัน (2) บุคคลจะถูกจัดลำดับสูงหรือต่ำ ตามตำแหน่งที่ยอมรับในสังคมนั้น (3) ชั้นของสังคมแบ่งตามอาชีพ รายได้ ฐานะตระกูล ตำแหน่งหน้าที่ หรือบุคลิกลักษณะ (4) ชั้นสังคมเป็นลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องกัน และบุคคลสามารถเปลี่ยนชั้นของสังคมให้สูงขึ้น หรือต่ำลงได้ ลักษณะชั้นของสังคมแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 3 ระดับ และเป็นกลุ่มย่อยได้ 6 ระดับ ดังนี้

1. ระดับสูง (Upper class) แบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้ 2 กลุ่ม คือ

1.1 ระดับสูงอย่างสูง (Upper-upper class) ได้แก่ ผู้ดีเก่า และได้รับมรดกจำนวนมาก เนื่องจากกลุ่มนี้มีอำนาจซื้อพอเพียง สินค้าที่มีเป้าหมายที่กลุ่มนี้ ได้แก่ สินค้าฟุ่มเฟือย เช่น เพชร รถยนต์ราคาแพง บ้านราคาแพง

1.2 ระดับสูงอย่างต่ำ (Lower-upper class) ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง เศรษฐี สินค้าที่มีเป้าหมายที่กลุ่มนี้จะคล้ายคลึงกับข้อ 1.1 กลุ่มนี้จะมีความต้องการด้านการยกย่องมากกว่ากลุ่ม 1.1

2. ระดับกลาง (Middle class) แบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้ 2 กลุ่ม คือ

2.1 ระดับกลางอย่างสูง (Upper-middle class) ได้แก่ ผู้ที่ได้รับความสำเร็จทางอาชีพพอสมควร สินค้าที่มีเป้าหมายที่กลุ่มนี้ ได้แก่ บ้าน เสื้อผ้า รถยนต์ที่ประหยัดน้ำมัน เฟอร์นิเจอร์ และของใช้ในครัวเรือน กลุ่มนี้มีความต้องการด้านการยกย่องสูงมาก

2.2 ระดับกลางอย่างต่ำ (Lower-middle class) ได้แก่ พนักงานระดับ

ปฏิบัติงาน และข้าราชการระดับปฏิบัติงาน สินค้าที่มีเป้าหมายที่กลุ่มนี้ เป็นสินค้าราคาปานกลาง เช่น สินค้าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

3. ระดับต่ำ (Lower class) แบ่งเป็นกลุ่มย่อยได้ 2 กลุ่ม คือ

3.1 ระดับต่ำอย่างสูง (Upper-lower class) ได้แก่ กลุ่มผู้ใช้แรงงาน และมีทักษะพอสมควร สินค้าที่มีเป้าหมายที่กลุ่มนี้ ได้แก่ สินค้าจำเป็นแก่การครองชีพ และราคาประหยัด

3.2 ระดับต่ำอย่างต่ำ (Lower-lower class) ได้แก่ กรรมกร ที่มีรายได้ต่ำ สินค้าที่มีเป้าหมายที่กลุ่มนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับข้อ 3.1

กล่าวโดยสรุป ชั้นของสังคมมีประโยชน์มากสำหรับการแบ่งส่วนตลาดสินค้า การกำหนดกลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย การโฆษณา การให้บริการ และกิจกรรมทางการตลาดต่างๆ แต่ละชั้นของสังคม จะแสดงความแตกต่างกันในด้านการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ และการบริโภคผลิตภัณฑ์ ดังนั้น นักการตลาดจำเป็นต้องศึกษาชั้นของสังคม เพื่อผลิตสินค้าและบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในแต่ละชั้นของสังคม

2. ปัจจัยด้านสังคม (Social factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ลักษณะทางสังคมประกอบด้วยกลุ่มอ้างอิง ครอบครัว บทบาท และสถานะของผู้ซื้อ

2.1 กลุ่มอ้างอิง (Reference groups) เป็นกลุ่มที่บุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย กลุ่มนี้จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติ ความคิดเห็น และค่านิยมของบุคคลในกลุ่มอ้างอิง กลุ่มอ้างอิงแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

(1) กลุ่มปฐมภูมิ (Primary groups) ได้แก่ ครอบครัว เพื่อนสนิท และเพื่อนบ้าน

(2) กลุ่มทุติยภูมิ (Secondary groups) ได้แก่ กลุ่มบุคคลชั้นนำในสังคม เพื่อนร่วมอาชีพและร่วมสถาบัน บุคคลกลุ่มต่างๆในสังคม

กลุ่มอ้างอิง จะมีอิทธิพลต่อบุคคลในกลุ่ม ทางด้านการเลือกพฤติกรรมและการดำรงชีวิต รวมทั้งทัศนคติ และแนวความคิดของบุคคล เนื่องจากบุคคลต้องการให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่ม จึงต้องปฏิบัติตาม และยอมรับความคิดเห็นต่างจากกลุ่มอิทธิพล นักการตลาดควรทราบว่ากลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภคอย่างไร เช่น การเผยแพร่ศาสนาคริสต์แก่กลุ่มวัยรุ่น จะใช้นักร้องชั้นนำของไทยที่วัยรุ่นโปรดปรานร้องเพลงเผยแพร่ศาสนา

2.2 ครอบครัว (Family) บุคคลในครอบครัวถือว่ามีอิทธิพลมากที่สุดต่อทัศนคติ ความคิดเห็นและค่านิยมของบุคคล สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของครอบครัว การขายสินค้าอุปโภคจะต้องคำนึงถึงลักษณะการบริโภคของครอบครัวคนไทย จีน ญี่ปุ่น หรือยุโรปซึ่งจะมีลักษณะแตกต่างกัน

2.3 บทบาทและสถานะ (Roles and statuses) บุคคลจะเกี่ยวข้องกับหลายกลุ่ม เช่น ครอบครัว กลุ่มอ้างอิง องค์กร และสถาบันต่างๆ บุคคลจะมีบทบาทและสถานะที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม เช่น ในการเสนอขายวิดีโอของครอบครัวหนึ่ง จะต้องวิเคราะห์ว่าใครมีบทบาทเป็นผู้คิดริเริ่ม ผู้ตัดสินใจซื้อ ผู้มีอิทธิพล ผู้ซื้อ และผู้ใช้

3. ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal factors) การตัดสินใจของผู้ซื้อ ได้รับอิทธิพลจากลักษณะส่วนบุคคลของคนทางด้านต่างๆ ได้แก่ อายุ ขั้นตอนวัฏจักรชีวิตครอบครัว อาชีพ โอกาสทางเศรษฐกิจ การศึกษา รูปแบบการดำรงชีวิต บุคลิกภาพ และแนวความคิดส่วนบุคคล ดังนี้

3.1 อายุ (Age) อายุที่ต่างกันจะมีความต้องการผลิตภัณฑ์ต่างกัน การแบ่งกลุ่มผู้บริโภคตามอายุประกอบด้วย ต่ำกว่า 6 ปี, 6-11 ปี, 12-19 ปี, 20-34 ปี, 35-49 ปี, 50-64 ปี, และ 65 ปีขึ้นไป เช่น กลุ่มวัยรุ่นชอบทดลองสิ่งแปลกใหม่ และชอบสินค้าประเภทแฟชั่น และรายการพักผ่อนหย่อนใจ

3.2 วงจรชีวิตครอบครัว (Family life cycle stage) เป็นขั้นตอนการดำรงชีวิตของบุคคลในลักษณะของการมีครอบครัว การดำรงชีวิตในแต่ละขั้นตอนเป็นสิ่งที่มอิทธิพลต่อความต้องการ ทศนคติ และค่านิยมของบุคคลทำให้เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์และพฤติกรรมที่ซื้อที่ต่างกันวัฏจักรชีวิตครอบครัวประกอบด้วยขั้นตอน แต่ละขั้นตอนจะมีลักษณะการบริโภคแตกต่างกัน

3.3 อาชีพ (Occupation) อาชีพของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็นและความต้องการสินค้าและบริการที่ต่างกัน เช่น ข้าราชการจะซื้อชุดทำงานและสินค้าจำเป็น ปรชชานกรรมการบริษัทและภรรยาจะซื้อเสื้อผ้าราคาสูง หรือตัวเครื่องบิน ซึ่งนักการตลาดจะศึกษาว่าผลิตภัณฑ์ของบริษัท มีบุคคลในอาชีพไหนสนใจ เพื่อที่จะจัดกิจกรรมทางการตลาดให้สนองความต้องการที่เหมาะสม

3.4 โอกาสทางเศรษฐกิจ (Economic circumstances) หรือ รายได้ (Income) โอกาสทางเศรษฐกิจของบุคคลจะกระทบต่อสินค้าและบริการที่เขาตัดสินใจซื้อ โอกาสเหล่านี้ประกอบด้วย รายได้ การออมทรัพย์ อำนาจการซื้อและทัศนคติเกี่ยวกับการจ่ายเงิน นักการตลาดต้องสนใจในแนวโน้มของรายได้ส่วนบุคคล การออม และอัตราดอกเบี้ย ถ้าภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ คนมีรายได้น้อย กิจการต้องปรับปรุงด้านผลิตภัณฑ์ การจัดจำหน่าย การตั้งราคา ลดการผลิต และสินค้าคงคลัง และวิธีการต่างๆเพื่อป้องกันการขาดแคลนเงินหมุนเวียน

3.5 การศึกษา (Education) ผู้ที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มจะบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย

3.6 ค่านิยมหรือคุณค่า (Value) และ รูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle) ค่านิยมหรือคุณค่า (Value) หมายถึง ความนิยมในสิ่งของหรือบุคคล หรือความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หมายถึงอัตราส่วนของผลประโยชน์ที่รับรู้ต่อราคาสินค้า ส่วนรูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) หรือ AIOs หมายถึง รูปแบบของการดำรงชีวิตในโลกมนุษย์ โดยแสดงออกในรูปแบบ (1) กิจกรรม (Activities) เช่น งานอดิเรก การใช้เวลาว่าง การพักผ่อน เป็นต้น (2) ความสนใจ (Interests) เช่น ครอบครัว อาหาร งาน ความสำเร็จ เป็นต้น (3) ความคิดเห็น (Opinions) เช่น การเมือง ธุรกิจ เศรษฐกิจ เป็นต้น

4. ปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological factor) การเลือกซื้อของบุคคล ได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านจิตวิทยา ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายในตัวผู้บริโภค ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การซื้อและการใช้สินค้า ปัจจัยภายในประกอบด้วย (1) การจูงใจ (2) การรับรู้ (3) การเรียนรู้ (4) ความเชื่อถือ (5) ทักษะ (6) บุคลิกภาพ (7) แนวความคิดของตนเอง โดยมีรายละเอียดดังนี้ (สิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541 : 138 - 144)

4.1 การจูงใจ (Motivation) หมายถึง พลังสิ่งกระตุ้น (Drive) ที่อยู่ในตัวบุคคล ซึ่งกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติ (Stanton and Futrell, 1987 : 649) การจูงใจเกิดภายในตัวบุคคล แต่อาจจะถูกกระทบจากปัจจัยภายนอก เช่น วัฒนธรรม ชั้นทางสังคม หรือสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดใช้เครื่องมือการตลาดเพื่อกระตุ้นให้เกิดความต้องการ

4.2 การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการซึ่งแต่ละบุคคลได้รับการเลือกสรร จัดระเบียบ และตีความหมายข้อมูลเพื่อที่จะสร้างภาพที่มีความหมาย หรือหมายถึงกระบวนการความเข้าใจ (การเปิดรับ) ของบุคคลที่มีต่อโลกที่เขาอาศัยอยู่ จากความหมายนี้จะเห็นว่าการรับรู้ เป็นกระบวนการของแต่ละบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยภายใน เช่น ความเชื่อ ประสบการณ์ ความต้องการและอารมณ์ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยภายนอก คือ สิ่งกระตุ้น การรับรู้จะพิจารณาเป็นกระบวนการกลั่นกรอง การรับรู้จะแสดงถึงความรู้สึจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การได้เห็น ได้กลิ่น ได้ยิน ได้รสชาติ และได้รู้สึก ขั้นตอนการรับรู้มี 4 ขั้นตอน คือ (1) การเปิดรับข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective exposure) (2) การตั้งใจรับข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective attention) (3) ความเข้าใจในข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective comprehension) (4) การเก็บรักษาข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective retention)

4.3 การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และ (หรือ) ความโน้มเอียงของพฤติกรรมจากประสบการณ์ที่ผ่านมา การเรียนรู้ของบุคคลเกิดขึ้นเมื่อ บุคคลได้รับสิ่งกระตุ้น (Stimulus) และจะเกิดการตอบสนอง (Response) ซึ่งก็คือ ทฤษฎี สิ่งกระตุ้น – การตอบสนอง (Stimulus – Response (SR) theory) นักการตลาดได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีนี้ ด้วยการ

โฆษณาซ้ำแล้วซ้ำอีก หรือจัดการส่งเสริมการขาย (ถือว่าเป็นสิ่งกระตุ้น) เพื่อทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อและใช้สินค้าเป็นประจำ (เป็นการตอบสนอง) การเรียนรู้เกิดจากอิทธิพลหลายอย่าง เช่น ทักษะคติ ความเชื่อถือ และประสบการณ์ในอดีต อย่างไรก็ตามสิ่งกระตุ้นนั้น จะมีอิทธิพลที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ต้องมีคุณค่าในสายตาลูกค้า ตัวอย่างการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายในรูปการแจกของตัวอย่าง จะมีอิทธิพลทำให้เกิดการเรียนรู้ คือ การทดลองใช้ ได้ดีกว่าการจัดกิจกรรมการแถม เพราะการแถมนั้นลูกค้าต้องเสียเงินเพื่อซื้อสินค้า ถ้าลูกค้าไม่ซื้อสินค้า ก็จะไม่เกิดการทดลองใช้สินค้าที่แถม

4.4 ความเชื่อ (Beliefs) เป็นความคิดที่บุคคลยึดถือเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีต เช่น เอสโซ่ สร้างให้เกิดความเชื่อถือน้ำมันเอสโซ่ มีพลังสูง โดยใช้สโลแกนว่า จับเสือใส่ถังพลังสูง เป๊ปซี่ สร้างให้เกิดความเชื่อถือว่า เป็นรสชาติของคนรุ่นใหม่ น้ำมันไร่สารตะกั่ว ในช่วงแรกผู้บริโภคเกิดความเชื่อถือว่า การใช้ น้ำมันไร่สารตะกั่ว มีปัญหาเกี่ยวกับเครื่องยนต์ ซึ่งเป็นความเชื่อในด้านลบ ที่นักการตลาดต้องรณรงค์ เพื่อแก้ไขความเชื่อถือที่ผิดพลาด

4.5 ทักษะคติ (Attitudes) หมายถึง การประเมินความพึงพอใจ หรือไม่พึงพอใจของบุคคล ความรู้สึกด้านอารมณ์ และแนวโน้มการปฏิบัติที่มีผลต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Kotler. 1997 : 188) หรือ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคล ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Stanton and Futrell. 1987 : 126) ทักษะคติเป็นสิ่งที่มามีอิทธิพลต่อความเชื่อ ในขณะที่เดียวกันความเชื่อก็มีอิทธิพลต่อทักษะคติ จากการศึกษาพบว่า ทักษะคติของผู้บริโภคกับการตัดสินใจซื้อสินค้าจะมีความสัมพันธ์กัน นักการตลาดจึงต้องศึกษาว่าทักษะคตินั้นเกิดขึ้นมาได้อย่างไร และเปลี่ยนแปลงอย่างไร การเกิดทักษะคตินั้นเกิดจากข้อมูลที่แต่ละคนได้รับ กล่าวคือ เกิดจากประสบการณ์ที่เรียนรู้ในอดีตเกี่ยวกับสินค้า หรือความนึกคิดของบุคคล และเกิดจากความสัมพันธ์ที่มีต่อกลุ่มอ้างอิง เช่น พ่อ แม่ เพื่อน บุคคลชั้นนำในสังคม เป็นต้น ถ้านักการตลาดต้องการให้ผู้บริโภคซื้อสินค้าของเขา นักการตลาดมีทางเลือก คือ

- (1) สร้างทักษะคติของผู้บริโภคให้สอดคล้องกับสินค้าของธุรกิจ
- (2) พิจารณาว่าทักษะคติของผู้บริโภคเป็นอย่างไร แล้วจึงพัฒนาสินค้าให้สอดคล้องกับทักษะคติของผู้บริโภค โดยทั่วไปการพัฒนาสินค้าให้สอดคล้องกับทักษะคติ ทำได้ง่ายกว่าการเปลี่ยนแปลงทักษะคติของผู้บริโภคให้เกิดความต้องการในสินค้า เพราะต้องใช้เวลาานและใช้เครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร จึงจะสามารถเปลี่ยนแปลงทักษะคติของบุคคลได้ นักการตลาดต้องยึดหลักองค์ประกอบของการเกิดทักษะคติ ซึ่งมี 3 ส่วน คือ

1. ส่วนของความเข้าใจ (Cognitive component) ประกอบด้วย ความรู้หรือความเชื่อเกี่ยวกับตราสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ของผู้บริโภค

2. ส่วนของความรู้สึก (Affective component) หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ ซึ่งเป็นความพอใจและไม่พอใจเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. ส่วนของพฤติกรรม (Behavior component) หมายถึง แนวโน้มของการกระทำที่เกิดจากทัศนคติ หรือ เป็นการกำหนดพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์ หรือตราสินค้า เช่น กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการแลกเปลี่ยนที่เสนอเงื่อนไข

4.6 บุคลิกภาพ (Personality) หมายถึง ลักษณะด้านจิตวิทยา ที่แตกต่างกันของบุคคล ซึ่งนำไปสู่การตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่มีแนวโน้มเหมือนเดิม และสอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจของ فروยด์ (Freud's theory of motivation) มีข้อสมมติว่า อิทธิพลด้านจิตวิทยา ซึ่งกำหนดพฤติกรรมมนุษย์ (แรงจูงใจ (Motives) และบุคลิกภาพ (Personality)) ส่วนใหญ่เป็นจิตใต้สำนึก (Unconscious) ซึ่งเป็นส่วนกำหนดบุคลิกภาพของมนุษย์ อันประกอบด้วย อิด (Id) อีโก้ (Ego) ซุปเปอร์อีโก้ (Superego) ทฤษฎีนี้ ได้นำไปใช้ในการกำหนดบุคลิกภาพของผู้บริโภคด้วย فروยด์ พบว่าบุคลิกภาพและพฤติกรรมของมนุษย์ถูกควบคุมโดยความนึกคิดพื้นฐาน ทั้ง 3 ระดับนี้

(1). อิด (Id) เป็นส่วนที่แสดงพฤติกรรมออกมาตามความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ตามความต้องการที่แท้จริง โดยมีได้มีการขัดเกลาให้พฤติกรรมนั้นเหมาะสมกับค่านิยมของสังคม พฤติกรรมที่เกิดจากอิด อาจจะดีหรือไม่ดีก็ได้ เช่น พฤติกรรมการก้าวร้าว ความต้องการทางเพศ ความต้องการแสวงหาความพอใจ ฯลฯ

(2). อีโก้ (Ego) เป็นความต้องการด้านการยกย่อง ความภาคภูมิใจ ความเคารพ และสถานะของบุคคล อีโก้ เป็นศูนย์กลางการควบคุมด้วยเหตุผลของจิตใจมนุษย์ เพื่อรักษาความสมดุลย์จากความต้องการทางสัญชาตญาณที่เกิดจากอิด และความต้องการด้านสังคม ดังนั้น อีโก้ จึงเป็นส่วนที่แสดงพฤติกรรมออกมาให้เหมาะสมกับกาลเทศะ เหตุผล หรือเหตุการณ์ที่เป็นจริงในสังคม เช่น การใช้โทรศัพท์มือถือ หรือการใช้บัตรเครดิตเป็นส่วนที่สนองความต้องการด้านสังคม การใช้รถเบนซ์ ถือเป็นอีโก้ ซึ่งเป็นบุคลิกภาพที่แสดงออกมาตามค่านิยมของสังคม ทำหน้าที่เป็นตัวเก็บกดสิ่งกระตุ้นจากอิด

(3). ซุปเปอร์อีโก้ (Superego) เป็นส่วนที่แสดงพฤติกรรมออกมาตามค่านิยมของสังคม และมาตรฐานด้านศีลธรรม ซึ่งเป็นที่ยอมรับ สังคมกล่าวว่า สิ่งใดเป็นสิ่งที่ดีงาม ควรยึดถือและประพฤติปฏิบัติ ส่วนของซุปเปอร์อีโก้ก็จะรับไว้และปฏิบัติตาม บทบาทที่สำคัญของซุปเปอร์อีโก้ คือ ทำหน้าที่ยับยั้งการกระทำ การแสวงหาความพอใจของบุคคลให้ปฏิบัติตาม

กฎและข้อบังคับของสังคม ส่วนอีโก้ เป็นสื่อกลางระหว่างอิด และซูเปอร์อีโก้ โดยพยายามพัฒนาสิ่งกระตุ้นจากอิดออกมาเป็นพฤติกรรมที่สอดคล้องกับซูเปอร์อีโก้ นักการตลาดศึกษาทฤษฎีพรอยด์ เพื่อสร้างบุคลิกภาพของสินค้า หรือบุคลิกภาพของผู้ใช้สินค้า โดยมีแนวโน้มที่จะสอดคล้องกับซูเปอร์อีโก้ ตัวอย่าง การกระตุ้นให้เกิดความต้องการน้ำมันไร้สารตะกั่วจะชี้ถึงภาระความรับผิดชอบของผู้ใช้รถที่จะช่วยแก้ปัญหามลพิษทางอากาศการจบการศึกษาในระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ซึ่งชี้ถึงความต้องการในการแก้ปัญหาในสังคม อาชีพแพทย์ซึ่งชี้ถึงการช่วยเหลือชีวิตมนุษย์ และอาชีพครูซึ่งถือว่าเป็นการสร้างอาชีพให้มนุษย์

4.7 แนวคิดของตนเอง (Self concept) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง หรือความคิดที่บุคคลคิดว่าบุคคลอื่น (สังคม) มีความคิดเห็นต่อตนอย่างไร มี 4 กรณีดังนี้

(1) แนวคิดของตนเองที่แท้จริง (Real self) หมายถึง ความคิดที่บุคคลมองตนเองที่แท้จริง

(2) แนวคิดของตนเองในอุดมคติ (Ideal self) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลใฝ่ฝันอยากให้ตนเป็นเช่นนั้น บุคคลจึงมักทำให้พฤติกรรมของเขาสอดคล้องกับความคิดในอุดมคติ

(3) แนวคิดของตนเองที่ต้องการให้บุคคลอื่น (สังคม) มองตนเองที่แท้จริง (Real other) หมายความว่า บุคคลนึกเห็นภาพลักษณ์ว่าบุคคลอื่น (สังคม) มองตนเองที่แท้จริงว่าเป็นอย่างไร

(4) แนวคิดของตนเองที่ต้องการให้บุคคลอื่น (สังคม) คิดเกี่ยวกับตนเองในอุดมคติ (Ideal other) หมายถึง การที่บุคคลต้องการให้บุคคลอื่น (สังคม) คิดถึงเขาในแง่ดี

กล่าวโดยสรุป นักการตลาดจำเป็นต้องศึกษาหลักเกณฑ์การตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค เช่น ปัจจัยภายนอก อันเป็นผลมาจากปัจจัยด้านวัฒนธรรม และสังคม ปัจจัยด้านจิตวิทยาซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายใน รวมทั้งปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยเหล่านี้มีประโยชน์ต่อการพิจารณาลักษณะความสนใจของผู้ซื้อที่มีต่อผลิตภัณฑ์ โดยจะนำไปปรับปรุงผลิตภัณฑ์ ตัดสินใจด้านราคา การจัดช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด เพื่อสร้างให้ผู้บริโภคเกิดทัศนคติที่ดีต่อผลิตภัณฑ์และบริษัท

กระบวนการตัดสินใจในการซื้อ

พฤติกรรมผู้บริโภคมีลักษณะเป็นกระบวนการ ที่ต้องใช้เวลาและความพยายาม ปัจจัยภายในและภายนอกที่ได้กล่าวมาจะเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค (Consumer decision – marketing process) ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2543 : 85 - 86)

การตระหนักถึงความต้องการ (Need recognition) กระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภคจะเริ่มขึ้นเมื่อบุคคลรู้สึกถึงความต้องการ ซึ่งอาจเป็นความต้องการที่เกิดขึ้นภายใน เช่น ความหิวหรืออาจเป็นความต้องการที่เกิดจากสิ่งกระตุ้นภายนอก ที่มากระตุ้นให้ตระหนักถึงความต้องการดังกล่าว เช่น ได้เห็นโฆษณา หรือเห็นตัวสินค้าแล้วเกิดความต้องการขึ้น แต่อาจเกิดความขัดแย้งขึ้นได้ภายในครอบครัว เนื่องจากเงินมีจำกัด เช่น ภรรยาต้องการใช้เงินเพื่อการอื่นแทนที่จะซื้อสินค้าที่สามีต้องการ หากไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้ กระบวนการตัดสินใจซื้อก็อาจต้องหยุดอยู่ ณ จุดนี้ หรือผู้บริหาร พนักงานขายหรือผู้ที่ต้องติดต่อสื่อสารกับลูกค้าเป็นประจำ แต่ไม่อยู่ที่ทำงาน อาจเกิดความจำเป็นที่จะต้องซื้อโทรศัพท์มือถือ เพื่อความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร เป็นต้น

การค้นหาข้อมูล (Search) เมื่อบุคคลได้ตระหนักถึงความต้องการแล้ว เขาจะค้นหาวิธีการที่จะทำให้ความต้องการดังกล่าวได้รับความพอใจ การค้นหาอาจกระทำขึ้นโดยสัญชาตญาณอย่างรวดเร็ว หรืออาจต้องมีการใช้ความพยายามและการวิเคราะห์ข้อมูล การที่บุคคลจะมีการค้นหาข้อมูลมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ คือ (1) จำนวนของข้อมูลที่จะหาได้ (2) ความพอใจที่ได้รับจากการค้นหาข้อมูล (3) ผลที่เกิดขึ้นในภายหลัง หากไม่ได้มีการค้นหาข้อมูล เช่น ผู้ที่ต้องการซื้อโทรศัพท์มือถือ ก็จะหาข้อมูลเกี่ยวกับรุ่น ราคา คุณภาพ ความคงทน และบริการหลังการขาย จากแหล่งต่างๆ เช่น เพื่อน บริษัท ตัวแทนจำหน่าย หรือพนักงานขายตามนิคมสารหรือหนังสือพิมพ์ที่ลงโฆษณาไว้ เป็นต้น ดูรายละเอียดแหล่งข้อมูลการซื้อที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในตารางดังนี้

ตาราง 3 แสดงแหล่งของข้อมูลการซื้อที่เป็นทางการ (Formal sources) และไม่เป็นทางการ (Informal sources)

แหล่งข้อมูลที่เป็นทางการ (Formal sources)

ความพยายามทางการตลาดของบริษัท ได้แก่ การโฆษณา พนักงานขาย การจัดจำหน่าย เป็นต้น
แหล่งข้อมูลที่เป็นหน่วยงาน ได้แก่ ข้อกำหนดทางวิศวกรรม ตัวอย่างและการทดสอบรายงาน

ผลการทำงาน

สิ่งตีพิมพ์ต่างๆ เช่น นิตยสาร หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

ความพยายามของรัฐบาล เช่น การกำหนดมาตรฐานสินค้า การพิจารณางานโฆษณา

แหล่งข้อมูลที่ไม่เป็นทางการ (Informal sources)

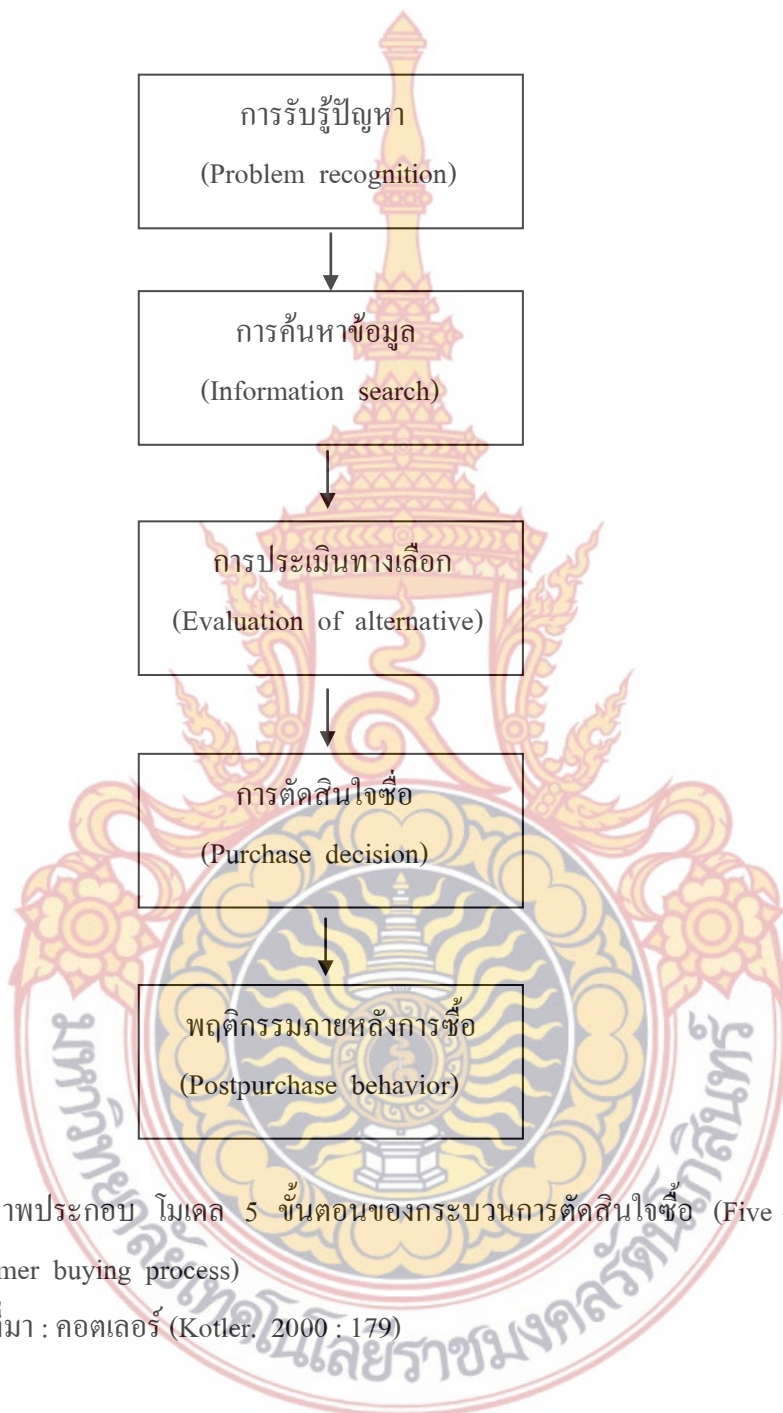
1. ประสบการณ์ของบุคคล เช่น การเคยใช้สินค้านั้นมาก่อน ความรักที่มีต่อกิจการ เป็นต้น
2. ปากต่อปาก ได้แก่ ประสบการณ์และความคิดเห็นของเพื่อน ญาติพี่น้อง และผู้คุ้นเคย
3. ผู้นำความคิดเห็น ได้แก่ กลุ่มอ้างอิง วารสารหรือนิตยสาร เป็นต้น

3. การประเมินผลทางเลือกต่างๆ (Evaluation of alternatives) หลังจากขั้นตอนของการค้นหาข้อมูลแล้ว ผู้บริโภคต้องทำการประเมินผลทางเลือกต่างๆ ที่เป็นไปได้ก่อนทำการตัดสินใจ ในขั้นนี้ผู้บริโภคต้องกำหนดเกณฑ์การพิจารณาที่จะใช้สำหรับการประเมินผล ซึ่งเกณฑ์การพิจารณาเป็นเรื่องของเหตุผลที่มองเห็น เช่น ราคา ความคงทน หรือคุณสมบัติของสินค้า เป็นต้น หรือเป็นเรื่องราวของความพอใจส่วนบุคคล เช่น ชื่อเสียงของตราสินค้า แบบหรือสี เป็นต้น จากเกณฑ์ที่กำหนดจะทำให้ผู้บริโภคทราบถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ ถ้าทางเลือกที่ได้มีเพียงทางเลือกเดียว การประเมินผลก็ทำได้ง่าย แต่บางครั้งทางเลือกที่ได้มีหลายแบบ ฉะนั้นผู้บริโภคต้องพิจารณาเลือกทางเลือกที่ก่อให้เกิดความพอใจมากที่สุด ดังนั้น นักการตลาดส่วนใหญ่ จึงสนใจที่จะศึกษาถึงเกณฑ์ที่ผู้บริโภคใช้สำหรับการประเมินทางเลือกต่างๆ เช่น หลังจากผู้ที่ต้องการซื้อโทรศัพท์มือถือได้ข้อมูลต่างๆ มาแล้วก็จะนำมาพิจารณาโดยใช้เกณฑ์ที่กล่าวไปแล้ว เพื่อเลือกซื้อเพียงยี่ห้อเดียว เป็นต้น

4. การซื้อ (Purchase) หลังจากพิจารณาทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ก็มาถึงขั้นที่จะต้องตัดสินใจว่าจะซื้อหรือไม่ ถ้าการประเมินผลทางเลือกเป็นที่พอใจ การซื้อก็จะเกิดขึ้น ในการตัดสินใจซื้อก็จะต้องพิจารณาต่อไปถึงเรื่องตรายี่ห้อ ร้านที่จะซื้อ ราคา สี สัน เป็นต้น

5. การประเมินผลหลังการซื้อ (Postpurchase evaluation) เมื่อมีการซื้อและใช้สินค้าแล้ว การประเมินผลที่ได้รับจากการซื้อและใช้สินค้าก็จะเกิดขึ้น ความรู้สึกของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าที่เขาซื้อไปนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่นักการตลาดควรจะต้องทราบ ทั้งนี้เพราะว่ามันมีผลต่อการซื้อซ้ำในครั้งต่อไป และมีผลต่อการแนะนำเพื่อนฝูงด้วย เช่น หลังจากซื้อโทรศัพท์มือถือมาแล้ว ผู้ใช้ก็จะพิจารณาว่า โทรศัพท์ที่ตัดสินใจซื้อมานั้นมีคุณภาพและมีการให้บริการหลังการขายดีตามที่ต้องการหรือไม่ ถ้าถูกใจก็แนะนำผู้อื่น หรือเมื่อต้องการใช้อีกก็จะตัดสินใจซื้อของบริษัทเดิม เป็น

ต้น ดังนั้น นักการตลาดจะต้องพยายามลดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสินค้าที่ผู้บริโภคซื้อไป โดยให้ข้อมูลที่เน้นจุดเด่นของสินค้า หรือการติดตามให้บริการหลังการซื้อ เป็นต้น

ภาพประกอบ โมเดล 5 ขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจซื้อ (Five – stage model of the consumer buying process)

ที่มา : คอตเลอร์ (Kotler, 2000 : 179)

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศศิธร เจริญหอม (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านพันทนา ตำบลพันทนา อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า การวิจัยเชิง

พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมบ้านพันนา ตำบลพันนา อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวของบ้านพันนา เพื่อสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวที่เหมาะสม เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวของคณะกรรมการบริหารหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและกลุ่มมัคคุเทศก์ ก่อนและหลังการใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนา และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของกลุ่มนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่คณะกรรมการบริหารหมู่บ้านท่องเที่ยว 15 คน มัคคุเทศก์ 10 คน

กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบไม่พักค้าง 40 คน กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบพักค้างคืน 10 คน

อุบลวรรณ สุวรรณภูสิทธิ์. (2553 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และเห็นด้วยกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และเมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์ พบว่า มีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง ($r = .61$) นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างยังให้ข้อเสนอแนะว่า ควรให้มีติดตั้งป้ายบอกทางให้เห็นชัดเจนและต่อเนื่อง มีห้องน้ำไว้บริการนักท่องเที่ยวให้เพียงพอ มีเจ้าหน้าที่คอยให้ความรู้ความเข้าใจแนะนำเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวหรือคอยอำนวยความสะดวกกับนักท่องเที่ยวและควรมีศาลาหรือที่ให้นั่งพัก รวมทั้งยังเห็นว่าควรให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมบริเวณแหล่งท่องเที่ยวและการพัฒนามัคคุเทศก์ประจำท้องถิ่น รวมถึงการจัดทำเว็บไซต์เพื่อให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสุรินทร์มีความสมบูรณ์และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในจังหวัดสุรินทร์ให้มากขึ้น

กรรณิการ์ สองเมือง. (2554 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลกู่กาสิงห์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลกู่กาสิงห์ อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด คือ ขาดการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐานในการจัดการท่องเที่ยวไม่เพียงพอ และขาดแคลนงบประมาณในการสนับสนุนการท่องเที่ยว จากการศึกษาวิเคราะห์ศักยภาพการท่องเที่ยวของเทศบาลกู่กาสิงห์ พบว่าจุดเด่นของเทศบาลกู่กาสิงห์ ส่วนจุดอ่อนอยู่ที่โครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอต่อการอำนวยความสะดวกของนักท่องเที่ยว ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่จะมาท่องเที่ยว ที่เทศบาลตำบลกู่กาสิงห์ ด้านโอกาสเทศบาลตำบลกู่กาสิงห์ โดยประกาศให้ปี 2551 – 2552 เป็นปีการส่งเสริมการท่องเที่ยวร้อยเอ็ด และด้าน

อุปสรรค คือ เจตคติของประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ที่เข้ามามีส่วนร่วม ในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมยังอยู่ในระดับต่ำนอกจากนั้นพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลคูกาสิงห์ คือ การเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยมีกลยุทธ์ดังนี้ คือ 1)สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 2)พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เพียงพอกับความต้องการ ทรัพยากร ทั้งภายในและภายนอกชุมชนเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และ 4)ปลูกจิตสำนึกแก่เยาวชนคนรุ่นใหม่ในเทศบาลตำบลคูกาสิงห์ ให้มีการศึกษาเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของพื้นที่

วีระพล ทองมา วิจิตรวาทกิจ และนวนจันทร์ ทองมา. (2554 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ของชุมชนชาวจีนในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่อน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินศักยภาพของชุมชนทำให้ทราบว่าชุมชนชาวจีนยูนาน (บ้านยาง) นั้นมีศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากในพื้นที่ของชุมชนเป็นที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์โรงงานหลวงที่ 1 (ฝาง)ซึ่งถือว่าเป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีชีวิต (Living SITE Museum)โดยมุ่งเน้นให้ชุมชนและคนภายในชุมชนเป็นศูนย์กลางของการนำเสนอเรื่องราวประวัติศาสตร์ความเป็นมาภูมิปัญญา ความรู้และประสบการณ์ผ่านทางนิทรรศการ วัตถุที่สะสมมาตั้งแต่อดีต หลักฐานทางประวัติศาสตร์ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงอนุรักษ์ควบคู่ไปกับ “โรงงานสี่เขียว” ที่สร้างขึ้นตามแนวพระราชดำริของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ที่ปรารถนาให้พิพิธภัณฑ์ในชุมชนบ้านยางเป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่เชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม นั่นเอง

ชุมชนชาวจีนยูนานบ้านยางยังคงรักษาเอกลักษณ์ด้านความเชื่อและค่านิยมตามวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวจีนมาตั้งแต่บรรพบุรุษอย่างแน่นแฟ้น ซึ่งนักท่องเที่ยวไม่จำเป็นที่จะต้องเดินทางไปไกลถึงประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน แต่สามารถศึกษาจากขนบธรรมเนียมประเพณีและวิถีชีวิตแบบชาวจีนยูนานได้ในชุมชนบ้านยางแห่งนี้ ตั้งแต่สภาพของบ้านเรือน การแต่งกาย การใช้ภาษาพูด การใช้ภาษาเขียน หรือแม้แต่การประกอบอาหารที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวจีนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ชุมชนบ้านยาง ยังได้มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ สำหรับนักท่องเที่ยวทั้งทางด้านการพักแบบโฮมสเตย์ ซึ่งนักท่องเที่ยวจะมีโอกาสได้สัมผัสบรรยากาศของพี่น้องชาวจีนที่อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ภายใต้อารมณ์ความหลากหลายของศาสนาและความเชื่อ โดยเฉพาะศาลเจ้า เจ้าแม่กวนอิม พุทธศาสนา คริสต์ศาสนา และอิสลาม เป็นต้น การได้ชิมและรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพอันเลิศรสของชาวจีน เช่น สุกี๊ยูนาน ขาหมู หมั่นโถและไก่ดำตุ๋นยาจีน เป็นต้น

สำหรับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชนนั้น ผู้ให้ข้อมูลรายงานว่ามีส่วนร่วมในระดับมากในกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมทางความคิด (ความเชื่อและค่านิยม)และวัฒนธรรมบรรทัดฐาน (อาชีพและวิถีชีวิตประจำวัน) ส่วนด้านวัฒนธรรมบรรทัด

ฐาน (อาหารและพืชสมุนไพร) รวมทั้งด้านวัฒนธรรมทางวัตถุ (ศิลปะและหัตถกรรม) นั้นผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมในระดับปานกลางเท่านั้น

นอกจากนี้ผลการวิจัยเกี่ยวกับการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างผลการประเมินศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนบ้านบาง โดยใช้ X2 – TEST นั้นพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ระบุว่าชุมชนชาวจีนยูนานในลุ่มน้ำแม่ฮ่อง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้น มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของประชาชนภายในชุมชน

สงศรี วงษ์เวช. (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมลุ่มแม่น้ำปิง ผลการศึกษาพบว่า สองฝั่งแม่น้ำปิงมีองค์ประกอบทางวัฒนธรรมที่ครบถ้วน จึงเป็นสิ่งดึงดูดใจในการท่องเที่ยวให้สามารถจัดรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้เป็น 2 รูปแบบหลักๆ คือ การท่องเที่ยวทางน้ำและทางบก จากการศึกษาพบว่าในปัจจุบันยังขาดความชัดเจนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธี SWOT สรุปได้ว่า

จุดแข็ง คือ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีองค์ประกอบทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย

จุดอ่อน คือ มีรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ไม่เด่นชัด

อุปสรรค คือ ขาดความรับผิดชอบของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการดูแลสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์บริเวณลุ่มแม่น้ำปิง

โอกาส ของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมลุ่มแม่น้ำปิง คือ ทำการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ได้ง่าย เพราะเกิดกระแสนิยมในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเป็นเมืองท่องเที่ยวเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว

สุดชีวัน นันทวัน ณ อุษยา. (2551). ศึกษาเรื่อง การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยชุมชนเป็นศูนย์กลาง ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุตั้งแต่ 20-60 ปี ทราบดีว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ทำรายได้หลักให้จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้เกิดการจ้างงานและการกระจายรายได้ และมีความคิดเห็นว่าวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นจากอดีตจนถึงปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก ควรอนุรักษ์วัฒนธรรมแบบดั้งเดิมไว้ เพราะมีความเห็นว่า การอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีแบบดั้งเดิมไว้จะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว อีกทั้งวัฒนธรรมงานประเพณี เทศกาล ภูมิปัญญาของท้องถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถานล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในชุมชน แต่พบว่าการเข้าไปมีส่วนร่วมของประชาชนเจ้าของท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวยังมีอยู่น้อยมากและภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนมากขึ้น

ในส่วนของสถานการณ์ ปัญหาและอุปสรรคของปัจจัยดึงดูดทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 8 ประการ ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่ายังมีปัจจัยดึงดูดทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมบางประการ เช่น พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพิพิธภัณฑสถาน และวรรณกรรมท้องถิ่น ที่ยังไม่ได้รับการสนับสนุนให้เป็นปัจจัยดึงดูดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยพบปัญหาทั้งทางด้านบุคลากรที่มีองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมีอยู่น้อยและไม่ได้รับการสนับสนุนทั้งทางด้านนโยบายและงบประมาณ คนในชุมชนและเยาวชนคนรุ่นใหม่ยังคงเห็นความสำคัญในเรื่องดังกล่าวน้อย

จากผลการศึกษาดังกล่าวสามารถสรุปแนวทางการจัดการ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเน้นให้ชุมชนเป็นศูนย์กลาง ได้ดังนี้คือ 1) การกำหนดนโยบายการศึกษาของรัฐเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรม และเป็นเครื่องมือในการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมภายใต้กระแส โลกาภิวัตน์ 2) คือการกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวของรัฐ จำเป็นต้องส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความตระหนักในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวของท้องถิ่น 3) เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง และเปิดพื้นที่ให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการประเมิน และที่สำคัญคือมีส่วนร่วมในผลประโยชน์มากยิ่งขึ้น 4) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภาครัฐ องค์กรที่เกี่ยวข้อง และคนในชุมชนไม่ควรมุ่งเน้นประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจเพียงด้านเดียวเป็นสำคัญ ควรมุ่งเน้นวัตถุประสงค์และความต้องการของเจ้าของชุมชนและประโยชน์ที่ชุมชนพึงจะได้รับอย่างยั่งยืนในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางสังคม ความงามทางศิลปวัฒนธรรมของชุมชนด้วย ทั้งนี้เพื่อป้องกันการฟุ่กร่อนทางวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้นได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

กลุ่มตัวอย่าง

นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 คน และมีการสนทนากลุ่ม (Focus group Interview) กับ ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการ ประชาชนที่อาศัยอยู่ย่านเยาวราช เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. สร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ตอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยว เป็นคำถามแบบปลายปิด มีจำนวน 8 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน เชื้อชาติ และศาสนา

ข้อที่ 1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และ เพศหญิง โดยระดับการวัดของตัวแปรเป็นแบบข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal Scale) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2544 : 35)

ข้อที่ 2 อายุ เป็นคำถามที่มีลักษณะคำตอบให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple Choice Questions) โดยระดับการวัดของตัวแปรเป็นแบบข้อมูลเรียงลำดับ (Ordinal Scale) (กัลยา วาณิชย์ บัญชา. 2544 : 36)

แสดงช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในแบบสอบถาม

1. 1-19 ปี
2. 20-25 ปี
3. 26-30 ปี
4. 31-35 ปี
5. 36-40 ปี
6. 41-45 ปี
7. 46-50 ปี
8. 51 ปีขึ้นไป

ข้อที่ 3 สถานภาพ เป็นคำถามที่มีลักษณะคำตอบให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple Choice Question) โดยระดับการวัดของตัวแปรเป็นแบบข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal Scale) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2544 : 35)

แสดงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในแบบสอบถาม

1. โสด
2. สมรส
3. แยกกันอยู่
4. หม้าย/หย่าร้าง

ข้อที่ 4 ระดับการศึกษา เป็นคำถามที่มีลักษณะคำตอบให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple Choice Question) โดยระดับการวัดของตัวแปรเป็นแบบข้อมูลเรียงลำดับ (Ordinal Scale) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2544 : 36)

แสดงระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในแบบสอบถาม

1. ประถมศึกษา
2. มัธยมศึกษาตอนต้น
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

4. ปวส. หรือเทียบเท่า
- 5.ปริญญาตรี
6. สูงกว่าปริญญาตรี

ข้อที่ 5 อาชีพ เป็นคำถามที่มีลักษณะคำตอบให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple Choice Question) โดยระดับการวัดของตัวแปรเป็นแบบข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal Scale) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544 : 35)

แสดงอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในแบบสอบถาม

1. นักเรียน
2. นักศึกษา
3. รับราชการ
4. พนักงานบริษัทเอกชน
5. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
6. ธุรกิจส่วนตัว
7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ข้อที่ 6 รายได้ต่อเดือน เป็นคำถามที่มีลักษณะคำตอบให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple Choice Question) โดยระดับการวัดของตัวแปรเป็นแบบข้อมูลเรียงลำดับ (Ordinal Scale) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544 : 36)

แสดงรายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในแบบสอบถาม

1. 1-10,000 บาท
2. 10,001-15,000 บาท
3. 15,001-20,000 บาท
4. 20,001-25,000 บาท
5. 25,001-30,000 บาท
6. 30,001-35,000 บาท
7. 35,001-40,000 บาท
8. 40,001-45,000 บาท
9. 45,001 บาทขึ้นไป

ข้อที่ 7 เชื้อชาติ เป็นคำถามที่มีลักษณะคำตอบให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple Choice Question) โดยระดับการวัดของตัวแปรเป็นแบบข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal Scale) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2544 : 35)

แสดงเชื้อชาติของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในแบบสอบถาม

1. ไทย
2. ไทยจีน
3. ไทยแขก
4. ไทยมุสลิม
5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ข้อที่ 8 ศาสนา เป็นคำถามที่มีลักษณะคำตอบให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple Choice Question) โดยระดับการวัดของตัวแปรเป็นแบบข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal Scale) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2544 : 35)

แสดงศาสนาของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในแบบสอบถาม

1. พุทธ
2. คริสต์
3. อิสลาม
4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช มีจำนวน 10 ข้อ

ข้อที่ 1-9 เป็นคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับ ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จากแหล่งใดมากที่สุด, ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ด้วยยานพาหนะใด, ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับใคร, ท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกี่ครั้ง, ท่านใช้เวลาในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยเฉลี่ยกี่ชั่วโมงต่อครั้ง, ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชของท่าน ต่อครั้งประมาณเท่าใด, ท่านชอบท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชเกี่ยวกับอะไรมากที่สุด, สินค้าประเภทใดที่ท่านนิยมซื้อมากที่สุดเมื่อท่านมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช และ ท่านจะกลับมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอีกหรือไม่ ลักษณะคำตอบให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple Choice Questions) ซึ่งระดับการวัดของตัวแปรเป็นแบบข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal Scale) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2544 : 35)

ข้อที่ 10 เป็นคำถามเกี่ยวกับเหตุผลใดที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ได้แก่ เพื่อเที่ยวชมเทศกาลตรุษจีน กินเจ, เพื่อไหว้พระขอพร, เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมที่ดั้งเดิม, เพื่อรับประทานอาหาร, เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ, เพื่อพบปะสังสรรค์กับเพื่อนๆ, เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว, เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน, เพื่อซื้อทองคำ, เพื่อซื้อสินค้า/ของที่ระลึก และ เพื่อทัศนศึกษาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยมีการให้คะแนนรวมแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2540 : 37) ดังนี้

มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

จากนั้นนำมาหารระดับคะแนนเฉลี่ยและใช้สูตรเพื่อกำหนดระดับของเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ดังนี้ (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2540 : 27)

$$\begin{aligned}
 1. \text{ พิสัย} &= \text{ค่าสูงสุดของข้อมูล} - \text{ค่าต่ำสุดของข้อมูล} \\
 &= 5 - 1 \\
 &= 4 \\
 2. \text{ ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \text{พิสัย} / \text{จำนวนชั้น} \\
 &= 4 / 5 \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

แสดงคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้

4.21 - 5.00	แสดงว่า เหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมากที่สุด
3.41 - 4.20	แสดง เหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมาก
2.61 - 3.40	แสดงว่า เหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชปานกลาง

- 1.81 - 2.60 แสดงว่า เหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่าน
เยาวราชน้อย
- 1.00 - 1.80 แสดงว่า เหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่าน
เยาวราชน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช มีจำนวน 17 ข้อ ได้แก่
 ต้องการให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว, ต้องการให้มีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นคอยแนะนำแหล่งท่องเที่ยว,
 ต้องการให้มีป้ายบอกทางและป้ายสัญลักษณ์ไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่ชัดเจน, ต้องการให้มี
 ตำรวจท่องเที่ยวมาคอยดูแลความปลอดภัย, ต้องการให้มีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดไว้บริการ
 นักท่องเที่ยว, ต้องการให้มีช่องทางสำหรับปั่นจักรยาน, ต้องการให้มีศาลา หรือซุ้มนั่งพักผ่อน/
 พักผ่อน/พักผ่อน, ต้องการให้มีรถราง/พาหนะบริการนักท่องเที่ยว, ต้องการให้มีถังขยะที่สวยงาม
 และทันสมัย, ต้องการให้มีคู่มือหรือเอกสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว, ต้องการให้มีกิจกรรม
 นันทนาการที่สอดคล้องกับสถานที่ท่องเที่ยว, ต้องการให้มีการโฆษณา การประชาสัมพันธ์สถานที่
 ท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ, ต้องการให้มีโปรแกรมทัวร์สำหรับนักท่องเที่ยวในราคาที่ไม่แพง, ต้องการ
 ให้พาเที่ยวชมวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนย่านเยาวราช, ต้องการให้มีการจัดการจราจรไม่ให้เกิด,
 ต้องการให้มีร้านจำหน่ายอาหารและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยวในราคาที่ไม่แพง และ ต้องการสิ่ง
 อำนวยความสะดวกหลายๆ อย่างบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวเพียงพอ เช่น ตู้ ATM ห้องน้ำ เก้าอี้นั่ง
 พัก โทรศัพท์สาธารณะ เป็นต้น

ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ
 โดยมีการให้คะแนนรวมแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2540 : 37) ดังนี้

ต้องการมากที่สุด	5 คะแนน
ต้องการมาก	4 คะแนน
ต้องการปานกลาง	3 คะแนน
ต้องการน้อย	2 คะแนน
ต้องการน้อยที่สุด	1 คะแนน

จากนั้นนำมาหาระดับคะแนนเฉลี่ยและใช้สูตรเพื่อกำหนดระดับความต้องการท่องเที่ยวเชิง
 วัฒนธรรมย่านเยาวราช ดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2540 : 27)

$$1. \text{พิสัย} = \text{ค่าสูงสุดของข้อมูล} - \text{ค่าต่ำสุดของข้อมูล}$$

$$\begin{aligned}
 &= 5 - 1 \\
 &= 4 \\
 2. \text{ ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \text{พิสัย} / \text{จำนวนชั้น} \\
 &= 4 / 5 \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

แสดงคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้

4.21 - 5.00	แสดงว่า	มีความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมากที่สุด
3.41 - 4.20	แสดงว่า	มีความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมาก
2.61 - 3.40	แสดงว่า	มีความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชปานกลาง
1.81 - 2.60	แสดงว่า	มีความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชน้อย
1.00 - 1.80	แสดงว่า	มีความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช มีจำนวน 8 ด้าน 55 ข้อ ดังนี้

1. ด้านประวัติศาสตร์ ได้แก่ ควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช, ควรรักษาแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช, ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช, ควรมีการจัดแสดงजूในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราช และ ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช

2. ด้านโบราณสถาน ได้แก่ ควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราช, ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการติดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเยาวราช, ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเยาวราช และ ควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเยาวราช

3. **ด้านวิถีชีวิตชุมชน** ได้แก่ ควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเขาวราช, ควรมีการชิมอาหารจีน, ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน, ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช, ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช, ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเขาวราช และ ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเขาวราช

4. **ด้านเทศกาลและประเพณี** ได้แก่ ควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน, ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และ ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ

5. **ด้านแหล่งท่องเที่ยว** ได้แก่ ควรมีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ, ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเขาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเขาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน และ มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเขาวราชอย่างสมบูรณ์

6. **ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก** ได้แก่ ควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้เกิดติด, ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี, ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเขาวราช, ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก, ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีก และ ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเขาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก

7. **ด้านอาหาร** ได้แก่ ควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย, ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง, ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ, ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเขาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ และ ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ

8. **ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน** ได้แก่ ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเขาวราช, ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี และ คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้

ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยมี การให้คะแนนรวมแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2540 : 37) ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1 คะแนน

จากนั้นนำมาหาระดับคะแนนเฉลี่ยและใช้สูตรเพื่อกำหนดระดับความคิดเห็นต่อแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ดังนี้ (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2540 : 27)

$$\begin{aligned}
 1. \text{ พิสัย} &= \text{ค่าสูงสุดของข้อมูล} - \text{ค่าต่ำสุดของข้อมูล} \\
 &= 5 - 1 \\
 &= 4
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 2. \text{ ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \text{พิสัย} / \text{จำนวนชั้น} \\
 &= 4 / 5 \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

แสดงคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้

4.21 - 5.00	แสดงว่า	เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช
3.41 - 4.20	แสดงว่า	เห็นด้วยต่อแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช
2.61 - 3.40	แสดงว่า	เห็นด้วยปานกลางต่อแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช
1.81 - 2.60	แสดงว่า	เห็นด้วยน้อยต่อแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช
1.00 - 1.80	แสดงว่า	เห็นด้วยน้อยที่สุดต่อแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

ตอนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรค พร้อมข้อเสนอแนะในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่าน

เยาวราช จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ปัญหาและอุปสรรคที่ท่านพบในการมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช และ ท่านมีแนวทางและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาตามข้อ 1 อย่างไร ลักษณะคำถามแบบปลายเปิด

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำนวน 50 ชุด แล้วทำการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เหตุผลใดที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช มีค่าความเชื่อมั่น .87

ตอนที่ 3 ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช มีค่าความเชื่อมั่น .93

ตอนที่ 4 แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช มีค่าความเชื่อมั่น .97

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเดือน มีนาคม-เมษายน 2558 โดยขอความร่วมมือจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช กรุณาช่วยตอบแบบสอบถาม

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ทำการลงรหัส และทำการบันทึกข้อมูลลงในเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC (Statistical Package for Social Sciences) Version 11 for window เพื่อหาค่าสถิติดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 การหาค่าความถี่ (Frequencies) และ ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลตอนที่ 1 ตอนที่ 2 และ ตอนที่ 5

1.2 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลตอนที่ 2 (เฉพาะข้อที่ 10) ตอนที่ 3 และ ตอนที่ 4 โดยใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ตัวกลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลตอนที่ 2 (เฉพาะข้อที่ 10) ตอนที่ 3 และ ตอนที่ 4 โดยใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 65)

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (x_i - \bar{X})^2}{n-1}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง
	X_i	แทน	ค่าข้อมูลตัวที่ i
	n	แทน	ค่าของจำนวนข้อมูล (กลุ่มตัวอย่าง)

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถาม

การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามข้อมูลตอนที่ 2 (เฉพาะข้อที่ 10) ตอนที่ 3 และ ตอนที่ 4 ใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (α - Coefficient) ของ ครอนบัค (Cronbach) โดยใช้สูตรดังนี้ (ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2544 : 127)

$$\alpha = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_0^2} \right]$$

ฉบับ	เมื่อ	α	แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
		n	แทน จำนวนข้อของคำถามในแบบสอบถาม
		$\sum S_i^2$	แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อที่ i
		S_o^2	แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม (เฉพาะเพศ) ที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติการทดสอบค่า t -test independent เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1 โดยใช้สูตรดังนี้ (ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2544 : 107)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t -distribution
	X_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	X_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้สูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One – Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2-8 โดยใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 236)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าที่พิจารณา F - distribution
	MS _B	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกยกกำลังสองระหว่างกลุ่ม
	MS _W	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกยกกำลังสองภายในกลุ่ม

3.3 ทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว โดยใช้สถิติการทดสอบค่า ไค-สแควร์ (Chi-square Test) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 9 (เฉพาะพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ข้อที่ 1-9) โดยใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 219)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O - E)^2}{E}$$

เมื่อ	χ^2	แทน	ค่าไค-สแควร์
	O	แทน	ค่าความถี่ที่ได้จากการสังเกต
	E	แทน	ค่าความถี่ที่คาดหวัง

3.4 ทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว โดยใช้สูตรค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 9 (เฉพาะพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ข้อที่ 10) และทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 10 โดยใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 314)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด Y
	$\sum X^2$	แทน	แทนผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	แทนผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	แทนผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ Y
	N	แทน	จำนวนคนหรือสิ่งที่ศึกษา

การแปลความหมายหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยได้แปลความหมายของความสัมพันธ์ดังกล่าว ด้วยการอาศัยเกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2544 : 316)

สูงกว่า .90 มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก

.71 - .90 มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

.30 - .70 มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ต่ำกว่า .30 มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

.00 ไม่มีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานที่ 6 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

ตาราง 20 แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
1. ด้านประวัติศาสตร์						
1. ควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	8.375	1.047	1.910	.057
	ภายในกลุ่ม	391	214.335	.548		
	รวม	399	222.710			
2. ควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	7.940	.992	2.317*	.019
	ภายในกลุ่ม	391	167.500	.428		
	รวม	399	175.440			
3. ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	7.105	.888	1.737	.088
	ภายในกลุ่ม	391	199.892	.511		
	รวม	399	206.997			
4. ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	10.628	1.329	2.247*	.024
	ภายในกลุ่ม	391	231.212	.591		
	รวม	399	241.840			
5. ควรมีการจัดแสดงजूว ในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	7.057	.882	1.401	.194
	ภายในกลุ่ม	391	246.120	.629		
	รวม	399	253.178			
6. ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	9.065	1.133	2.020*	.043
	ภายในกลุ่ม	391	219.373	.561		
	รวม	399	228.438			

ตาราง 20 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
2. ด้านโบราณสถาน						
1. ควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	10.526	1.316	2.292*	.021
	ภายในกลุ่ม	391	224.474	.574		
	รวม	399	235.000			
2. ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	5.860	.733	1.281	.252
	ภายในกลุ่ม	391	223.617	.572		
	รวม	399	229.477			
3. ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วม อนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	11.458	1.432	2.520*	.011
	ภายในกลุ่ม	391	222.239	.568		
	รวม	399	233.698			
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยว โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	10.206	1.276	2.347*	.018
	ภายในกลุ่ม	391	212.504	.543		
	รวม	399	222.710			
5. ควรมีการคิดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถาน ของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	8.000	1.000	1.840	.068
	ภายในกลุ่ม	391	212.438	.543		
	รวม	399	220.438			
6. ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของ เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	7.259	.907	1.856	.066
	ภายในกลุ่ม	391	191.131	.489		
	รวม	399	198.390			
7. ควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของ เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	9.085	1.136	2.017*	.043
	ภายในกลุ่ม	391	220.093	.563		
	รวม	399	229.178			

ตาราง 20 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
3. ด้านวิถีชีวิตชุมชน						
1. ควรมีการพำนักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ของชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	4.294	.537	.907	.511
	ภายในกลุ่ม	391	231.484	.592		
	รวม	399	235.778			
2. ควรมีการจัดอาหารจีน	ระหว่างกลุ่ม	8	1.530	.191	.369	.937
	ภายในกลุ่ม	391	202.710	.518		
	รวม	399	204.240			
3.ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน	ระหว่างกลุ่ม	8	3.703	.463	.776	.624
	ภายในกลุ่ม	391	233.294	.597		
	รวม	399	236.998			
4. ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิต ชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	9.418	1.177	2.011*	.044
	ภายในกลุ่ม	391	228.860	.585		
	รวม	399	238.278			
5. ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	6.101	.763	1.332	.226
	ภายในกลุ่ม	391	223.889	.573		
	รวม	399	229.990			
6. ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชน เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	8.572	1.072	1.766	.082
	ภายในกลุ่ม	391	237.268	.607		
	รวม	399	245.840			
7. ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่า ของชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	6.160	.770	1.296	.244
	ภายในกลุ่ม	391	232.400	.594		
	รวม	399	238.560			

ตาราง 20 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
4. ด้านเทศกาลและประเพณี						
1. ควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาล ต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน	ระหว่างกลุ่ม	8	5.297	.662	1.108	.357
	ภายในกลุ่ม	391	233.743	.598		
	รวม	399	239.040			
2. ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญ ไว้	ระหว่างกลุ่ม	8	3.439	.430	.794	.608
	ภายในกลุ่ม	391	211.671	.541		
	รวม	399	215.110			
3. ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วง เทศกาลและประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	8	5.667	.708	1.204	.295
	ภายในกลุ่ม	391	230.111	.589		
	รวม	399	235.778			
4. ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	8	3.325	.416	.746	.651
	ภายในกลุ่ม	391	217.785	.557		
	รวม	399	221.110			
5. ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	8	7.408	.926	1.645	.111
	ภายในกลุ่ม	391	220.169	.563		
	รวม	399	227.578			
6. ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	8	4.489	.561	1.007	.430
	ภายในกลุ่ม	391	217.948	.557		
	รวม	399	222.437			
7. ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	8	7.342	.918	1.453	.173
	ภายในกลุ่ม	391	246.935	.632		
	รวม	399	254.277			

ตาราง 20 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
5. ด้านแหล่งท่องเที่ยว						
1. ควรมีมีคฤเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถ อธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง	ระหว่างกลุ่ม	8	7.780	.974	1.363	.211
	ภายในกลุ่ม	390	279.017	.714		
	รวม	398	286.798			
2. ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ น่าสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	8	7.173	.897	1.495	.157
	ภายในกลุ่ม	391	234.467	.600		
	รวม	399	241.640			
3. ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่าน เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	7.116	.889	1.663	.106
	ภายในกลุ่ม	391	209.124	.535		
	รวม	399	216.240			
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยว ย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน	ระหว่างกลุ่ม	8	5.573	.697	1.408	.191
	ภายในกลุ่ม	391	193.425	.495		
	รวม	399	198.998			
5. มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวรา ชอย่างสมบูรณ์	ระหว่างกลุ่ม	8	7.970	.996	1.908	.058
	ภายในกลุ่ม	391	204.190	.522		
	รวม	399	212.160			

ตาราง 20 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
6. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก						
1. ควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	8	4.662	.583	.893	.523
	ภายในกลุ่ม	391	255.276	.653		
	รวม	399	259.937			
2. ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง	ระหว่างกลุ่ม	8	9.046	1.131	1.698	.097
	ภายในกลุ่ม	391	260.451	.666		
	รวม	399	269.497			
3. ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน	ระหว่างกลุ่ม	8	4.678	.585	1.038	.407
	ภายในกลุ่ม	391	220.282	.563		
	รวม	399	224.960			
4. ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด	ระหว่างกลุ่ม	8	6.791	.849	1.400	.195
	ภายในกลุ่ม	391	237.146	.607		
	รวม	399	243.938			
5. ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง	ระหว่างกลุ่ม	8	2.419	.302	.538	.828
	ภายในกลุ่ม	391	219.959	.563		
	รวม	399	222.378			
6. ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี	ระหว่างกลุ่ม	8	3.347	.418	.673	.715
	ภายในกลุ่ม	390	243.091	.622		
	รวม	398	246.437			
7. ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยว รอบเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	9.714	1.218	1.742	.087
	ภายในกลุ่ม	391	273.412	.699		
	รวม	399	283.160			
8. ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับ นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท สาธารณะ ตู้ ATM แก้อินิ่งพัก	ระหว่างกลุ่ม	8	12.850	1.606	2.396*	.016
	ภายในกลุ่ม	391	262.087	.670		
	รวม	399	274.938			
9. ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมา ท่องเที่ยวอีก	ระหว่างกลุ่ม	8	4.742	.593	.986	.447
	ภายในกลุ่ม	391	235.168	.601		
	รวม	399	239.910			
10. ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้ สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก	ระหว่างกลุ่ม	8	4.824	.603	1.022	.418
	ภายในกลุ่ม	391	230.653	.590		
	รวม	399	235.477			

ตาราง 20 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
7. ด้านอาหาร						
1. ควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย	ระหว่างกลุ่ม	8	7.265	.908	1.510	.152
	ภายในกลุ่ม	391	235.175	.601		
	รวม	399	242.440			
2. ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง	ระหว่างกลุ่ม	8	7.089	.886	1.476	.164
	ภายในกลุ่ม	391	234.671	.600		
	รวม	399	241.760			
3. ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	8	5.276	.659	.975	.455
	ภายในกลุ่ม	391	264.474	.676		
	รวม	399	269.750			
4. ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่ แตกต่างกันเอกลักษณ์	ระหว่างกลุ่ม	8	6.136	.767	1.356	.214
	ภายในกลุ่ม	391	221.162	.566		
	รวม	399	227.297			
5. ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	8	8.425	1.053	1.581	.128
	ภายในกลุ่ม	390	260.415	.666		
	รวม	398	268.840			
6. ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ	ระหว่างกลุ่ม	8	7.633	.954	1.492	.158
	ภายในกลุ่ม	391	250.117	.640		
	รวม	399	257.750			

ตาราง 20 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
8. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน						
1. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษา ความสะอาด	ระหว่างกลุ่ม	8	5.064	.633	1.135	.338
	ภายในกลุ่ม	391	218.014	.558		
	รวม	399	223.078			
2. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษา ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	8	7.536	.942	2.214*	.026
	ภายในกลุ่ม	391	166.374	.426		
	รวม	399	173.910			
3. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม	ระหว่างกลุ่ม	8	4.463	.558	1.016	.423
	ภายในกลุ่ม	391	214.614	.549		
	รวม	399	219.077			
4. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ โบราณสถาน	ระหว่างกลุ่ม	8	3.810	.476	.852	.557
	ภายในกลุ่ม	391	218.500	.559		
	รวม	399	222.310			
5. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน พัฒนาเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	8	4.736	.592	1.077	.378
	ภายในกลุ่ม	391	214.824	.549		
	รวม	399	219.560			
6. ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ได้เป็นอย่างดี	ระหว่างกลุ่ม	8	7.027	.878	1.688	.100
	ภายในกลุ่ม	391	203.471	.520		
	รวม	399	210.498			
7. คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้	ระหว่างกลุ่ม	8	8.412	1.051	1.904	.058
	ภายในกลุ่ม	391	215.886	.552		
	รวม	399	224.297			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	8	10784.272	1348.034	2.050*	.040
	ภายในกลุ่ม	391	257067.288	657.461		
	รวม	399	267851.560			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการทดสอบในตาราง 20 โดยใช้ One Way ANOVA พบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมแตกต่างกัน มีค่า Prob. เท่ากับ .040

ด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราชและควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์

เขาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .019, .024 และ .043 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.019, .024 และ .043 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเขาวราช, ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เขาวราชและควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เขาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีพิพิธภัณฑ์เขาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเขาวราช, ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เขาวราช และควรมีการจัดแสดงจิวในช่วงเทศกาลสำคัญของเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางการท่องเที่ยวโบราณสถานของเขาวราช และควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเขาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .021, .011, .018 และ .043 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.021, .010, .018 และ .043 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเขาวราช และควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเขาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเขาวราช, ควรมีการติดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเขาวราช และควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .044 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.044 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเขาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเขาวราช, ควรมีการชิมอาหารจีน, ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน, ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิต

ชุมชนเขาวราช, ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเขาวราช และควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน, ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีมีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ, ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเขาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเขาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนและ มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเขาวราชอย่างสมบูรณ์ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM แก้อี้นั่งพัก มีค่า Prob. เท่ากับ .016 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.016 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM แก้อี้นั่งพักแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักที่สะอาดปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติดควรเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี, ควรมีบริการจักรยานให้เช่าเพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเขาวราช, ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีกและควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเขาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย, ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง, ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ, ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเขาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพและควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว มีค่า Prob. เท่ากับ .026 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.026 < .05$) นั่นก็คือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความปลอดภัย, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเยาวราช, ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี และคนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

ตาราง 21 แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำแนกตามเชื้อชาติ

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
1. ด้านประวัติศาสตร์						
1. ควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	.141	.047	.084	.969
	ภายในกลุ่ม	396	222.569	.562		
	รวม	399	222.710			
2. ควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	.067	.022	.051	.985
	ภายในกลุ่ม	396	175.373	.443		
	รวม	399	175.440			
3. ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	1.654	.551	1.063	.365
	ภายในกลุ่ม	396	205.344	.519		
	รวม	399	206.998			
4. ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	.419	.140	.229	.876
	ภายในกลุ่ม	396	241.421	.610		
	รวม	399	241.840			
5. ควรมีการจัดแสดงจิว ในชว่งเทศกาลสำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	.976	.325	.511	.675
	ภายในกลุ่ม	396	252.201	.637		
	รวม	399	253.177			
6. ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	1.440	.480	.837	.474
	ภายในกลุ่ม	396	226.997	.573		
	รวม	399	228.438			

ตาราง 21 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
2. ด้านโบราณสถาน						
1. ควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	3.505	1.168	1.998	.114
	ภายในกลุ่ม	396	231.495	.585		
	รวม	399	235.000			
2. ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	4.059	1.353	2.377	.070
	ภายในกลุ่ม	396	225.419	.569		
	รวม	399	229.477			
3. ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วม อนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	5.115	1.705	2.954*	.032
	ภายในกลุ่ม	396	228.583	.577		
	รวม	399	233.698			
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยว โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	1.116	.372	.665	.574
	ภายในกลุ่ม	396	221.594	.560		
	รวม	399	222.710			
5. ควรมีการคิดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถาน ของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	1.983	.661	1.198	.310
	ภายในกลุ่ม	396	218.454	.552		
	รวม	399	220.438			
6. ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของ เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	3.625	1.208	2.457	.063
	ภายในกลุ่ม	396	194.765	.492		
	รวม	399	198.390			
7. ควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของ เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	1.594	.531	.925	.429
	ภายในกลุ่ม	396	227.583	.575		
	รวม	399	229.178			

ตาราง 21 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
3. ด้านวิถีชีวิตชุมชน						
1. ควรมีการพำนักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ของชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	.620	.207	.348	.791
	ภายในกลุ่ม	396	235.157	.594		
	รวม	399	235.778			
2. ควรมีการจัดอาหารจีน	ระหว่างกลุ่ม	3	.981	.327	.637	.591
	ภายในกลุ่ม	396	203.259	.513		
	รวม	399	204.240			
3. ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.843	.614	1.034	.377
	ภายในกลุ่ม	396	235.155	.594		
	รวม	399	236.997			
4. ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิต ชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	.638	.213	.354	.786
	ภายในกลุ่ม	396	237.640	.600		
	รวม	399	238.277			
5. ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	.499	.166	.287	.835
	ภายในกลุ่ม	396	229.491	.580		
	รวม	399	229.990			
6. ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชน เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	.255	.085	.137	.938
	ภายในกลุ่ม	396	245.585	.620		
	รวม	399	245.840			
7. ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่า ของชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	3.064	1.021	1.717	.163
	ภายในกลุ่ม	396	235.496	.595		
	รวม	399	238.560			

ตาราง 21 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
4. ด้านเทศกาลและประเพณี						
1. ควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาล ต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน	ระหว่างกลุ่ม	3	7.132	2.377	4.059**	.007
	ภายในกลุ่ม	396	231.908	.586		
	รวม	399	239.040			
2. ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญ ไว้	ระหว่างกลุ่ม	3	3.252	1.084	2.026	.110
	ภายในกลุ่ม	396	211.858	.535		
	รวม	399	215.110			
3. ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วง เทศกาลและประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.072	.691	1.170	.321
	ภายในกลุ่ม	396	233.705	.590		
	รวม	399	235.778			
4. ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.358	1.453	2.654*	.048
	ภายในกลุ่ม	396	216.752	.547		
	รวม	399	221.110			
5. ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.806	.935	1.648	.178
	ภายในกลุ่ม	396	224.772	.568		
	รวม	399	227.577			
6. ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.950	.650	1.168	.322
	ภายในกลุ่ม	396	220.487	.557		
	รวม	399	222.438			
7. ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.936	.645	1.013	.387
	ภายในกลุ่ม	396	252.341	.637		
	รวม	399	254.278			

ตาราง 21 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
5. ด้านแหล่งท่องเที่ยว						
1. ควรมีมีคฤเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถ อธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง	ระหว่างกลุ่ม	3	4.727	1.576	2.212	.086
	ภายในกลุ่ม	395	282.071	.712		
	รวม	398	286.798			
2. ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ น่าสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.268	.423	.696	.555
	ภายในกลุ่ม	396	240.372	.607		
	รวม	399	241.640			
3. ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่าน เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	1.985	.662	1.223	.301
	ภายในกลุ่ม	396	214.255	.541		
	รวม	399	216.240			
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยว ย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.953	.651	1.309	.271
	ภายในกลุ่ม	396	197.044	.498		
	รวม	399	198.998			
5. มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวรา ชอย่างสมบูรณ์	ระหว่างกลุ่ม	3	2.452	.817	1.544	.203
	ภายในกลุ่ม	396	209.708	.530		
	รวม	399	212.160			

ตาราง 21 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
6. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก						
1. ควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.939	.646	.992	.396
	ภายในกลุ่ม	396	257.998	.652		
	รวม	399	259.937			
2. ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง	ระหว่างกลุ่ม	3	.514	.171	.252	.860
	ภายในกลุ่ม	396	268.984	.679		
	รวม	399	269.497			
3. ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน	ระหว่างกลุ่ม	3	.119	.040	.070	.976
	ภายในกลุ่ม	396	224.841	.568		
	รวม	399	224.960			
4. ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด	ระหว่างกลุ่ม	3	.441	.147	.239	.869
	ภายในกลุ่ม	396	243.497	.615		
	รวม	399	243.938			
5. ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง	ระหว่างกลุ่ม	3	1.691	.564	1.012	.388
	ภายในกลุ่ม	396	220.686	.557		
	รวม	399	222.377			
6. ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี	ระหว่างกลุ่ม	3	2.577	.859	1.395	.244
	ภายในกลุ่ม	395	243.860	.616		
	รวม	398	246.437			
7. ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยว รอบเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	2.469	.823	1.161	.324
	ภายในกลุ่ม	396	280.691	.709		
	รวม	399	283.160			
8. ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับ นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรทัศน์ สาธารณะ ตู้ ATM แก้อินิ่งพัก	ระหว่างกลุ่ม	3	5.186	1.729	2.538	.056
	ภายในกลุ่ม	396	269.751	.681		
	รวม	399	274.938			
9. ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมา ท่องเที่ยวอีก	ระหว่างกลุ่ม	3	3.610	1.203	2.017	.111
	ภายในกลุ่ม	396	236.300	.597		
	รวม	399	239.910			
10. ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้ สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3	3.386	1.129	1.925	.125
	ภายในกลุ่ม	396	232.092	.586		
	รวม	399	235.478			

ตาราง 21 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
ย่านเยาวราช						
7. ด้านอาหาร						
1. ควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย	ระหว่างกลุ่ม	3	2.644	.881	1.456	.226
	ภายในกลุ่ม	396	239.796	.606		
	รวม	399	242.440			
2. ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง	ระหว่างกลุ่ม	3	.612	.204	.335	.800
	ภายในกลุ่ม	396	241.148	.609		
	รวม	399	241.760			
3. ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	3	.348	.116	.171	.916
	ภายในกลุ่ม	396	269.402	.680		
	รวม	399	269.750			
4. ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์	ระหว่างกลุ่ม	3	2.434	.811	1.429	.234
	ภายในกลุ่ม	396	224.863	.568		
	รวม	399	227.297			
5. ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	3	3.580	1.193	1.781	.150
	ภายในกลุ่ม	395	265.260	.670		
	รวม	398	268.840			
6. ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.751	.917	1.424	.235
	ภายในกลุ่ม	396	254.999	.644		
	รวม	399	257.750			

ตาราง 21 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
8. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน						
1. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษา ความสะอาด	ระหว่างกลุ่ม	3	5.435	1.812	3.296*	.021
	ภายในกลุ่ม	396	217.643	.550		
	รวม	399	223.077			
2. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษา ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3	.414	.138	.315	.815
	ภายในกลุ่ม	396	173.496	.438		
	รวม	399	173.910			
3. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม	ระหว่างกลุ่ม	3	3.483	1.161	2.133	.096
	ภายในกลุ่ม	396	215.594	.544		
	รวม	399	219.078			
4. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ โบราณสถาน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.247	.749	1.348	.258
	ภายในกลุ่ม	396	220.063	.556		
	รวม	399	222.310			
5. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน พัฒนาเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	3.181	1.060	1.941	.122
	ภายในกลุ่ม	396	216.379	.546		
	รวม	399	219.560			
6. ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ได้เป็นอย่างดี	ระหว่างกลุ่ม	3	.380	.127	.238	.870
	ภายในกลุ่ม	396	210.118	.531		
	รวม	399	210.498			
7. คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นัก ท่องเที่ยวได้	ระหว่างกลุ่ม	3	.406	.135	.239	.869
	ภายในกลุ่ม	396	223.891	.565		
	รวม	399	224.298			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	862.404	287.468	.426	.734
	ภายในกลุ่ม	396	266989.156	674.215		
	รวม	399	267851.560			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการทดสอบในตาราง 21 โดยใช้ One Way ANOVA พบว่านักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมแตกต่างกัน (มีค่า Prob. เท่ากับ .734)

ด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีพิพิธภัณฑ์เขาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเขาวราช, ควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเขาวราช, ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เขาวราช, ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เขาวราช, ควรมีการจัดแสดงจิ๋วในช่วงเทศกาลสำคัญของเขาวราชและควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .032 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.032 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเขาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการติดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเขาวราช, ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเขาวราชและควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเขาวราช, ควรมีการชิมอาหารจีน, ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน, ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช, ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช, ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเขาวราชและควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน มีค่า Prob. เท่ากับ .007 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 ($.007 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญ มีค่า Prob. เท่ากับ .048 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.048 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่าง

กันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆและควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีมีมัลติเทสท์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ, ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนและ มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวราชอย่างสมบูรณ์ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้เกิดติด, ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี, ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช, ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก, ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีกและควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราชให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย, ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง, ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ, ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ และควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด มีค่า Prob. เท่ากับ .021 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.021 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเขาวราช, ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี และคนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8 นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

ตาราง 22 แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำแนกตามศาสนา

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
1. ด้านประวัติศาสตร์						
1. ควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	1.268	.634	1.137	.322
	ภายในกลุ่ม	397	221.442	.558		
	รวม	399	222.710			
2. ควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	.205	.103	.233	.793
	ภายในกลุ่ม	397	175.235	.441		
	รวม	399	175.440			
3. ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	3.092	1.546	3.010*	.050
	ภายในกลุ่ม	397	203.906	.514		
	รวม	399	206.997			
4. ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	.170	.085	.140	.870
	ภายในกลุ่ม	397	241.670	.609		
	รวม	399	241.840			
5. ควรมีการจัดแสดงจิ๋ว ในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	.684	.342	.537	.585
	ภายในกลุ่ม	397	252.494	.636		
	รวม	399	253.178			
6. ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	.261	.131	.227	.797
	ภายในกลุ่ม	397	228.176	.575		
	รวม	399	228.438			

ตาราง 22 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
2. ด้านโบราณสถาน						
1. ควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	.827	.413	.701	.497
	ภายในกลุ่ม	397	.234.173	.590		
	รวม	399	235.00			
2. ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	4.663	2.331	4.117*	.017
	ภายในกลุ่ม	397	224.815	.566		
	รวม	399	229.478			
3. ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วม อนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	.445	.227	.387	.679
	ภายในกลุ่ม	397	233.243	.588		
	รวม	399	233.697			
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยว โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	.001	.000	.001	.999
	ภายในกลุ่ม	397	222.709	.561		
	รวม	399	222.710			
5. ควรมีการคิดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถาน ของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	1.037	.518	.938	.392
	ภายในกลุ่ม	397	219.401	.553		
	รวม	399	220.437			
6. ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของ เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	.217	.108	.217	.805
	ภายในกลุ่ม	397	198.173	.499		
	รวม	399	198.390			
7. ควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของ เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	.054	.027	.046	.955
	ภายในกลุ่ม	397	229.124	.577		
	รวม	399	229.178			

ตาราง 22 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
3. ด้านวิถีชีวิตชุมชน						
1. ควรมีการพำนักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ของชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	3.474	1.737	2.968	.053
	ภายในกลุ่ม	397	232.303	.585		
	รวม	399	235.778			
2. ควรมีการจัดอาหารจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.045	1.523	3.004	.051
	ภายในกลุ่ม	397	201.195	.507		
	รวม	399	204.240			
3. ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	6.313	3.157	5.433**	.005
	ภายในกลุ่ม	397	230.684	.581		
	รวม	399	236.998			
4. ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิต ชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	.235	.117	.192	.822
	ภายในกลุ่ม	397	238.043	.600		
	รวม	399	238.278			
5. ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	3.333	1.667	2.919	.055
	ภายในกลุ่ม	397	226.657	.571		
	รวม	399	229.990			
6. ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชน เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	5.372	2.686	4.435*	.012
	ภายในกลุ่ม	397	240.468	.606		
	รวม	399	245.840			
7. ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่า ของชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	2.867	1.433	2.415	.091
	ภายในกลุ่ม	397	235.693	.594		
	รวม	399	238.560			

ตาราง 22 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
4. ด้านเทศกาลและประเพณี						
1. ควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาล ต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน	ระหว่างกลุ่ม	2	6.904	3.452	5.904**	.003
	ภายในกลุ่ม	397	232.136	.585		
	รวม	399	239.040			
2. ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญ ไว้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.442	.721	1.339	.263
	ภายในกลุ่ม	397	213.668	.538		
	รวม	399	215.110			
3. ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วง เทศกาลและประเพณีที่สำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	2	6.103	3.052	5.275**	.005
	ภายในกลุ่ม	397	229.674	.579		
	รวม	399	235.110			
4. ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและ ประเพณีที่สำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	2	.041	.020	.036	.964
	ภายในกลุ่ม	397	221.069	.557		
	รวม	399	221.110			
5. ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและ ประเพณีที่สำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	2	.388	.194	.339	.713
	ภายในกลุ่ม	397	227.189	.572		
	รวม	399	227.578			
6. ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและ ประเพณีที่สำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	2	.043	.022	.039	.962
	ภายในกลุ่ม	397	222.394	.560		
	รวม	399	222.437			
7. ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและ ประเพณีที่สำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.796	.898	1.412	.245
	ภายในกลุ่ม	397	252.481	.636		
	รวม	399	254.277			

ตาราง 22 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
5. ด้านแหล่งท่องเที่ยว						
1. ควรมีมีคฤเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถ อธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง	ระหว่างกลุ่ม	2	.137	.069	.095	.909
	ภายในกลุ่ม	397	286.660	.772		
	รวม	399	286.797			
2. ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ น่าสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	4.752	2.376	3.982*	.019
	ภายในกลุ่ม	397	236.888	.597		
	รวม	399	241.640			
3. ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่าน เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	6.263	3.132	5.921**	.003
	ภายในกลุ่ม	397	209.977	.529		
	รวม	399	216.240			
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยว ย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.001	.501	1.004	.367
	ภายในกลุ่ม	397	197.996	.499		
	รวม	399	198.997			
5. มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวรา ชอย่างสมบูรณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	5.421	2.710	5.205**	.006
	ภายในกลุ่ม	397	206.739	.521		
	รวม	399	212.160			

ตาราง 22 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
6. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก						
1. ควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	2	.995	.497	.762	.467
	ภายในกลุ่ม	397	258.943	.652		
	รวม	399	259.937			
2. ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง	ระหว่างกลุ่ม	2	2.076	1.038	1.541	.215
	ภายในกลุ่ม	397	267.421	.674		
	รวม	399	269.497			
3. ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.271	.635	1.128	.325
	ภายในกลุ่ม	397	223.689	.563		
	รวม	399	224.960			
4. ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด	ระหว่างกลุ่ม	2	.721	.361	.589	.556
	ภายในกลุ่ม	397	243.216	.613		
	รวม	399	243.937			
5. ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.093	.546	.980	.376
	ภายในกลุ่ม	397	221.285	.557		
	รวม	399	222.378			
6. ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี	ระหว่างกลุ่ม	2	.978	.489	.791	.454
	ภายในกลุ่ม	397	245.460	.618		
	รวม	399	246.437			
7. ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยว รอบเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	6.118	3.059	4.383*	.013
	ภายในกลุ่ม	397	277.042	.698		
	รวม	399	283.160			
8. ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับ นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรทัศน์ สาธารณะ ตู้ ATM แก้อินิ่งพัก	ระหว่างกลุ่ม	2	.042	.021	.030	.970
	ภายในกลุ่ม	397	274.895	.692		
	รวม	399	274.937			
9. ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมา ท่องเที่ยวอีก	ระหว่างกลุ่ม	2	4.134	2.067	3.481*	.032
	ภายในกลุ่ม	397	235.776	.594		
	รวม	399	239.910			
10. ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้ สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2	1.280	.640	1.085	.339
	ภายในกลุ่ม	397	234.197	.590		
	รวม	399	235.478			

ตาราง 22 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
7. ด้านอาหาร						
1. ควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย	ระหว่างกลุ่ม	2	4.195	2.097	3.495*	.031
	ภายในกลุ่ม	397	238.245	.600		
	รวม	399	242.440			
2. ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง	ระหว่างกลุ่ม	2	.879	.439	.724	.485
	ภายในกลุ่ม	397	240.881	.607		
	รวม	399	241.760			
3. ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	2	3.765	1.882	2.810	.061
	ภายในกลุ่ม	397	265.985	.670		
	รวม	399	265.750			
4. ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่ แตกต่างกันเอกลักษณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	6.953	3.476	6.263**	.002
	ภายในกลุ่ม	397	220.345	.555		
	รวม	399	227.297			
5. ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	2	13.665	6.832	10.630**	.000
	ภายในกลุ่ม	397	255.175	.643		
	รวม	399	268.840			
6. ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ	ระหว่างกลุ่ม	2	11.617	5.808	9.368**	.000
	ภายในกลุ่ม	397	246.133	.620		
	รวม	399	257.750			

ตาราง 22 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
8. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน						
1. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษา ความสะอาด	ระหว่างกลุ่ม	2	2.844	1.422	2.563	.078
	ภายในกลุ่ม	397	220.234	.555		
	รวม	399	223.007			
2. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษา ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2	.245	.123	.280	.756
	ภายในกลุ่ม	397	173.665	.437		
	รวม	399	173.910			
3. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม	ระหว่างกลุ่ม	2	.225	.113	.204	.815
	ภายในกลุ่ม	397	218.852	.551		
	รวม	399	219.077			
4. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ โบราณสถาน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.497	1.248	2.255	.106
	ภายในกลุ่ม	397	219.813	.554		
	รวม	399	222.310			
5. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน พัฒนาเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	2	.094	.047	.085	.919
	ภายในกลุ่ม	397	219.466	.553		
	รวม	399	219.560			
6. ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ได้เป็นอย่างดี	ระหว่างกลุ่ม	2	.300	.150	.283	.753
	ภายในกลุ่ม	397	210.197	.529		
	รวม	399	210.498			
7. คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.963	.981	1.752	.175
	ภายในกลุ่ม	397	222.335	.560		
	รวม	399	224.298			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2218.354	1109.177	1.658	.192
	ภายในกลุ่ม	397	265633.206	669.101		
	รวม	399	267851.560			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการทดสอบในตาราง 22 โดยใช้ One Way ANOVA พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน (มีค่า Prob. เท่ากับ .192)

ด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เขาวราชมีค่า Prob. เท่ากับ .050 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.050 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เขาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีพิพิธภัณฑ์เขาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเขาวราช, ควรรักษาแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเขาวราช, ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เขาวราช, ควรมีการจัดแสดงจิว ในช่วงเทศกาลสำคัญของเขาวราช และควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเขาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .017 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.017 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเขาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, , ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการตีป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเขาวราช, ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเขาวราช และควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน มีค่า Prob. เท่ากับ .005 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 ($.005 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเขาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .012 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.012 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเขาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้ พบว่า เกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเขาวราช, ควรมีการจัดอาหารจีน, ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช, ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช และควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน และควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ มีค่า Prob. เท่ากับ .003 และ .005 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 (.003 และ .005 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณีเกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน และควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทั้งนี้ พบว่า เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และ ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเขาวราช และ มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเขาวราชอย่างสมบูรณ์ มีค่า Prob. เท่ากับ .003 และ .006 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 (.003 และ .006 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเขาวราช และ มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเขาวราชอย่างสมบูรณ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มีค่า Prob. เท่ากับ .019 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.019 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีมูลค่าเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง และควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช และควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีก มีค่า Prob. เท่ากับ .013 และ .032 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.013 และ .032 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช และควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักที่สะอาดปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด, ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี, ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก และควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านอาหาร เกี่ยวกับ ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราชที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพและ ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ มีค่า Prob. เท่ากับ .002, .000 และ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 (.002, .000 และ .000 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราชที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ และควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย มีค่า Prob. เท่ากับ .031 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.031 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง, ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเขาวราช, ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี และคนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9 พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช

H_0 : พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราชไม่มีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช

H_1 : พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช

ตาราง 23 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราชกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช (เฉพาะพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ข้อ 1-9)

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง	χ^2	df	Prob.
1. ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช จากแหล่งใดมากที่สุด	977.079	990	.609
2. ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ด้วยยานพาหนะใด	596.204	495	.001**
3. ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราชกับใคร	432.302	396	.101
4. ท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราชกี่ครั้ง (รวมครั้งนี้ด้วย)	366.801	297	.004**
5. ท่านใช้เวลาในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช โดยเฉลี่ยกี่ชั่วโมงต่อครั้ง	380.425	297	.001**
6. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราชของท่าน ต่อครั้งประมาณเท่าใด	324.288	297	.133
7. ท่านชอบท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช เกี่ยวกับอะไรมากที่สุด	547.243	495	.052
8. สินค้าประเภทใดที่ท่านนิยมซื้อมากที่สุดเมื่อท่านมาท่องเที่ยว	546.504	495	.054

เชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

9.ท่านจะกลับมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอีกหรือไม่	265.192	198	.001**
---	---------	-----	--------

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการทดสอบในตาราง 23 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม โดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติ Chi-Square เกี่ยวกับท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จากแหล่งใดมากที่สุด พบว่า ค่าความสัมพันธ์ $\chi^2 = 977.079$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .609 ซึ่งมากกว่า .05 (.609 > .05) นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชเกี่ยวกับท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จากแหล่งใดมากที่สุดไม่มีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ด้วยยานพาหนะใด พบว่า ค่าความสัมพันธ์ $\chi^2 = 596.204$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.001 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ด้วยยานพาหนะใดมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับใคร พบว่า ค่าความสัมพันธ์ $\chi^2 = 432.302$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .101 ซึ่งมากกว่า .05 (.101 > .05) นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับใครไม่มีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

ท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกี่ครั้ง (รวมครั้งนี้ด้วย) พบว่า ค่าความสัมพันธ์ $\chi^2 = 366.801$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.004 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกี่ครั้ง (รวมครั้งนี้ด้วย) มีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ท่านใช้เวลาในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยเฉลี่ยที่ชั่วโมงต่อครั้ง พบว่า ค่าความสัมพัทธ์ $\chi^2 = 380.425$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.001 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับท่านใช้เวลาในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยเฉลี่ยที่ชั่วโมงต่อครั้งมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชของท่าน ต่อครั้งประมาณเท่าใด พบว่า ค่าความสัมพัทธ์ $\chi^2 = 324.288$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .133 ซึ่งมากกว่า .05 (.133 > .05) นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชของท่าน ต่อครั้งประมาณเท่าใดไม่มีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

ท่านชอบท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับอะไรมากที่สุด พบว่า ค่าความสัมพัทธ์ $\chi^2 = 547.243$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .052 ซึ่งมากกว่า .05 (.052 > .05) นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับท่านชอบท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับอะไรมากที่สุดไม่มีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

สินค้าประเภทใดที่ท่านนิยมซื้อมากที่สุดเมื่อท่านมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช พบว่า ค่าความสัมพัทธ์ $\chi^2 = 546.504$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .054 ซึ่งมากกว่า .05 (.054 > .05) นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับสินค้าประเภทใดที่ท่านนิยมซื้อมากที่สุดเมื่อท่านมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชไม่มีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

ท่านจะกลับมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอีกหรือไม่ พบว่า ค่าความสัมพัทธ์ $\chi^2 = 265.192$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.001 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับท่านจะกลับมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอีกหรือไม่ มีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 24 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช (เฉพาะเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ข้อ10)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช		เหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช					
		1. เพื่อเที่ยวชมเทศกาลตรุษจีน กินเจ	2. เพื่อให้พระขอพร	3. เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมที่ดั้งเดิม	4. เพื่อรับประทานอาหาร	5. เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ	6. เพื่อพบปะสังสรรค์กับเพื่อนๆ
1. ด้านประวัติศาสตร์	r	.354**	.343**	.422**	.377**	.492**	.398**
	Prob.	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง
2. ด้านโบราณสถาน	r	.357**	.332*	.478**	.437**	.496**	.332**
	Prob.	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง
3. ด้านวิถีชีวิตชุมชน	r	.349**	.277**	.403**	.398**	.465**	.374**
	Prob.	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง
4. ด้านเทศกาลและประเพณี	r	.286**	.215**	.364**	.342**	.395**	.280**
	Prob.	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ต่ำ
5. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	r	.351**	.256**	.370**	.384**	.416**	.296**
	Prob.	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ต่ำ
6. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	r	.250**	.216**	.370**	.413**	.383**	.269**
	Prob.	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ต่ำ
7. ด้านอาหาร	r	.227**	.213**	.315**	.435**	.358**	.218**
	Prob.	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	สัมพันธ์	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ต่ำ
8. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน	r	.300**	.208**	.281**	.378**	.299**	.179**
	Prob.	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ปานกลาง	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ

ตาราง 24 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช		เหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช						รวม
		7. เพื่อสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีใน ครอบครัว	8. เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิต ชุมชน	9. เพื่อช้อปปิ้ง	10. เพื่อซื้อสินค้า/ของที่ ระลึก	11. เพื่อทัศนศึกษาแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช		
1. ด้านประวัติศาสตร์	r	.368**	.269**	.069	.388**	.400**	.527**	
	Prob.	.000	.000	.167	.000	.000	.000	
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ปาน กลาง	สัมพันธ์ต่ำ	ไม่สัมพันธ์	สัมพันธ์ปาน กลาง	สัมพันธ์ปาน กลาง	สัมพันธ์ปาน กลาง	
2. ด้านโบราณสถาน	r	.325**	.237**	-.061	.328**	.378**	.483**	
	Prob.	.000	.000	.227	.000	.000	.000	
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ปาน กลาง	สัมพันธ์ต่ำ	ไม่สัมพันธ์	สัมพันธ์ปาน กลาง	สัมพันธ์ปาน กลาง	สัมพันธ์ปาน กลาง	
3. ด้านวิถีชีวิตชุมชน	r	.360**	.286**	.070	.395**	.406**	.515**	
	Prob.	.000	.000	.160	.000	.000	.000	
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ปาน กลาง	สัมพันธ์ต่ำ	ไม่สัมพันธ์	สัมพันธ์ปาน กลาง	สัมพันธ์ปาน กลาง	สัมพันธ์ปาน กลาง	
4. ด้านเทศกาลและ ประเพณี	r	.275**	.165**	-.094	.230**	.242**	.353**	
	Prob.	.000	.001	.060	.000	.000	.000	
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	ไม่สัมพันธ์	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ปาน กลาง	
5. ด้านแหล่งท่องเที่ยว	r	.285**	.168**	-.015	.300**	.310**	.416**	
	Prob.	.000	.001	.763	.000	.000	.000	
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	ไม่สัมพันธ์	สัมพันธ์ปาน กลาง	สัมพันธ์ปาน กลาง	สัมพันธ์ปาน กลาง	
6. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	r	.260**	.117*	-.175**	.103**	.159**	.297**	
	Prob.	.000	.019	.000	.000	.001	.000	
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	
7. ด้านอาหาร	r	.197**	.109*	-.154**	.158**	.168**	.285**	
	Prob.	.000	.029	.002	.002	.001	.000	
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	
8. ด้านการมีส่วนร่วม ของชุมชน	r	.241**	.122*	-.126*	.124*	.173**	.271**	
	Prob.	.000	.014	.012	.013	.000	.000	
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	สัมพันธ์ต่ำ	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการทดสอบในตาราง 24 โดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติ Pearson Correlation พบว่า Prob. ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์, ด้านโบราณสถาน, ด้านวิถีชีวิตชุมชน, ด้านเทศกาลและประเพณี และด้านแหล่งท่องเที่ยวโดยภาพรวม มีค่าเท่ากับ .000, .000, .000, .000 และ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000, .000, .000, .000 และ .000 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์, ด้านโบราณสถาน, ด้านวิถีชีวิตชุมชน, ด้านเทศกาลและประเพณี และด้านแหล่งท่องเที่ยวโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .527, .483, .515, .353, และ .416 ตามลำดับ แสดงว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับปานกลางกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์, ด้านโบราณสถาน, ด้านวิถีชีวิตชุมชน, ด้านเทศกาลและประเพณี และด้านแหล่งท่องเที่ยวโดยภาพรวม

ในขณะที่ค่า Prob. ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก, ด้านอาหาร และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยภาพรวม มีค่าเท่ากับ .000, .000 และ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000, .000 และ .000 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก, ด้านอาหาร และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .297, .285, และ .271 แสดงว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับต่ำกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก, ด้านอาหาร และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยภาพรวม

ตาราง 25 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

		เหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม
แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม	r	.478**
วัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม	Prob.	.000
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ปานกลาง

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการทดสอบในตาราง 25 โดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติ Pearson Correlation พบว่า ค่า Prob. ของความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีค่าเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .478 แสดงว่า เหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับปานกลางกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

สมมติฐานที่ 10 ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

H_0 : ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชไม่มีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

H_1 : ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

ตาราง 26 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช		ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม
1. ด้านประวัติศาสตร์โดยภาพรวม	r	.640**
	Prob.	.000
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ปานกลาง
2. ด้านโบราณสถานโดยภาพรวม	r	.780**
	Prob.	.000
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์สูง
3. ด้านวิถีชีวิตชุมชนโดยภาพรวม	r	.637**
	Prob.	.000
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ปานกลาง
4. ด้านเทศกาลและประเพณีโดยภาพรวม	r	.550**
	Prob.	.000
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ปานกลาง
5. ด้านแหล่งท่องเที่ยวโดยภาพรวม	r	.621**
	Prob.	.000
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ปานกลาง
6. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยภาพรวม	r	.592**
	Prob.	.000
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ปานกลาง
7. ด้านอาหารโดยภาพรวม	r	.510**
	Prob.	.000
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ปานกลาง
8. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยภาพรวม	r	.522**
	Prob.	.000
	ความสัมพันธ์	สัมพันธ์ปานกลาง

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปานกลางกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านการมีส่วนร่วมชุมชนโดยภาพรวม

ตาราง 27 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

		ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่าน เยาวราชโดยภาพรวม
แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม	r	.741**
	Prob. ความสัมพันธ์	.000 สัมพันธ์สูง

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการทดสอบในตาราง 27 โดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติ Pearson Correlation พบว่าค่า Prob. ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีค่าเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .741 แสดงว่า ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับสูงกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง (Mean of Squares)
χ^2	แทน	ค่าทดสอบสถิติไค-สแควร์ (Chi-square)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
Prob.	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปรผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถามโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยทำการแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นแต่ละตอนตามลำดับของแบบสอบถามดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยวน จำนวน 8 ข้อ
- ตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำนวน 10 ข้อ
- ตอนที่ 3 ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำนวน 17 ข้อ
- ตอนที่ 4 แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำนวน 55 ข้อ
- ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำนวน 2 ข้อ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งมีทั้งหมด 10 ข้อ โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน ดังนี้

1. นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
3. นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
4. นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
5. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
6. นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
7. นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
8. นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

9. พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

10. ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถามโดยทำการแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นแต่ละตอนตามลำดับของแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยว

เป็นการนำเสนอข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามโดยนำเสนอในรูปแบบความถี่และร้อยละ

ตาราง 1 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละโดยภาพรวมของนักท่องเที่ยว จำแนกตามเพศอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน เชื้อชาติ และ ศาสนา

ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	163	40.80
หญิง	237	59.30
รวม	400	100
2. อายุ		
1-19 ปี	26	6.50
20-25 ปี	237	59.30
26-30 ปี	58	14.50
31-35 ปี	18	4.50
36-40 ปี	17	4.30
41-45 ปี	19	4.80
46-50 ปี	10	2.50
51 ปีขึ้นไป	15	3.80
รวม	400	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
3. สถานภาพ		
โสด	275	68.80
สมรส	107	26.80
แยกกันอยู่	12	3.00
หม้าย/หย่าร้าง	6	1.50
รวม	400	100
4. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	7	1.80
มัธยมศึกษาตอนต้น	48	12.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	32	8.00
ปวส. หรือเทียบเท่า	36	9.00
ปริญญาตรี	269	67.30
สูงกว่าปริญญาตรี	8	2.00
รวม	400	100
5.อาชีพ		
นักเรียน	21	5.30
นักศึกษา	205	51.30
รับราชการ	13	3.30
พนักงานบริษัทเอกชน	87	21.80
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	15	3.80
ธุรกิจส่วนตัว	59	14.80
รวม	400	100

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
6. รายได้ต่อเดือน		
1-10,000 บาท	177	44.30
10,001-15,000 บาท	126	31.50
15,001-20,000 บาท	40	10.00
20,001-25,000 บาท	13	3.30
25,001-30,000 บาท	21	5.30
30,001-35,000 บาท	11	2.80
35,001-40,000 บาท	4	1.00
40,001-45,000บาท	6	1.50
45,001 บาทขึ้นไป	2	0.50
รวม	400	100
7. เชื้อชาติ		
ไทย	333	83.30
ไทยจีน	55	13.80
ไทยแขก	5	1.30
ไทยมุสลิม	7	1.80
รวม	400	100
8. ศาสนา		
พุทธ	383	95.80
คริสต์	9	2.30
อิสลาม	8	2.00
รวม	400	100

จากตาราง 1 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.30 และเพศชาย ร้อยละ 40.80

อายุนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุ 20-25 ปี ร้อยละ 59.30 รองลงมา คือ อายุ 26-30 ปี ร้อยละ 14.50, อายุ 1-19 ปี ร้อยละ 6.50, อายุ 41-45 ปี ร้อยละ 4.80, อายุ 31-35 ปี ร้อยละ 4.50, อายุ 36-40 ปี ร้อยละ 4.30, อายุ 51 ปีขึ้นไป ร้อยละ 3.80 และ อายุ 46-45 ปี ร้อยละ 2.50

สถานภาพนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดร้อยละ 68.80 รองลงมา คือ สมรส ร้อยละ 26.80, แยกกันอยู่ ร้อยละ 3.00 และ แยกกันอยู่ ร้อยละ 1.50

ระดับการศึกษานักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 67.3 รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 12.00, ปวส. หรือเทียบเท่า ร้อยละ 9.00, มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 8.00, สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 2.00 และ ประถมศึกษา ร้อยละ 1.80

อาชีพนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอาชีพนักศึกษา ร้อยละ 51.30 รองลงมา คือ พนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 21.80, ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 14.80, นักเรียน ร้อยละ 5.30, พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 3.80 และ รับราชการ ร้อยละ 3.30

รายได้ต่อเดือนนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 1-10,000 บาท ร้อยละ 44.30 รองลงมา คือ 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 31.50, 15,001-20,000 บาท ร้อยละ 10.00, 25,001-30,000 บาท ร้อยละ 5.30, 20,001-25,000 บาท ร้อยละ 3.30, 30,001-35,000 บาท ร้อยละ 2.80, 40,001-45,000 บาท ร้อยละ 1.50, 35,001-40,000 บาท ร้อยละ 1.00 และ 45,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 0.50

เชื้อชาตินักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย ร้อยละ 83.30 รองลงมา คือ ไทยจีน ร้อยละ 13.80, ไทยมุสลิม ร้อยละ 1.80 และ ไทยแขก ร้อยละ 1.30

ศาสนานักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 95.80 รองลงมา คือ คริสต์ ร้อยละ 2.30 และ อิสลาม ร้อยละ 2.00

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยนำเสนอในรูปแบบความถี่และ ร้อยละ

ตาราง 2 แสดงจำนวน (ความถี่) และร้อยละโดยภาพรวมของนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเภท ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จากแหล่งใดมากที่สุด, ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ด้วยยานพาหนะใด, ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับใคร, ท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกี่ครั้ง (รวมครั้งนี้ด้วย), ท่านใช้เวลาในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยเฉลี่ยกี่ชั่วโมงต่อครั้ง, ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชของท่าน ต่อครั้งประมาณเท่าใด, ท่านชอบท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับอะไรมากที่สุด, สินค้าประเภทใดที่ท่านนิยมซื้อมากที่สุดเมื่อท่านมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช และ ท่านจะกลับมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอีกหรือไม่

พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จากแหล่งใดมากที่สุด		
โทรทัศน์	96	24.00
หนังสือพิมพ์	20	5.00
นิตยสาร	6	1.50
วิทยุ	1	0.30
อินเทอร์เน็ต	96	24.00
บริษัทนำเที่ยว	8	2.00
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	5	1.30
เฟสบุค	37	9.30
แผ่นพับ/โปสเตอร์	4	1.00
เพื่อน	98	24.50
บุคคลในครอบครัว	29	7.30
รวม	400	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
2. ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช		
ด้วยยานพาหนะใด		
รถยนต์ส่วนตัว	117	29.30
รถจักรยานยนต์	73	18.30
รถแท็กซี่	25	6.30
รถประจำทาง	162	40.50
รถสามล้อ	10	2.50
รถตู้	13	3.30
รวม	400	100
3. ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช		
กับใคร		
คนเดียว	61	15.30
ครอบครัว	140	35.00
เพื่อน	135	33.80
แฟน	59	14.80
บริษัทนำเที่ยว	5	1.30
รวม	400	100
4. ท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกี่ครั้ง		
(รวมครั้งนี้ด้วย)		
มาเป็นครั้งแรก	56	14.00
2 ครั้ง	122	30.50
3 ครั้ง	65	16.30
4 ครั้งขึ้นไป	157	39.30
รวม	400	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
5. ท่านใช้เวลาในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยเฉลี่ยกี่ ชั่วโมงต่อครั้ง		
1 ชั่วโมง	71	17.80
2 ชั่วโมง	139	34.80
3 ชั่วโมง	88	22.00
4 ชั่วโมงขึ้นไป	102	25.50
รวม	400	100
6. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชของท่าน ต่อครั้งประมาณเท่าใด		
1 -500 บาท	161	40.30
501– 1,000 บาท	145	35.00
1,001 – 1,500 บาท	51	12.80
1,501 บาทขึ้นไป	48	12.00
รวม	400	100
7. ท่านชอบท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับอะไรมากที่สุด		
เที่ยวชมวัด/ไหว้พระ	105	26.30
เที่ยวชมเทศกาลตรุษจีน	56	14.00
เที่ยวชมเทศกาลกินเจ	35	8.80
เที่ยวชมวิถีชีวิตชุมชน	24	6.00
เที่ยวชมโบราณสถาน	15	3.80
รับประทานอาหาร	165	41.30
รวม	400	100

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
8. สินค้าประเภทใดที่ท่านนิยมซื้อมากที่สุดเมื่อท่านมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช		
ทองคำ	44	11.00
เสื้อผ้า	33	8.30
เครื่องประดับ	9	2.30
ก๊ิบซ้อป	34	8.50
อาหาร	245	61.30
ของฝาก/ของที่ระลึก	35	8.80
รวม	400	100
9. ท่านจะกลับมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอีกหรือไม่		
มา	280	70.00
ไม่มา	28	7.00
ไม่แน่ใจ	92	23.00
รวม	400	100

จากตาราง 2 พบว่า นักท่องเที่ยวรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จากเพื่อน ร้อยละ 24.50 รองลงมา คือ โทรทัศน์ และ อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 24.00, เฟสบุค ร้อยละ 9.30, บุคคลในครอบครัว ร้อยละ 7.30, หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 5.00, บริษัทนำเที่ยว ร้อยละ 2.00, นิตยสาร ร้อยละ 1.50, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ร้อยละ 1.30 และ แผ่นพับ/โปรซัวร์ ร้อยละ 1.00

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ด้วยยานพาหนะรถประจำทาง ร้อยละ 40.50 รองลงมา คือ รถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 29.30, รถจักรยานยนต์ ร้อยละ 18.30, รถแท็กซี่ ร้อยละ 6.30, รถตู้ ร้อยละ 6.30 และ รถสามล้อ ร้อยละ 2.50

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับครอบครัว ร้อยละ 35.00 รองลงมา คือ เพื่อน ร้อยละ 33.80, คนเดียว ร้อยละ 15.30, แฟน ร้อยละ 14.80 และ บริษัทนำเที่ยว 1.30

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 39.30 รองลงมา คือ 2 ครั้ง ร้อยละ 30.50, 3 ครั้ง ร้อยละ 16.30 และ มาเป็นครั้งแรก ร้อยละ 14.00

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้เวลาในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยเฉลี่ยต่อครั้ง 2 ชั่วโมง ร้อยละ 34.80 รองลงมา คือ 4 ชั่วโมงขึ้นไป ร้อยละ 25.50, 3 ชั่วโมง ร้อยละ 22.00 และ 1 ชั่วโมง ร้อยละ 17.80

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชของท่าน ต่อครั้งประมาณ 1-500 บาท ร้อยละ 40.30 รองลงมา คือ 501-1,000 บาท ร้อยละ 35.00, 1,001-1,500 บาท ร้อยละ 12.80 และ 1,501 บาทขึ้นไป ร้อยละ 12.00

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ท่านชอบท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับรับประทานอาหาร ร้อยละ 41.30 รองลงมา คือ เที่ยวชมวัด/ไหว้พระ ร้อยละ 26.30, เที่ยวชมเทศกาลตรุษจีน ร้อยละ 14.00, เที่ยวชมเทศกาลกินเจ ร้อยละ 8.80, เที่ยวชมวิถีชีวิตชุมชน ร้อยละ 6.00 และ เที่ยวชมโบราณสถาน ร้อยละ 3.80

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมซื้อมากที่สุดเมื่อมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอาหาร ร้อยละ 61.30 รองลงมา คือ ทองคำ ร้อยละ 11.00 ของฝาก/ของที่ระลึก ร้อยละ 8.80, กีบซ้อป ร้อยละ 8.50, เสื้อผ้า ร้อยละ 8.30 และ เครื่องประดับ ร้อยละ 2.30

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะกลับมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอีกหรือไม่ มา ร้อยละ 70.00 และไม่มา ร้อยละ 7.00 รองลงมา คือ ไม่แน่ใจ ร้อยละ 23.00

ตาราง 3 เป็นการนำเสนอพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับ เหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยนำเสนอในรูปค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

เหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมย่านเยาวราช	ระดับของเหตุผล					$\bar{X}$	S	เกณฑ์ กำหนด ระดับ เหตุผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. เพื่อเที่ยวชมเทศกาลตรุษจีน กินเจ	142	158	90	7	3	4.07	.84	มาก
2. เพื่อไหว้พระขอพร	142	163	83	6	6	4.07	.86	มาก
3. เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมที่ดั้งเดิม	120	172	97	10	1	4.00	.81	มาก
4. เพื่อรับประทานอาหาร	165	158	64	13	0	4.19	.81	มาก
5. เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ	113	171	97	17	2	3.94	.85	มาก
6. เพื่อพบปะสังสรรค์กับเพื่อนๆ	121	168	94	14	3	3.97	.86	มาก
7. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีใน ครอบครัว	97	180	102	19	2	3.88	.84	มาก
8. เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน	91	161	115	28	5	3.76	.92	มาก
9. เพื่อซื้อทองคำ	64	118	91	56	71	3.12	1.33	ปานกลาง
10. เพื่อซื้อสินค้าของที่ระลึก	101	153	89	38	19	3.70	1.09	มาก
11. เพื่อทัศนศึกษาแหล่งท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมย่านเยาวราช	109	145	110	24	12	3.79	1.00	มาก
รวม	1,265	1,47	1,032	232	124	3.86	.93	มาก

จากตาราง 3 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$)

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชเพื่อ รับประทานอาหาร, เพื่อเที่ยวชมเทศกาลตรุษจีน กินเจ, เพื่อไหว้พระขอพร, เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมที่ดั้งเดิม, เพื่อพบปะสังสรรค์กับเพื่อนๆ, เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ, เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว, เพื่อทัศนศึกษาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช, เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน และ เพื่อซื้อสินค้า/ของที่ระลึกอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19, 4.07, 4.07, 4.00, 3.97, 3.94, 3.88, 3.79, 3.76$ และ 3.70 ตามลำดับ) รองลงมา คือ เพื่อซื้อทองคำ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$)

ตอนที่ 3 ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

เป็นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยนำเสนอข้อมูลในรูป ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และเกณฑ์กำหนดระดับความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช มากน้อยเพียงใด

ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช	ระดับความต้องการ					$\bar{X}$	S	เกณฑ์กำหนดระดับความต้องการ
	ต้องการมากที่สุด	ต้องการมาก	ต้องการปานกลาง	ต้องการน้อย	ต้องการน้อยที่สุด			
1. ต้องการให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	129	179	84	5	3	4.06	.80	มาก
2. ต้องการให้มีมีคฤหาสน์ที่ถักถักค้อยแนะนำแหล่งท่องเที่ยว	113	189	83	12	3	3.99	.82	มาก
3. ต้องการให้มีป้ายบอกทางและป้ายสัญลักษณ์ไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่ชัดเจน	127	181	92	0	0	4.09	.73	มาก
4. ต้องการให้มีตำรวจท่องเที่ยวมาคอยดูแลความปลอดภัย	136	162	89	12	1	4.05	.83	มาก
5. ต้องการให้มีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดไว้บริการนักท่องเที่ยว	166	152	76	6	0	4.20	.79	มาก
6. ต้องการให้มีช่องทางสำหรับปั่นจักรยาน	152	149	82	16	1	4.09	.87	มาก
7. ต้องการให้มีศาลา หรือที่นั่งพักผ่อน/พักผ่อน/พักผ่อน	139	181	70	9	1	4.12	.78	มาก
8. ต้องการให้มีรถราง/พาหนะบริการนักท่องเที่ยว	130	178	72	14	6	4.03	.88	มาก
9. ต้องการให้มีถังขยะที่สวยงามและทันสมัย	134	168	89	9	0	4.07	.80	มาก
10. ต้องการให้มีคู่มือหรือเอกสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว	127	167	89	13	4	4.00	.87	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่าน เยาวราช	ระดับความต้องการ					$\bar{X}$	S	เกณฑ์กำหนด ระดับความ ต้องการ
	ต้องการ มากที่สุด	ต้องการ มาก	ต้องการ ปานกลาง	ต้องการ น้อย	ต้องการ น้อยที่สุด			
11. ต้องการให้มีกิจกรรมนันทนาการที่ สอดคล้องกับสถานที่ท่องเที่ยว	113	167	106	11	3	3.94	.85	มาก
12. ต้องการให้มีการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ สถานที่ท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ	132	164	90	12	2	4.03	.84	มาก
13. ต้องการให้มีโปรแกรมทัวร์สำหรับ นักท่องเที่ยวในราคาที่ไม่แพง	134	171	86	7	2	4.07	.81	มาก
14. ต้องการให้พาเที่ยวชมวิถีชีวิตดั้งเดิมของ ชุมชนย่านเยาวราช	137	179	76	6	2	4.11	.79	มาก
15. ต้องการให้มีการจัดการจราจรไม่ให้เกิด ติดขัด	169	151	74	151	169	4.20	.80	มาก
16. ต้องการให้มีร้านอาหารและของที่ระลึกแก่นัก ท่องเที่ยวในราคาที่ไม่แพง	149	160	86	5	0	4.13	.78	มาก
17. ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกหลายๆ อย่างบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวเพียงพอ เช่น ตู้ ATM ห้องน้ำ แก้วน้ำ พัก โทรศัพท์สาธารณะ เป็นต้น	144	155	86	14	1	4.07	.85	มาก
รวม	2,331	2,853	1,430	302	198	4.07	0.82	มาก

จากตาราง 4 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$)

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ต้องการให้มี
ห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดไว้บริการนักท่องเที่ยว, ต้องการให้มีการจัดการจราจรไม่ให้เกิด
ติดขัด, ต้องการให้มีร้านอาหารและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยวในราคาที่ไม่แพง, ต้องการให้มี
ศาลา หรือซุ้มนั่งพักคอย/พักผ่อน/พักผ่อน, ต้องการให้พาเที่ยวชมวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนย่าน
เยาวราช, ต้องการให้มีป้ายบอกทางและป้ายสัญลักษณ์ไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่ชัดเจน,
ต้องการให้มีช่องทางสำหรับปั่นจักรยาน, ต้องการให้มีถังขยะที่สวยงามและทันสมัย, ต้องการให้มี
โปรแกรมทัวร์สำหรับนักท่องเที่ยวในราคาที่ไม่แพง, ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกหลายๆ อย่าง
บริเวณสถานที่ท่องเที่ยวเพียงพอ เช่น ตู้ ATM ห้องน้ำ แก้วน้ำ พัก โทรศัพท์สาธารณะ เป็นต้น,

ต้องการให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว, ต้องการให้มีตำรวจท่องเที่ยวมากคอยดูแลความปลอดภัย, ต้องการให้มีรถราง/พาหนะบริการนักท่องเที่ยว, ต้องการให้มีการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ สถานที่ท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ, ต้องการให้มีคู่มือหรือเอกสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว, ต้องการให้มีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นคอยแนะนำแหล่งท่องเที่ยว และ ต้องการให้มีกิจกรรมนันทนาการที่สอดคล้องกับสถานที่ท่องเที่ยว, และ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20, 4.20, 4.13, 4.12, 4.11, 4.09, 4.09, 4.07, 4.07, 4.07, 4.06, 4.05, 4.03, 4.03, 4.00, 3.99 และ 3.94 ตามลำดับ)

ตอนที่ 4 แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

เป็นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยนำเสนอข้อมูลในรูปค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และเกณฑ์กำหนดระดับความคิดเห็น โดยแบ่งออกเป็น 8 ด้าน ได้แก่ ด้านประวัติศาสตร์ ด้านโบราณสถาน ด้านวิถีชีวิตชุมชน ด้านเทศกาลและประเพณี ด้านแหล่งท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาหาร และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S	เกณฑ์กำหนดระดับความคิดเห็น
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด			
ด้านประวัติศาสตร์								
1. ควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช	137	185	73	5	0	4.14	.74	เห็นด้วย
2. ควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช	103	228	67	2	0	4.08	.66	เห็นด้วย
3. ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช	129	193	76	2	0	4.12	.72	เห็นด้วย
4. ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช	103	198	89	8	2	3.98	.77	เห็นด้วย
5. ควรมีการจัดแสดงจิว ในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราช	103	177	111	8	1	3.93	.79	เห็นด้วย
6. ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช	114	193	89	2	2	4.04	.75	เห็นด้วย
รวม	689	1174	505	27	5	4.04	0.74	เห็นด้วย

ตาราง 5 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมย่านเยาวราช	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S	เกณฑ์กำหนด ระดับความ คิดเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด			
ด้านโบราณสถาน								
1. ควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของ เยาวราช	143	181	71	3	2	4.15	.76	เห็นด้วย
2. ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของ เยาวราช	136	180	79	5	0	4.12	.75	เห็นด้วย
3. ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วม อนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช	147	172	76	5	0	4.15	.76	เห็นด้วย
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทาง ท่องเที่ยวโบราณสถานของเยาวราช	136	175	88	1	0	4.12	.74	เห็นด้วย
5. ควรมีการติดป้ายแสดงข้อมูลแหล่ง โบราณสถานของเยาวราช	144	181	71	4	0	4.16	.74	เห็นด้วย
6. ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของ เยาวราช	132	201	64	3	0	4.15	.70	เห็นด้วย
7. ควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่ง โบราณสถานของเยาวราช	126	178	93	3	0	4.07	.75	เห็นด้วย
รวม	964	1268	542	24	2	4.13	0.74	เห็นด้วย

ตาราง 5 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S	เกณฑ์กำหนด ระดับความ คิดเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด			
ด้านวิถีชีวิตชุมชน								
1. ควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเยาวราช	151	170	75	3	1	4.17	.76	เห็นด้วย
2. ควรมีการชิมอาหารจีน	120	216	57	6	1	4.12	.71	เห็นด้วย
3. ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน	106	202	79	13	0	4.00	.77	เห็นด้วย
4. ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช	117	194	78	11	0	4.04	.77	เห็นด้วย
5. ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช	107	191	95	7	0	3.99	.75	เห็นด้วย
6. ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเยาวราช	117	184	89	10	0	4.02	.78	เห็นด้วย
7. ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเยาวราช	128	172	96	4	0	4.06	.77	เห็นด้วย
รวม	846	1329	569	54	2	4.05	0.76	เห็นด้วย

ตาราง 5 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S	เกณฑ์กำหนด ระดับความ คิดเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด			
ด้านเทศกาลและประเพณี								
1. ควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาล ต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน	158	160	78	4	0	4.18	.77	เห็นด้วย
2. ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่ สำคัญไว้	141	189	65	5	0	4.17	.73	เห็นด้วย
3. ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ	166	153	79	2	0	4.21	.76	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
4. ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาล และประเพณีสำคัญๆ	148	171	80	1	0	4.16	.74	เห็นด้วย
5. ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	133	172	94	1	0	4.09	.75	เห็นด้วย
6. ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	145	179	72	4	0	4.16	.74	เห็นด้วย
7. ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	138	164	91	7	0	4.08	.79	เห็นด้วย
รวม	1029	1188	559	24	0	4.15	0.76	เห็นด้วย

ตาราง 5 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมย่านเยาวราช	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S	เกณฑ์กำหนด ระดับความ คิดเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด			
ด้านแหล่งท่องเที่ยว								
1. ควรมีมีคฤหาสน์ที่มองเห็น ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง	152	151	83	14	0	4.10	.84	เห็นด้วย
2. ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ น่าสนใจ	104	191	94	11	0	3.97	.77	เห็นด้วย
3. ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญใน ย่านเยาวราช	131	190	75	4	0	4.12	.73	เห็นด้วย
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการ ท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศ อาเซียน	125	201	72	2	0	4.12	.70	เห็นด้วย
5. มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่าน เยาวราชอย่างสมบูรณ์	138	180	82	0	0	4.14	.72	เห็นด้วย
รวม	650	913	406	31	0	4.09	0.75	เห็นด้วย

ตาราง 5 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมย่านเยาวราช	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S	เกณฑ์กำหนด ระดับความ ความเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด			
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก								
1. ควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและ เพียงพอ	197	137	59	10	0	4.29	.80	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
2. ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคา ไม่แพง	189	132	70	9	0	4.25	.82	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
3. ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ ชัดเจน	176	154	68	2	0	4.26	.75	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
4. ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด	191	138	66	5	0	4.29	.78	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
5. ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง	178	152	69	1	0	4.27	.74	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
6. ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี	176	149	69	6	0	4.24	.78	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
7. ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่น ท่องเที่ยวรอบเยาวราช	157	139	95	9	0	4.11	.84	เห็นด้วย
8. ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่ง พัก	169	148	74	7	2	4.19	.83	เห็นด้วย
9. ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม นำ กลับมาท่องเที่ยวอีก	173	152	72	2	1	4.24	.77	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
10. ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่าน เยาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้ สะดวก	175	150	72	3	0	4.24	.76	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
รวม	1781	1451	714	54	3	4.23	0.79	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง

ตาราง 5 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S	เกณฑ์กำหนด ระดับความ คิดเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด			
ด้านอาหาร								
1. ควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย	203	313	62	3	1	4.33	.77	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
2. ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง	205	132	58	4	1	4.34	.77	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
3. ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ	179	141	73	5	2	4.23	.82	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
4. ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่ แตกต่างมีเอกลักษณ์	181	149	68	2	0	4.27	.75	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
5. ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	184	131	78	7	0	4.23	.82	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
6. ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ	191	135	68	5	1	4.28	.80	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
รวม	1143	1001	407	26	5	4.28	0.79	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง

ตาราง 5 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมย่านเยาวราช	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S	เกณฑ์กำหนด ระดับความ คิดเห็น
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด			
ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน								
1. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษา ความสะอาด	179	160	56	5	0	4.28	.74	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
2. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและ รักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	143	210	45	2	0	4.24	.66	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
3. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม	143	180	74	3	0	4.16	.74	เห็นด้วย
4. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ โบราณสถาน	149	182	63	6	0	4.19	.74	เห็นด้วย
5. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน พัฒนาเยาวราช	152	175	70	3	0	4.19	.74	เห็นด้วย
6. ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงาน ภาครัฐได้เป็นอย่างดี	163	177	56	4	0	4.25	.72	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
7. คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว แก่นักท่องเที่ยวได้	163	170	62	5	0	4.23	.75	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
รวม	1092	1254	426	28	0	4.22	0.73	เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง
รวม	8194	9578	4128	268	17	4.14	0.75	เห็นด้วย

จากตาราง 5 พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.14$)

เมื่อพิจารณาภาพรวมแต่ละด้านพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชในด้านอาหาร, ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.28, 4.23$ และ 4.22 ตามลำดับ) ในขณะที่ด้านเทศกาลและประเพณี, ด้านโบราณสถาน, ด้านแหล่งท่องเที่ยว, ด้านวิถีชีวิตชุมชน และ ด้านประวัติศาสตร์นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.15, 4.13, 4.09, 4.05$, และ 4.04 ตามลำดับ) ในขณะที่พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านประวัติศาสตร์ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช, ควรรักษาแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช, ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช, ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราชและ ควรมีการจัดแสดงวีว ในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราช อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.14, 4.12, 4.08, 4.04, 3.98$ และ 3.93 ตามลำดับ)

ด้านโบราณสถาน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ควรมีการตีป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเยาวราช, และควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเยาวราช อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.16, 4.15, 4.15, 4.15, 4.12, 4.12$ และ 4.07 ตามลำดับ)

ด้านวิถีชีวิตชุมชน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเยาวราช, ควรมีการชิมอาหารจีน, ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเยาวราช, ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช, ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเยาวราช, ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน และ ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.17, 4.12, 4.06, 4.04, 4.02, 4.00$ และ 3.99 ตามลำดับ)

ด้านเทศกาลและประเพณี นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.21$) รองลงมา คือ ควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช ควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน, ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.18, 4.17, 4.16, 4.16, 4.09$ และ 4.08 ตามลำดับ)

ด้านแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวราช อย่างสมบูรณ์, ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่าน

เขาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน, ควรมีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง และ ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}$ = 4.14, 4.12, 4.12, 4.10 และ 3.97 ตามลำดับ)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ด้านอาหาร นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง, ควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย, ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ, ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเขาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ และ ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X}$ = 4.34, 4.33, 4.28, 4.27, 4.23 และ 4.23 ตามลำดับ) รองลงมาคือ ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเขาวราช และ ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM แก้อีเอ็มทีอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}$ = 4.19 และ 4.11 ตามลำดับ)

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด, ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว และ คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X}$ = 4.28, 4.25, 4.24 และ 4.23 ตามลำดับ) รองลงมาคือ ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเขาวราช และ ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}$ = 4.19, 4.19 และ 4.16 ตามลำดับ)

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช จำนวน 2 ข้อได้แก่ ปัญหาและอุปสรรคที่ท่านพบในการมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช และ ท่านมีแนวทางและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาตามข้อ 1 อย่างไร ลักษณะคำถามแบบปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

ตาราง 6 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช

ปัญหาและอุปสรรคที่ท่านพบในการมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช	แนวทางและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา
1. ปัญหาหารถติด	1. ควรมีการระบายการจราจรอย่างเหมาะสม 2. ควรเพิ่มตำรวจจราจรมาดูแล

<p>2. เป็นบริเวณชุมชนหนาแน่น มีผู้คนจำนวนมากทำให้แออัด การเดินทางสัญจรลำบาก ถนนแคบ รถจอดข้างทาง เกะกะวุ่นวาย ไม่เป็นระเบียบ มีร้านค้า ขายของมีจำนวนมาก</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดทางเดินให้สะดวก 2. ควรมีตำรวจอยู่ในแหล่งชุมชน 3. ควรจัดพื้นที่ขายอาหารมิให้ล้นล้ำบริเวณทางเดิน 4. ไปท่องเที่ยวในช่วงที่ผู้คนไม่มากนัก
<p>3. ปัญหาเรื่องความสะอาดและสิ่งแวดล้อม เช่น มีปริมาณขยะจำนวนมากที่ทิ้งขยะน้อยมลพิษทางอากาศ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มถังขยะ และ จุดบริเวณที่ทิ้งให้มากขึ้น 2. ควรทำความสะอาดสม่ำเสมอ อย่างเหมาะสม บริเวณที่สกปรกมาก ควรทำความสะอาดทุกวัน เช่นบริเวณตลาดสด
<p>4. ที่จอดรถมีน้อยไม่เพียงพอ หาที่จอดรถลำบาก ต้องเสียเงินค่าบริการที่จอดรถซึ่งราคาแพง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่ควรนำรถส่วนตัวมา 2. ควรใช้รถจักรยาน รถจักรยานยนต์หรือรถโดยสารประจำทาง แทนการใช้รถยนต์ส่วนตัว
<p>5. รถโดยสารประจำทางมีน้อย ไม่เพียงพอ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรจัดให้มีรถสาธารณะให้เพียงพอ 2. มีการแก้ไขเรื่องคมนาคมให้สะดวก และมีช่องทางสำหรับรถจักรยานมากขึ้น 3. เดินทางโดยใช้บริการรถไฟฟ้าได้ดิน
<p>6. ป้ายบอกเส้นทางไม่ชัดเจน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรจัดทำป้ายบอกทางเพิ่มเติมให้ชัดเจน
<p>7. ห้องสุขา/ห้องน้ำมีน้อย ตลอดจนถึงอำนวยความสะดวกอื่นๆไม่เพียงพอ หรือหาห้องน้ำไม่เจอไม่เพียงพอ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีส้วนา/ห้องน้ำให้บริการมากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกและส่งเสริมการท่องเที่ยว 2. ทำป้ายบอกทางให้ชัดเจน
<p>8. อาหารค่อนข้างแพง</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรควบคุมราคาอาหารไม่ให้แพงเกินไป 2. ควรมีอาหารราคาถูกเพิ่มทางเลือก
<p>9. อากาศร้อนอบอ้าว คนขายของบนทางเท้าทำให้ไม่มีที่ร่มหลบแดด ทำให้เหนียวง่าย</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีสาลาดนั่งพัก จัดสถานที่พักผ่อนเพิ่มเติม 2. ให้ภาครัฐและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดระเบียบมากขึ้น
<p>10. ไม่มีไฟสัญญาณบอกคนข้ามถนนทั้ง ๆ ที่มีคนพลุกพล่าน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีสัญญาณไฟบอกคนข้ามถนนมากขึ้น เนื่องจากในย่านเยาวราชไม่ค่อยมี

11. บางชุมชนมีสภาพทรุดโทรม	1. ให้ภาครัฐเข้ามาดูแลมากขึ้น ปรับปรุงพัฒนาให้น่าท่องเที่ยวมากขึ้น
12. ปัญญาคนจรจัด	1. ภาครัฐต้องเข้ามาดูแล จัดระเบียบสังคม ดูแลสร้างงานให้มีอาชีพ

จากการสนทนากลุ่ม (Focus group Interview) กับผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการ ประชาชนที่อาศัยอยู่ย่านเยาวราช เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ได้แนวคิด ดังนี้

ตาราง 7 แสดงนักท่องเที่ยวมองว่า ถนนเยาวราช เป็นถนนเกี่ยวกับอะไร

1. นักท่องเที่ยวมองว่า ถนนเยาวราช เป็นถนนเกี่ยวกับอะไร	จำนวน	ร้อยละ
1.1 ร้านอาหารจีน	52	27.37
1.2 ขายอาหาร	38	20.00
1.3 วัฒนธรรมจีน	28	14.74
1.4 ร้านขายทอง	21	11.05
1.5 แหล่งช้อปปิ้งของคนจีน หรือ สินค้าจากจีน	16	8.42
1.6 แหล่งรวมสถานบันเทิงครบวงจร	10	5.26
1.7 ท่องเที่ยว	9	4.74
1.8 เป็นถนนของคนจีนที่อพยพมา	4	2.11
1.9 เป็นถนนที่มีวัดจีนมากมาย	3	1.58
1.10 อยากให้เป็นตลาดกลางคืน	3	1.58
1.11 ร้านโสมสมุนไพร	2	1.05
1.12 ขายของที่ระลึก	2	1.05
1.13 ขายสินค้าภูมิปัญญาคนแถวนี้	1	0.53
1.14 ขายสัตว์เลี้ยง	1	0.53
รวม	190	100.00

จากตาราง 7 นักท่องเที่ยวมองว่าถนนเยาวราชเป็นถนนเกี่ยวกับร้านอาหารจีน ร้อยละ 27.37 รองลงมา คือ ขายอาหาร ร้อยละ 20.00 และ วัฒนธรรมจีน ร้อยละ 14.74

ตาราง 8 แสดงท่านต้องการให้ถนนเยาวราช พัฒนาหรือปรับปรุงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางไหนบ้าง

2. ท่านต้องการให้ถนนเยาวราช พัฒนาหรือปรับปรุงเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางไหนบ้าง	จำนวน	ร้อยละ
2.1 การจราจร	80	51.95
2.2 มีตำรวจคอยรักษาความปลอดภัย	10	6.49
2.3 ความสะอาด	10	6.49
2.4 พัฒนาด้านวิวทิวทัศน์	8	5.19
2.5 พัฒนาร้านแผงลอยให้เป็นระเบียบ	7	4.55
2.6 ที่จอดรถ	7	4.55
2.7 ทางเดินเท้า	7	4.55
2.8 มีจุดบริการนักท่องเที่ยว/สื่อสาร	4	2.60
2.9ราคาของอาหารที่มีราคาแพง	3	1.95
2.10 ป้ายจราจรแสดงบอกทาง	3	1.95
2.11 มีการติดป้ายราคาให้ชัดเจน	3	1.95
2.12 เส้นทางเดินรถทางเร็ว	2	1.30
2.13 พัฒนาเลนจักรยานสำหรับจักรยาน	2	1.30
2.14 มีร้านสะดวกซื้อเพิ่มมากขึ้น	2	1.30
2.15 มีความรวดเร็วในการซื้อของ	1	0.65
2.16 สร้างรถไฟฟ้าใต้ดิน	1	0.65
2.17 ขยายพื้นที่	1	0.65
2.18 ที่พัก	1	0.65
2.19 วัฒนธรรมจีน	1	0.65
2.20 ด้านรับ – ส่งของ	1	0.65
รวม	154	100.00

จากตาราง 8 นักท่องเที่ยวต้องการให้ถนนเยาวราช พัฒนาหรือปรับปรุงเกี่ยวกับการจราจร ร้อยละ 51.95 รองลงมา คือ มีตำรวจคอยรักษาความปลอดภัย ร้อยละ 6.49 และ ความสะอาด ร้อยละ 6.49

ตาราง 10 แสดงโรงแรมที่พักมีให้บริการเพียงพอหรือไม่

4. โรงแรมที่พักมีให้บริการเพียงพอหรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
4.1 เพียงพอ	78	58.21
4.2 ไม่เพียงพอ	56	41.79
รวม	134	100.00
ควรปรับปรุงอย่างไร		
4.3 ปรับปรุงเรื่องราคา	4	33.33
4.4 ความสะอาด	3	25.00
4.5 ที่จอดรถ	1	8.33
4.6 มีการอำนวยความสะดวกเข้า – ออก	1	8.33
4.7 การบริการ	1	8.33
4.8 พัฒนาการจราจร	1	8.33
4.9 ปรับปรุงการประชาสัมพันธ์	1	8.33
รวม	12	100.00

จากตาราง 10 นักท่องเที่ยวคิดว่าโรงแรมที่พักมีให้บริการเพียงพอหรือไม่ เพียงพอ ร้อยละ 58.21 รองลงมา คือ ไม่เพียงพอ ร้อยละ 41.79

ควรปรับปรุงเรื่องราคา ร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ ความสะอาด ร้อยละ 25.00 และที่จอดรถ ร้อยละ 8.33

ตาราง 11 แสดงท่านคิดว่าหน่วยงานภาครัฐควรเข้ามามีบทบาทช่วยพัฒนาย่านเยาวราชอย่างไร

5. ท่านคิดว่าหน่วยงานภาครัฐควรเข้ามามีบทบาทช่วยพัฒนาย่านเยาวราช อย่างไร	จำนวน	ร้อยละ
5.1 จัดระเบียบการจราจร	47	34.56
5.2 จัดพื้นที่/ จัดระเบียบร้านค้า	23	16.91
5.3 มีตำรวจเข้ามารักษาความปลอดภัย	12	8.82
5.4 ความสะอาด	11	8.09

5.5 อาหาร/ราคาอาหาร	8	5.88
5.6 การอำนวยความสะดวก	7	5.15
5.7 การประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น	7	5.15
5.8 ควรมีไกด์แนะนำสถานที่เที่ยวในเขาวราช	7	5.15
5.9 ทางเดินเท้า	5	3.68
5.10 ให้ความสำคัญกับแหล่งธุรกิจ	5	3.68
5.11 ที่จอดรถ	3	2.21
5.12 ทำป้ายบอกทางให้ชัดเจน	1	0.74
รวม	136	100.00

จากตาราง 11 นักท่องเที่ยวคิดว่าหน่วยงานภาครัฐควรเข้ามามีบทบาทช่วยพัฒนาเขาวราชเกี่ยวกับ จัดระเบียบการจราจร ร้อยละ 34.56 รองลงมา คือ จัดพื้นที่/ จัดระเบียบร้านค้า ร้อยละ 16.91 และ มีตำรวจเข้ามารักษาความปลอดภัย ร้อยละ 8.82

ตาราง 12 แสดงถ้าจะพัฒนาให้เขาวราชเป็นถนนคนเดิน ท่านเห็นด้วยหรือไม่

6. ถ้าจะพัฒนาให้เขาวราชเป็นถนนคนเดิน ท่านเห็นด้วยหรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
6.1 เห็นด้วย	47	67.14
6.2 จัดพื้นที่/ จัดระเบียบร้านค้า	23	32.86
รวม	70	100.00
และถนนที่เหมาะสมจะทำเป็นถนนคนเดิน ควรเป็นถนนเส้นใด		
6.3 ถนนเขาวราช	16	29.09
6.4 ถนนราชวงศ์	8	14.55
6.5 ถนนทรงสวัสดิ์	4	7.27
6.6 ถนนเจริญกรุง	3	5.45
6.7 ถนนมหาจักร	3	5.45
6.8 ถนนผดุงด้าว	5	9.09

6.9 ถนนเยาวพาณิชย์	3	5.45
6.10 ถนนมังกร	2	3.64
6.11 ถนนจักรเพชร	1	1.82
6.12 ถนนคนเดินวัวลาย	1	1.82
6.13 ถนนกาดค้อนกong	1	1.82
6.14 ถนนราชพฤกษ์	1	1.82
6.15 ถนนหัตถกรรมสันกำแพง	1	1.82
6.16 ถนนกรีนมาร์เก็ต	1	1.82
6.17 ถนนนางเลิ้ง	1	1.82
6.18 ถนนท่าแพ	1	1.82
6.19 ถนนสำเพ็ง	1	1.82
6.20 ถนนคลองถม	1	1.82
6.21 ถนนจักรวรรดิ	1	1.82
รวม	55	100.00

จากตาราง 12 นักท่องเที่ยวคิดว่าจะพัฒนาให้ย่านเยาวราชเป็นถนนคนเดิน ท่านเห็นด้วยหรือไม่ เห็นด้วย ร้อยละ 67.14 และ จัดพื้นที่/จัดระเบียบร้านค้า ร้อยละ 32.86

ถนนที่เหมาะสมจะทำเป็นถนนคนเดิน ควรเป็นถนนเยาวราช ร้อยละ 29.09 รองลงมา คือ ถนนราชวงศ์ ร้อยละ 14.55 และ ถนนทรงสวัสดิ์ ร้อยละ 7.27

ตาราง 13 แสดงท่านิยมท่องเที่ยวที่เยาวราชในช่วงวันใดของสัปดาห์

7. ท่านนิยมท่องเที่ยวที่เยาวราชในช่วงวันใดของสัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
7.1 วันเสาร์	5	35.71
7.2 วันศุกร์	4	28.57
7.3 วันอาทิตย์	3	21.43
7.5 วันอังคาร	2	14.29
รวม	14	100.00

จากตาราง 13 นักท่องเที่ยวนิยมท่องเที่ยวที่เยาวราชในช่วงวันเสาร์ ร้อยละ 35.71 รองลงมา คือ วันศุกร์ ร้อยละ 28.57 และ วันอาทิตย์ ร้อยละ 21.43

ตาราง 14 แสดงกลุ่มอ้างอิงใด ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกรับประทานอาหารจากร้านใน
ย่านเยาวราชของท่าน

8. กลุ่มอ้างอิงใด ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกรับประทานอาหารจากร้าน ในย่านเยาวราชของท่าน	จำนวน	ร้อยละ
8.1 ครอบครัว	7	58.33
8.2 เพื่อน	3	25.00
8.3 คนรัก	1	8.33
8.4 ตนเอง	1	8.33
รวม		100.00

จากตาราง 14 กลุ่มอ้างอิงที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกรับประทานอาหารจากร้านในย่าน
เยาวราชของนักท่องเที่ยว คือ ครอบครัว ร้อยละ 58.33 รองลงมา คือ เพื่อน ร้อยละ 25.00 และ
คนรัก ร้อยละ 8.33

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งมีทั้งหมด 10 ข้อ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

ตาราง 15 แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำแนกตามเพศ

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	เพศ	n	$\bar{X}$	S	t	Prob.
1. ด้านประวัติศาสตร์						
1. ควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติ ความเป็นมาของเยาวราช	ชาย	163	4.09	.789	1.091	.276
	หญิง	237	4.17	.717		
2. ควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของ เยาวราช	ชาย	163	4.07	.663	.159	.873
	หญิง	237	4.08	.665		
3. ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์ เยาวราช	ชาย	163	4.07	.766	1.126	.261
	หญิง	237	4.16	.687		
4. ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์ เยาวราช	ชาย	163	3.88	.852	2.198*	.028
	หญิง	237	4.05	.717		
5. ควรมีการจัดแสดงจิว ในชวงเทศกาลสำคัญ ของเยาวราช	ชาย	163	3.93	.840	.000	1.000
	หญิง	237	3.93	.767		
6. ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทาง ประวัติศาสตร์เยาวราช	ชาย	163	4.02	.774	.418	.676
	หญิง	237	4.05	.746		

ตาราง 15 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	เพศ	n	$\bar{X}$	S	t	Prob.
2. ด้านโบราณสถาน						
1. ควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช	ชาย	163	4.11	.817	.855	.393
	หญิง	237	4.18	.732		
2. ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของ เยาวราช	ชาย	163	4.10	.772	.423	.673
	หญิง	237	4.13	.751		
3. ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วม อนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช	ชาย	163	4.13	.813	.380	.704
	หญิง	237	4.16	.732		
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทาง ท่องเที่ยวโบราณสถานของเยาวราช	ชาย	163	3.99	.749	2.711	.007
	หญิง	237	4.20	.736		
5. ควรมีการตีพิมพ์แสดงข้อมูลแหล่ง โบราณสถานของเยาวราช	ชาย	163	4.07	.746	2.130*	.034
	หญิง	237	4.23	.736		
6. ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของ เยาวราช	ชาย	163	4.13	.868	.615	.539
	หญิง	237	4.17	.719		
7. ควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถาน ของเยาวราช	ชาย	163	4.02	.724	1.075	.283
	หญิง	237	4.10	.780		

ตาราง 15 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	เพศ	n	$\bar{X}$	S	t	Prob.
3. ด้านวิถีชีวิตชุมชน						
1. ควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเยาวราช	ชาย	163	4.09	.815	1.632	.103
	หญิง	237	4.22	.732		
2. ควรมีการชิมอาหารจีน	ชาย	163	4.06	.726	1.361	.174
	หญิง	237	4.16	.707		
3. ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน	ชาย	163	3.95	.727	1.110	.268
	หญิง	237	4.04	.799		
4. ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช	ชาย	163	3.99	.828	1.044	.297
	หญิง	237	4.04	.733		
5. ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช	ชาย	163	3.96	.769	.694	.488
	หญิง	237	4.02	.753		
6. ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเยาวราช	ชาย	163	3.99	.853	.552	.581
	หญิง	237	4.04	.750		
7. ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเยาวราช	ชาย	163	3.99	.801	1.553	.121
	หญิง	237	4.11	.751		

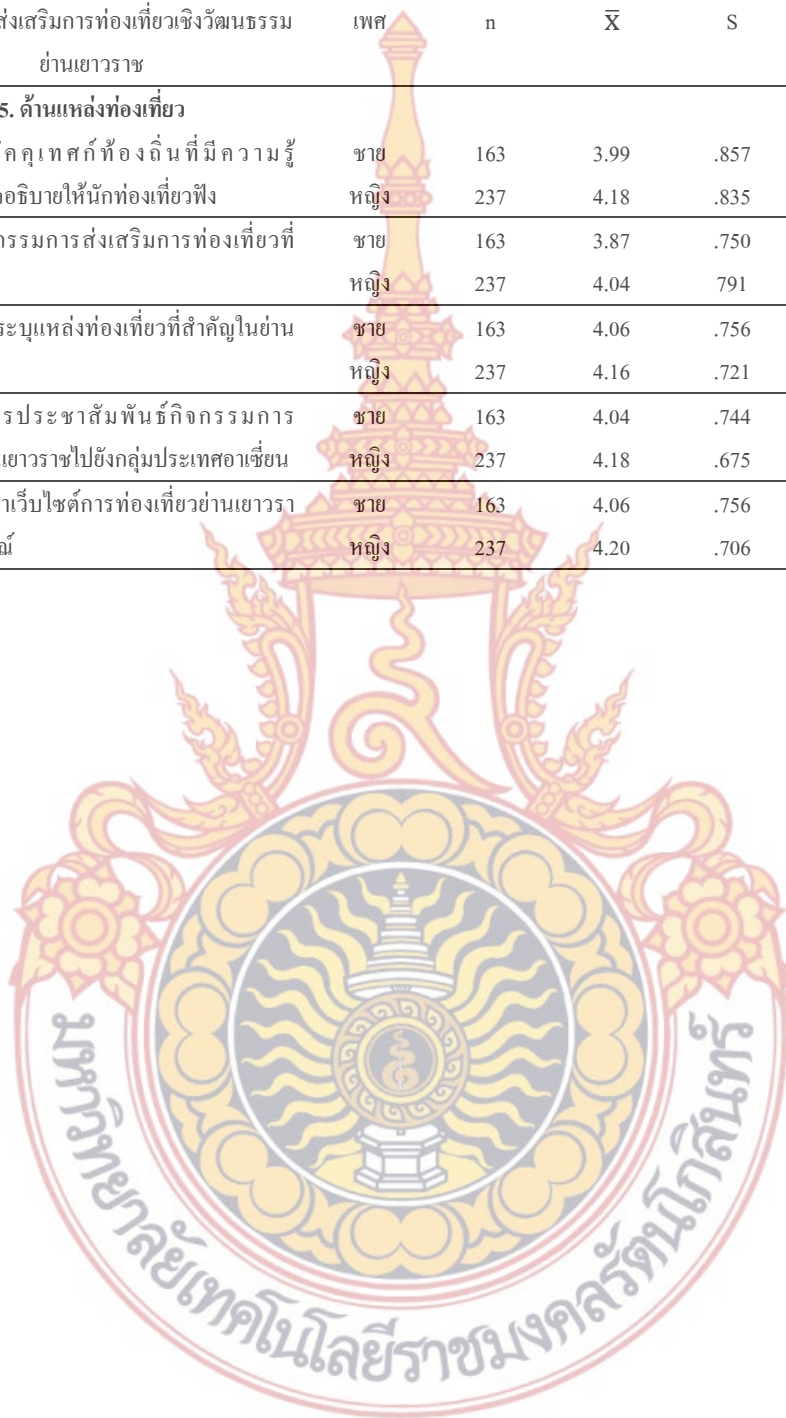
ตาราง 15 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	เพศ	n	$\bar{X}$	S	t	Prob.
4. ด้านเทศกาลและประเพณี						
1. ควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาล ต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน	ชาย	163	4.05	.784	2.830**	.005
	หญิง	237	4.27	.756		
2. ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่ สำคัญไว้	ชาย	163	4.07	.758	2.073*	.039
	หญิง	237	4.23	.712		
3. ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ	ชาย	163	4.17	.788	.903	.367
	หญิง	237	4.24	.756		
4. ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาล และประเพณีสำคัญๆ	ชาย	163	4.03	.732	3.032**	.003
	หญิง	237	4.26	.740		
5. ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ชาย	163	4.02	.720	1.495	.136
	หญิง	237	4.14	.777		
6. ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ชาย	163	4.06	.775	2.258*	.024
	หญิง	237	4.23	.720		
7. ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ชาย	163	3.97	.797	2.365*	.019
	หญิง	237	4.16	.729		

ตาราง 15 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	เพศ	n	$\bar{X}$	S	t	Prob.
5. ด้านแหล่งท่องเที่ยว						
1. ควรให้มีคฤหาสน์ที่ท้องถิ่นที่มีความรู้ ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง	ชาย	163	3.99	.857	2.135*	.033
	หญิง	237	4.18	.835		
2. ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ น่าสนใจ	ชาย	163	3.87	.750	2.249*	.025
	หญิง	237	4.04	.791		
3. ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่าน เยาวราช	ชาย	163	4.06	.756	1.462	.145
	หญิง	237	4.16	.721		
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการ ท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน	ชาย	163	4.04	.744	2.020*	.044
	หญิง	237	4.18	.675		
5. มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวรา ชอย่างสมบูรณ์	ชาย	163	4.06	.756	1.935	.054
	หญิง	237	4.20	.706		

ตาราง 15 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	เพศ	n	$\bar{X}$	S	t	Prob.
6. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก						
1. ควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ	ชาย	163	4.26	.815	.486	.627
	หญิง	237	4.30	.803		
2. ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง	ชาย	163	4.22	.861	.638	.524
	หญิง	237	4.27	.795		
3. ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน	ชาย	163	4.18	.793	1.818	.070
	หญิง	237	4.32	.717		
4. ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด	ชาย	163	4.29	.799	.018	.986
	หญิง	237	4.29	.772		
5. ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง	ชาย	163	4.26	.760	.082	.935
	หญิง	237	4.27	.739		
6. ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี	ชาย	163	4.20	.800	.869	.385
	หญิง	237	4.27	.776		
7. ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยว รอบเยาวราช	ชาย	163	4.04	.860	1.443	.150
	หญิง	237	4.16	.828		
8. ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับ นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก	ชาย	163	4.04	.898	2.915**	.004
	หญิง	237	4.29	.766		
9. ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่า กลับมาท่องเที่ยวอีก	ชาย	163	4.18	.826	1.090	.276
	หญิง	237	4.27	.739		
10. ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้ สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก	ชาย	163	4.10	.806	3.014**	.003
	หญิง	237	4.34	.728		

ตาราง 15 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	เพศ	n	$\bar{X}$	S	t	Prob.
7. ด้านอาหาร						
1. ควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย	ชาย	163	4.26	.830	1.410	.159
	หญิง	237	4.38	.741		
2. ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง	ชาย	163	4.26	.858	1.759	.079
	หญิง	237	4.40	.715		
3. ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ	ชาย	163	4.09	.901	2.704**	.007
	หญิง	237	4.32	.751		
4. ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่ แตกต่างมีเอกลักษณ์	ชาย	163	4.16	.816	2.499*	.013
	หญิง	237	4.35	.701		
5. ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	ชาย	163	4.13	.886	1.927	.055
	หญิง	237	4.30	.768		
6. ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ	ชาย	163	4.17	.872	2.140*	.033
	หญิง	237	4.35	.747		

ตาราง 15 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	เพศ	n	$\bar{X}$	S	t	Prob.
8. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน						
1. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษา ความสะอาด	ชาย	163	4.26	.734	.550	.582
	หญิง	237	4.30	.758		
2. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและ รักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	ชาย	163	4.20	.668	.817	.414
	หญิง	237	4.26	.655		
3. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม	ชาย	163	4.09	.773	1.606	.109
	หญิง	237	4.21	.716		
4. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ โบราณสถาน	ชาย	163	4.18	.702	.157	.875
	หญิง	237	4.19	.777		
5. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน พัฒนาเยาวราช	ชาย	163	4.15	.774	.819	.414
	หญิง	237	4.22	.719		
6. ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงาน ภาครัฐได้เป็นอย่างดี	ชาย	163	4.20	.763	1.029	.304
	หญิง	237	4.28	.700		
7. คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว แก่นักท่องเที่ยวได้	ชาย	163	4.18	.772	.961	.337
	หญิง	237	4.26	.734		
รวม	ชาย	163	225.1595	25.88458	2.272*	.024
	หญิง	237	231.1181			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการทดสอบในตาราง 15 โดยใช้ t-test Independent พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมแตกต่างกัน (มีค่า Prob. เท่ากับ .024)

นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช มีค่า Prop เท่ากับ .028 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.028 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช, ควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์

เยาวราช, ควรมีการจัดแสดงไว้ในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราชและ ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการติดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเยาวราช มีค่า Prop เท่ากับ .034 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.034 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการติดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราช, ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเยาวราช, ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเยาวราชและควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านวิถีชีวิตชุมชนเกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเยาวราช ควรมีการชิมอาหารจีน, ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน, ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช, ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช, ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเยาวราช และ ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับมีควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน และ ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ มีค่า Prob. เท่ากับ .005 และ .003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 ($.005$ และ $.003 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน และ ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ แยกต่างหาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และ ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ มีค่า Prop เท่ากับ .039, .024 และ .019 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.039, .024$ และ $.019 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญ

ไว้, ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และ ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ แยกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และ ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจและ ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน มีค่า Prop เท่ากับ .033, .025 และ .044 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.033, .025 และ .044 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจและ ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน แยกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราช และ มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวราชอย่างสมบูรณ์ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก และ ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวกมีค่า Prob. เท่ากับ .004 และ .003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 (.004 และ .003 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก และ ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักที่สะอาดปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด, ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี, ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช และ ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีก จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านอาหาร เกี่ยวกับมีควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ มีค่า Prob. เท่ากับ .007 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 ($.007 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์ และควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ มีค่า Prop เท่ากับ .013 และ .033 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.013$ และ $.033 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์ และ ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย, ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง และ ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ จากการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเยาวราช, ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดีและ คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

ตาราง 16 แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำแนกตามอายุ

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
1. ด้านประวัติศาสตร์						
1. ควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	1.1481	.169	.2999	.954
	ภายในกลุ่ม	392	221.529	.565		
	รวม	399	222.710			
2. ควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	5.296	.757	1.743	.098
	ภายในกลุ่ม	392	170.144	.434		
	รวม	399	175.440			
3. ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	7.173	1.025	2.010	.053
	ภายในกลุ่ม	392	199.824	.510		
	รวม	399	206.998			
4. ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	5.180	.740	1.226	.287
	ภายในกลุ่ม	392	236.660	.604		
	รวม	399	241.840			
5. ควรมีการจัดแสดงжив ในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	6.309	.901	1.431	.191
	ภายในกลุ่ม	392	246.869	.630		
	รวม	399	253.177			
6. ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	3.694	.528	.920	.490
	ภายในกลุ่ม	392	224.744	.573		
	รวม	399	228.438			

ตาราง 16 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
2. ด้านโบราณสถาน						
1. ควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	3.285	.469	.749	.593
	ภายในกลุ่ม	392	231.751	.591		
	รวม	399	235.000			
2. ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	1.737	.248	.427	.885
	ภายในกลุ่ม	392	227.741	.518		
	รวม	399	229.477			
3. ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วม อนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	2.749	.399	.678	.691
	ภายในกลุ่ม	392	230.903	.581		
	รวม	399	233.698			
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยว โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	9.137	1.305	2.396	.021
	ภายในกลุ่ม	392	213.573	.545		
	รวม	399	222.710			
5. ควรมีการคิดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถาน ของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	6.097	.871	1.593	.136
	ภายในกลุ่ม	392	214.341	.547		
	รวม	399	220.437			
6. ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของ เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	7.082	1.012	2.073*	.045
	ภายในกลุ่ม	392	191.308	.488		
	รวม	399	198.390			
7. ควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของ เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	9.613	1.373	2.452*	.018
	ภายในกลุ่ม	392	219.564	.560		
	รวม	399	229.177			

ตาราง 16 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
3. ด้านวิถีชีวิตชุมชน						
1. ควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ของชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	4.257	.608	1.030	.410
	ภายในกลุ่ม	392	231.520	.591		
	รวม	399	235.778			
2. ควรมีการจัดอาหารจีน	ระหว่างกลุ่ม	7	5.241	.749	1.475	.175
	ภายในกลุ่ม	392	198.999	.508		
	รวม	399	204.240			
3.ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน	ระหว่างกลุ่ม	7	6.345	.906	1.541	.152
	ภายในกลุ่ม	392	230.652	.588		
	รวม	399	236.998			
4. ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิต ชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	5.638	.805	1.356	.222
	ภายในกลุ่ม	392	232.642	.593		
	รวม	399	238.277			
5. ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	5.583	.798	1.393	.207
	ภายในกลุ่ม	392	224.407	.572		
	รวม	399	229.990			
6. ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชน เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	4.871	.696	1.132	.342
	ภายในกลุ่ม	392	240.969	.615		
	รวม	399	245.840			
7. ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่า ของชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	4.497	.642	1.076	.378
	ภายในกลุ่ม	392	234.063	.597		
	รวม	399	238.560			

ตาราง 16 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
4. ด้านเทศกาลและประเพณี						
1. ควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาล ต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน	ระหว่างกลุ่ม	7	5.399	.771	1.294	.252
	ภายในกลุ่ม	392	233.641	.596		
	รวม	399	239.040			
2. ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญ ไว้	ระหว่างกลุ่ม	7	2.840	.406	.749	.630
	ภายในกลุ่ม	392	212.270	.542		
	รวม	399	215.110			
3. ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วง เทศกาลและประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	7	5.506	3787	1.339	.230
	ภายในกลุ่ม	392	230.271	.587		
	รวม	399	235.777			
4. ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	7	5.571	.796	1.448	.185
	ภายในกลุ่ม	392	215.539	.550		
	รวม	399	221.110			
5. ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	7	4.502	.643	1.130	.343
	ภายในกลุ่ม	392	223.076	.569		
	รวม	399	227.578			
6. ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	7	.891	.127	.225	.979
	ภายในกลุ่ม	392	222.547	.565		
	รวม	399	222.438			
7. ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	7	5.690	.813	1.282	.258
	ภายในกลุ่ม	392	248.588	.634		
	รวม	399	254.278			

ตาราง 16 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
5. ด้านแหล่งท่องเที่ยว						
1. ควรมีมีคฤเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถ อธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง	ระหว่างกลุ่ม	7	7.028	1.004	1.407	.201
	ภายในกลุ่ม	392	279.770	.714		
	รวม	399	286.797			
2. ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ น่าสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	7	1.980	.283	.463	.861
	ภายในกลุ่ม	392	239.660	.611		
	รวม	399	241.640			
3. ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่าน เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	2.861	.409	.751	.629
	ภายในกลุ่ม	392	213.379	.544		
	รวม	399	216.240			
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยว ย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน	ระหว่างกลุ่ม	7	6.001	.875	1.741	.098
	ภายในกลุ่ม	392	192.997	.492		
	รวม	399	198.997			
5. มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวราช อย่างสมบูรณ์	ระหว่างกลุ่ม	7	4.378	.625	1.180	.131
	ภายในกลุ่ม	392	207.782	.530		
	รวม	399	212.160			

ตาราง 16 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
6. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก						
1. ควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	7	3.755	.536	.821	.570
	ภายในกลุ่ม	392	256.182	.654		
	รวม	399	259.937			
2. ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง	ระหว่างกลุ่ม	7	2.466	.352	.517	.822
	ภายในกลุ่ม	392	267.302	.681		
	รวม	399	269.497			
3. ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน	ระหว่างกลุ่ม	7	5.819	.831	1.487	.170
	ภายในกลุ่ม	392	219.141	.559		
	รวม	399	224.960			
4. ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด	ระหว่างกลุ่ม	7	1.808	.258	.418	.891
	ภายในกลุ่ม	392	242.130	.618		
	รวม	399	243.938			
5. ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง	ระหว่างกลุ่ม	7	5.006	.715	1.290	.254
	ภายในกลุ่ม	392	217.372	.555		
	รวม	399	222.378			
6. ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี	ระหว่างกลุ่ม	7	7.025	1.004	1.643	.122
	ภายในกลุ่ม	392	239.413	.611		
	รวม	399	246.437			
7. ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยว รอบเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	6.028	.861	1.218	.291
	ภายในกลุ่ม	392	277.132	.707		
	รวม	399	283.160			
8. ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับ นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก	ระหว่างกลุ่ม	7	5.982	.855	1.246	.277
	ภายในกลุ่ม	392	268.955	.686		
	รวม	399	274.938			
9. ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมา ท่องเที่ยวอีก	ระหว่างกลุ่ม	7	4.541	.636	1.058	.390
	ภายในกลุ่ม	392	235.459	.601		
	รวม	399	239.910			
10. ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้ สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก	ระหว่างกลุ่ม	7	4.647	.664	1.127	.345
	ภายในกลุ่ม	392	230.830	.589		
	รวม	399	235.478			

ตาราง 16 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
7. ด้านอาหาร						
1. ควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย	ระหว่างกลุ่ม	7	8.544	1.221	2.046*	.049
	ภายในกลุ่ม	392	233.896	.597		
	รวม	399	242.440			
2. ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง	ระหว่างกลุ่ม	7	2.551	.364	.597	.758
	ภายในกลุ่ม	392	239.209	.610		
	รวม	399	241.760			
3. ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	7	12.166	1.738	2.645*	.011
	ภายในกลุ่ม	392	257.584	.657		
	รวม	399	269.750			
4. ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่ แตกต่างกันเอกลักษณ์	ระหว่างกลุ่ม	7	7.129	1.018	1.813	.083
	ภายในกลุ่ม	392	220.169	.562		
	รวม	399	227.297			
5. ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	7	10.222	1.460	2.213*	.032
	ภายในกลุ่ม	392	258.618	.660		
	รวม	399	268.840			
6. ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ	ระหว่างกลุ่ม	7	8.380	1.197	1.882	.071
	ภายในกลุ่ม	392	249.370	.636		
	รวม	399	257.750			

ตาราง 16 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
8. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน						
1. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษา ความสะอาด	ระหว่างกลุ่ม	7	2.708	.387	.688	.682
	ภายในกลุ่ม	392	220.369	.562		
	รวม	399	223.078			
2. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษา ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	7	3.281	.469	1.007	.378
	ภายในกลุ่ม	392	170.629	.435		
	รวม	399	173.910			
3. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม	ระหว่างกลุ่ม	7	2.293	.328	.592	.762
	ภายในกลุ่ม	392	216.784	.553		
	รวม	399	219.078			
4. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ โบราณสถาน	ระหว่างกลุ่ม	7	3.313	.473	.847	.549
	ภายในกลุ่ม	392	218.997	.559		
	รวม	399	222.310			
5. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน พัฒนาเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	7	2.966	.424	.767	.616
	ภายในกลุ่ม	392	216.594	.553		
	รวม	399	219.560			
6. ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ได้เป็นอย่างดี	ระหว่างกลุ่ม	7	2.816	.402	.759	.622
	ภายในกลุ่ม	392	207.682	.5830		
	รวม	399	210.498			
7. คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นัก ท่องเที่ยวได้	ระหว่างกลุ่ม	7	1.200	.171	.301	.953
	ภายในกลุ่ม	392	233.097	.569		
	รวม	399	224.297			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	7	4680.899	668.700	.996	.434
	ภายในกลุ่ม	392	265170.661	671.354		
	รวม	399	267851.560			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการทดสอบในตาราง 7 โดยใช้ One Way ANOVA พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน (มีค่า Prob. เท่ากับ .434)

นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช, ควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้าน

ประวัติศาสตร์เขาวราช, ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เขาวราช, ควรมีการจัดแสดงजूในช่วงเทศกาลสำคัญของเขาวราชและ ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเขาวราช และ ควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเขาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .045 และ .018 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.045 และ .018 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเขาวราช และ ควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเขาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเขาวราช, ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเขาวราชและ ควรมีการติดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเขาวราช, ควรมีการชิมอาหารจีน, ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน,ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช, ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช,ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเขาวราช และ ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน, ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆและ ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ,ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเขาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเขาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนและ มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเขาวราชอย่างสมบูรณ์ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด, ควรมีเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี, ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเขาวราช, ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก, ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีกและควรมีการจัดระเบียบทางเท้าขานเขาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย, ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ และควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ มีค่า Prob. เท่ากับ .049, .011 และ .032 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.049, .011 และ .032 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมขานเขาวราชแตกต่างกัน ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย, ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ และควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง, ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเขาวราช ที่แตกต่างกันมีเอกลักษณ์ และควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเขาวราช, ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดีและ คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

**สมมติฐานที่ 3 นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน**

H_0 : นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

ตาราง 17 แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำแนกตามสถานภาพ

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
1. ด้านประวัติศาสตร์						
1. ควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	2.608	.869	1.564	.198
	ภายในกลุ่ม	396	220.102	.556		
	รวม	399	222.710			
2. ควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	1.161	.387	.879	.452
	ภายในกลุ่ม	396	174.279	.440		
	รวม	399	175.440			
3. ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	3.505	1.168	2.273	.080
	ภายในกลุ่ม	396	203.493	.514		
	รวม	399	206.998			
4. ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	5.166	1.722	2.881*	.036
	ภายในกลุ่ม	396	236.674	.598		
	รวม	399	241.840			
5. ควรมีการจัดแสดงжив ในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	2.321	.774	1.221	.302
	ภายในกลุ่ม	396	250.857	.633		
	รวม	399	253.177			
6. ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	1.526	.509	.888	.448
	ภายในกลุ่ม	396	226.912	.573		
	รวม	399	228.438			

ตาราง 17 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
2. ด้านโบราณสถาน						
1. ควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	8.757	2.919	5.109**	.002
	ภายในกลุ่ม	396	226.243	.571		
	รวม	399	235.000			
2. ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	.269	.090	.155	.926
	ภายในกลุ่ม	396	229.208	.579		
	รวม	399	229.478			
3. ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วม อนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	3.017	1.006	1.727	.161
	ภายในกลุ่ม	396	230.680	.583		
	รวม	399	233.698			
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางการท่องเที่ยว โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	2.025	.675	1.211	.305
	ภายในกลุ่ม	396	220.685	.557		
	รวม	399	227.710			
5. ควรมีการคิดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถาน ของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	1.312	.437	.790	.500
	ภายในกลุ่ม	396	219.125	.553		
	รวม	399	220.437			
6. ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของ เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	3.741	1.247	2.537	.056
	ภายในกลุ่ม	396	194.649	.492		
	รวม	399	198.390			
7. ควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของ เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	3.663	1.221	2.144	.094
	ภายในกลุ่ม	396	225.515	.569		
	รวม	399	229.177			

ตาราง 17 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
3. ด้านวิถีชีวิตชุมชน						
1. ควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ของชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	1.097	.366	.617	.604
	ภายในกลุ่ม	396	234.861	.593		
	รวม	399	235.778			
2. ควรมีการจัดอาหารจีน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.042	.681	1.333	.263
	ภายในกลุ่ม	396	202.198	.511		
	รวม	399	204.240			
3. ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน	ระหว่างกลุ่ม	3	.488	.163	.272	.845
	ภายในกลุ่ม	396	236.510	.597		
	รวม	399	236.997			
4. ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิต ชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	2.009	.670	1.122	.340
	ภายในกลุ่ม	396	236.269	.597		
	รวม	399	238.277			
5. ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	1.514	.505	.875	.454
	ภายในกลุ่ม	396	228.476	.577		
	รวม	399	229.990			
6. ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชน เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	3.179	1.060	1.729	.160
	ภายในกลุ่ม	396	242.661	.613		
	รวม	399	245.840			
7. ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่า ของชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	5.126	1.709	2.899*	.035
	ภายในกลุ่ม	396	233.434	.589		
	รวม	399	238.560			

ตาราง 17 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
4. ด้านเทศกาลและประเพณี						
1. ควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาล ต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.115	.372	.619	.603
	ภายในกลุ่ม	396	237.925	.601		
	รวม	399	239.040			
2. ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญ ไว้	ระหว่างกลุ่ม	3	.114	.038	.070	.976
	ภายในกลุ่ม	396	214.996	.543		
	รวม	399	215.110			
3. ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วง เทศกาลและประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.493	.498	.841	.472
	ภายในกลุ่ม	396	234.285	.529		
	รวม	399	235.777			
4. ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	3	.774	.258	.464	.708
	ภายในกลุ่ม	396	220.336	.556		
	รวม	399	221.110			
5. ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	3	.511	.170	.297	.828
	ภายในกลุ่ม	396	227.067	.573		
	รวม	399	227.577			
6. ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	3	.334	.111	.198	.898
	ภายในกลุ่ม	396	222.104	.561		
	รวม	399	222.438			
7. ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	3	.672	.224	.350	.789
	ภายในกลุ่ม	396	253.605	.640		
	รวม	399	254.278			

ตาราง 17 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
5. ด้านแหล่งท่องเที่ยว						
1. ควรมีมีคฤหาสน์ที่นักท่องเที่ยว อธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง	ระหว่างกลุ่ม	3	.195	.065	.090	.966
	ภายในกลุ่ม	396	286.603	.724		
	รวม	399	286.798			
2. ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ น่าสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	3	.356	.119	.195	.900
	ภายในกลุ่ม	396	241.284	.609		
	รวม	399	241.640			
3. ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่าน เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	1.956	.652	1.205	.308
	ภายในกลุ่ม	396	214.284	.541		
	รวม	399	216.240			
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยว ย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน	ระหว่างกลุ่ม	3	5.043	1.681	3.432*	.017
	ภายในกลุ่ม	396	193.955	.490		
	รวม	399	198.997			
5. มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวรา ชอย่างสมบูรณ์	ระหว่างกลุ่ม	3	2.235	.745	1.406	.241
	ภายในกลุ่ม	396	209.925	.530		
	รวม	399	212.160			

ตาราง 17 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
6. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก						
1. ควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.181	.394	.602	.614
	ภายในกลุ่ม	396	258.757	.653		
	รวม	399	259.937			
2. ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง	ระหว่างกลุ่ม	3	1.399	.466	.689	.559
	ภายในกลุ่ม	396	268.098	.677		
	รวม	399	269.498			
3. ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.889	.963	1.717	.163
	ภายในกลุ่ม	396	222.071	.561		
	รวม	399	224.960			
4. ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด	ระหว่างกลุ่ม	3	1.137	.379	.618	.604
	ภายในกลุ่ม	396	242.801	.613		
	รวม	399	243.938			
5. ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง	ระหว่างกลุ่ม	3	2.355	.785	1.413	.238
	ภายในกลุ่ม	396	220.022	.556		
	รวม	399	222.377			
6. ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี	ระหว่างกลุ่ม	3	.788	.263	.424	.736
	ภายในกลุ่ม	396	245.649	.620		
	รวม	399	246.437			
7. ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยว รอบเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	1.038	.346	.486	.693
	ภายในกลุ่ม	396	282.122	.712		
	รวม	399	283.160			
8. ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับ นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์ สาธารณะ ตู้ ATM แก้อั๊กพิก	ระหว่างกลุ่ม	3	1.297	.432	.625	.599
	ภายในกลุ่ม	396	273.641	.691		
	รวม	399	274.938			
9. ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมา ท่องเที่ยวอีก	ระหว่างกลุ่ม	3	.713	.238	.393	.758
	ภายในกลุ่ม	396	239.197	.604		
	รวม	399	239.910			
10. ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้ สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก	ระหว่างกลุ่ม	3	2.322	.774	1.315	.269
	ภายในกลุ่ม	396	233.155	.589		
	รวม	399	235.478			

ตาราง 17 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
7. ด้านอาหาร						
1. ควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย	ระหว่างกลุ่ม	3	2.581	.860	1.420	.236
	ภายในกลุ่ม	396	239.859	.606		
	รวม	399	242.440			
2. ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง	ระหว่างกลุ่ม	3	3.833	1.278	2.127	.096
	ภายในกลุ่ม	396	237.927	.601		
	รวม	399	241.760			
3. ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.824	.608	.899	.442
	ภายในกลุ่ม	396	267.926	.677		
	รวม	399	269.750			
4. ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่ แตกต่างกันเอกลักษณ์	ระหว่างกลุ่ม	3	1.406	.469	.822	.482
	ภายในกลุ่ม	396	225.891	.570		
	รวม	399	227.297			
5. ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	3	3.602	1.201	1.793	.148
	ภายในกลุ่ม	396	265.382	.670		
	รวม	399	268.840			
6. ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.432	1.477	2.309	.076
	ภายในกลุ่ม	396	253.318	.640		
	รวม	399	257.750			

ตาราง 17 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
8. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน						
1. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษา ความสะอาด	ระหว่างกลุ่ม	3	.386	.129	.229	.876
	ภายในกลุ่ม	396	222.691	.562		
	รวม	399	223.078			
2. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษา ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3	1.754	.582	1.338	.262
	ภายในกลุ่ม	396	172.165	.435		
	รวม	399	173.910			
3. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม	ระหว่างกลุ่ม	3	.456	.152	.275	.843
	ภายในกลุ่ม	396	218.621	.552		
	รวม	399	219.077			
4. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ โบราณสถาน	ระหว่างกลุ่ม	3	.267	.089	.158	.924
	ภายในกลุ่ม	396	222.043	.561		
	รวม	399	222.310			
5. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน พัฒนาเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	3	.900	.300	.543	.653
	ภายในกลุ่ม	396	218.660	.552		
	รวม	399	219.560			
6. ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ได้เป็นอย่างดี	ระหว่างกลุ่ม	3	2.553	.851	1.620	.184
	ภายในกลุ่ม	396	207.945	.525		
	รวม	399	210.498			
7. คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นัก ท่องเที่ยวได้	ระหว่างกลุ่ม	3	2.088	.696	1.241	.295
	ภายในกลุ่ม	396	222.209	.561		
	รวม	399	224.298			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	398.163	132.721	.197	.899
	ภายในกลุ่ม	396	267453.397	675.387		
	รวม	399	267851.560			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการทดสอบในตาราง 8 โดยใช้ One Way ANOVA พบว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันมี (ค่า Prob. เท่ากับ .899)

ด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .036 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.036 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติ

ฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช, ควรรักษาแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช, ควรมีการจัดแสดงจิว ในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราช และควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 (.002 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการระบุนิเวศโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราช, ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการติดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเยาวราช, ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเยาวราชและ ควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเยาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .035 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.035 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่าน ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเยาวราช, ควรมีการชิมอาหารจีน, ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน, ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช, ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช และ ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน, ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรจัดกิจกรรม

เสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน มีค่า Prob. เท่ากับ .017 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.017 < .05) นั่นก็คือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีมีคฤหาสน์ที่มั่งคั่งที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ, ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราชและ มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวราชอย่างสมบูรณ์ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้เกิดติด, ควรมีเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี, ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช, ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก, ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีกและ ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาดอร่อยหลากหลาย, ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง, ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ, ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพและ ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเยาวราช, ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดีและ คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

ตาราง 18 แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำแนกตามระดับการศึกษา

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
1. ด้านประวัติศาสตร์						
1. ควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	3.274	.655	1.176	.320
	ภายในกลุ่ม	394	219.436	.557		
	รวม	399	227.710			
2. ควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	4.098	.820	1.885	.906
	ภายในกลุ่ม	394	171.342	.435		
	รวม	399	175.440			
3. ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	1.754	.351	.674	.644
	ภายในกลุ่ม	394	205.243	.521		
	รวม	399	206.997			
4. ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	3.634	.727	1.202	.307
	ภายในกลุ่ม	394	238.206	.605		
	รวม	399	241.840			
5. ควรมีการจัดแสดงจิ๋ว ในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	2.297	.495	.722	.608
	ภายในกลุ่ม	394	250.880	.637		
	รวม	399	253.177			
6. ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	1.772	.354	.616	.688
	ภายในกลุ่ม	394	226.666	.575		
	รวม	399	228.437			

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
2. ด้านโบราณสถาน						
1. ควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	2.101	.420	.711	.616
	ภายในกลุ่ม	394	232.899	.591		
	รวม	399	235.000			
2. ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	3.683	.737	1.285	.269
	ภายในกลุ่ม	394	225.795	.573		
	รวม	399	229.477			
3. ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วม อนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	1.414	.283	.480	.791
	ภายในกลุ่ม	394	323.283	.590		
	รวม	399	233.698			
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยว โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	3.172	.634	1.138	.339
	ภายในกลุ่ม	394	219.538	.557		
	รวม	399	222.710			
5. ควรมีการคิดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถาน ของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	1.767	.353	.637	.672
	ภายในกลุ่ม	394	218.670	.555		
	รวม	399	220.437			
6. ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของ เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	1.946	.389	.780	.564
	ภายในกลุ่ม	394	196.444	.499		
	รวม	399	198.390			
7. ควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของ เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	2.779	.556	.967	.438
	ภายในกลุ่ม	394	226.398	.575		
	รวม	399	229.178			

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
3. ด้านวิถีชีวิตชุมชน						
1. ควรมีการพำนักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ของชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	1.166	.233	.392	.854
	ภายในกลุ่ม	394	234.611	.595		
	รวม	399	235.778			
2. ควรมีการจัดอาหารจีน	ระหว่างกลุ่ม	5	3.833	.767	1.507	.187
	ภายในกลุ่ม	394	200.407	.509		
	รวม	399	204.240			
3. ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน	ระหว่างกลุ่ม	5	2.522	.504	.848	.517
	ภายในกลุ่ม	394	243.476	.595		
	รวม	399	236.998			
4. ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิต ชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	2.531	.506	.746	.518
	ภายในกลุ่ม	394	235.746	.598		
	รวม	399	238.278			
5. ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	.485	.169	.291	.918
	ภายในกลุ่ม	394	229.145	.582		
	รวม	399	229.990			
6. ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชน เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	5.375	1.705	1.762	.120
	ภายในกลุ่ม	394	240.465	.610		
	รวม	399	245.840			
7. ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่า ของชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	1.625	.325	.540	.746
	ภายในกลุ่ม	394	236.935	.601		
	รวม	399	238.560			

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
4. ด้านเทศกาลและประเพณี						
1. ควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาล ต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน	ระหว่างกลุ่ม	5	5.395	1.079	1.820	.108
	ภายในกลุ่ม	394	233.645	.593		
	รวม	399	239.040			
2. ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญ ไว้	ระหว่างกลุ่ม	5	5.459	1.092	2.052	.071
	ภายในกลุ่ม	394	209.651	.532		
	รวม	399	215.110			
3. ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วง เทศกาลและประเพณีที่สำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	5	5.543	1.109	1.897	.094
	ภายในกลุ่ม	394	230.235	.584		
	รวม	399	235.778			
4. ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	5	6.408	1.282	2.352*	.040
	ภายในกลุ่ม	394	214.702	.545		
	รวม	399	221.110			
5. ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	5	6.042	1.208	2.149	.059
	ภายในกลุ่ม	394	221.536	.562		
	รวม	399	227.578			
6. ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	5	3.160	.632	1.136	.341
	ภายในกลุ่ม	394	219.277	.557		
	รวม	399	222.438			
7. ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	5	10.972	2.194	3.554**	.004
	ภายในกลุ่ม	394	243.305	.618		
	รวม	399	254.277			

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
5. ด้านแหล่งท่องเที่ยว						
1. ควรมีมีคฤเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถ อธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง	ระหว่างกลุ่ม	5	1.285	.257	.355	.879
	ภายในกลุ่ม	394	285.513	.725		
	รวม	399	286.798			
2. ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ น่าสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	5	2.869	.574	.947	.450
	ภายในกลุ่ม	394	238.771	.606		
	รวม	399	241.640			
3. ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่าน เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	6.576	1.315	2.471*	.032
	ภายในกลุ่ม	394	209.664	.532		
	รวม	399	216.240			
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยว ย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน	ระหว่างกลุ่ม	5	7.082	1.416	2.908*	.014
	ภายในกลุ่ม	394	191.915	.478		
	รวม	399	198.998			
5. มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวราช อย่างสมบูรณ์	ระหว่างกลุ่ม	5	2.228	.446	.836	.524
	ภายในกลุ่ม	394	209.932	.533		
	รวม	399	212.160			

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
6. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก						
1. ควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	5	4.307	.816	1.328	.251
	ภายในกลุ่ม	394	255.630	.649		
	รวม	399	259.938			
2. ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง	ระหว่างกลุ่ม	5	6.900	1.380	2.071	.068
	ภายในกลุ่ม	394	262.597	.666		
	รวม	399	269.497			
3. ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน	ระหว่างกลุ่ม	5	8.754	1.751	3.191**	.008
	ภายในกลุ่ม	394	216.206	.549		
	รวม	399	224.960			
4. ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด	ระหว่างกลุ่ม	5	6.578	1.316	2.184	.055
	ภายในกลุ่ม	394	237.360	.602		
	รวม	399	243.937			
5. ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง	ระหว่างกลุ่ม	5	5.137	1.027	1.863	.100
	ภายในกลุ่ม	394	217.241	.551		
	รวม	399	222.377			
6. ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี	ระหว่างกลุ่ม	5	4.598	.920	1.498	.189
	ภายในกลุ่ม	394	241.840	.614		
	รวม	399	246.437			
7. ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยว รอบเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	3.644	.729	1.027	.401
	ภายในกลุ่ม	394	279.516	.709		
	รวม	399	283.160			
8. ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับ นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์ สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก	ระหว่างกลุ่ม	5	7.646	1.529	2.254*	.048
	ภายในกลุ่ม	394	267.292	.678		
	รวม	399	274.938			
9. ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมา ท่องเที่ยวอีก	ระหว่างกลุ่ม	5	3.431	.686	1.143	.337
	ภายในกลุ่ม	394	236.479	.600		
	รวม	399	239.910			
10. ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้ สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก	ระหว่างกลุ่ม	5	4.898	.980	1.674	.140
	ภายในกลุ่ม	394	230.580	.585		
	รวม	399	235.477			

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
7. ด้านอาหาร						
1. ควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย	ระหว่างกลุ่ม	5	9.298	1.860	3.143**	.009
	ภายในกลุ่ม	394	233.142	.592		
	รวม	399	242.440			
2. ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง	ระหว่างกลุ่ม	5	3.707	.741	1.227	.296
	ภายในกลุ่ม	394	238.053	.604		
	รวม	399	241.760			
3. ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	5	7.706	1.541	2.317*	.043
	ภายในกลุ่ม	394	262.044	.665		
	รวม	399	269.750			
4. ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่ แตกต่างกันเอกลักษณ์	ระหว่างกลุ่ม	5	6.758	1.352	2.415*	.036
	ภายในกลุ่ม	394	220.539	.560		
	รวม	399	227.297			
5. ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	5	3.641	.728	1.082	.370
	ภายในกลุ่ม	394	265.199	.673		
	รวม	399	268.840			
6. ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ	ระหว่างกลุ่ม	5	4.099	.820	1.273	.275
	ภายในกลุ่ม	394	253.651	.644		
	รวม	399	257.750			

ตาราง 18 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
8. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน						
1. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษา ความสะอาด	ระหว่างกลุ่ม	5	2.658	.532	.950	.448
	ภายในกลุ่ม	394	220.420	.559		
	รวม	399	223.077			
2. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษา ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	2.694	.539	1.240	.290
	ภายในกลุ่ม	394	171.216	.435		
	รวม	399	173.910			
3. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม	ระหว่างกลุ่ม	5	2.985	.597	1.088	.366
	ภายในกลุ่ม	394	216.093	.548		
	รวม	399	219.077			
4. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ โบราณสถาน	ระหว่างกลุ่ม	5	4.492	.898	1.625	.152
	ภายในกลุ่ม	394	217.818	.553		
	รวม	399	222.310			
5. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน พัฒนาเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	2.557	.511	.929	.462
	ภายในกลุ่ม	394	217.003	.551		
	รวม	399	219.560			
6. ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ได้เป็นอย่างดี	ระหว่างกลุ่ม	5	3.948	.790	1.506	.187
	ภายในกลุ่ม	394	206.549	.524		
	รวม	399	210.498			
7. คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นัก ท่องเที่ยวได้	ระหว่างกลุ่ม	5	7.905	1.581	2.879*	.014
	ภายในกลุ่ม	394	216.392	.549		
	รวม	399	224.298			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	7387.556	1477.511	2.235*	.050
	ภายในกลุ่ม	394	260464.004	661.076		
	รวม	399	267851.560			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการทดสอบในตาราง 9 โดยใช้ One Way ANOVA พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมแตกต่างกัน (มีค่า Prob. เท่ากับ .050)

ด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีพิพิธภัณฑ์เขาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเขาวราช,ควรรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเขาวราช, ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เขาวราช, ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เขาวราช, ควรมีการจัดแสดงจิ๋วในช่วงเทศกาลสำคัญของเขาวราช และควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเขาวราช,ควรรปลุกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการติดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเขาวราช, ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเขาวราช และควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเขาวราช,ควรมีการชิมอาหารจีน, ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน,ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช, ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช,ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเขาวราช และควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ มีค่า Prob. เท่ากับ .004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 ($.004 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆมีค่า Prob. เท่ากับ .040 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.040 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน, ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วง

เทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆและควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน และ ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .014 และ .032 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.032 และ .014 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีมีคฤหาสน์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจและ มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวราชอย่างสมบูรณ์ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน มีค่า Prob. เท่ากับ .008 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 (.008 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก มีค่า Prob. เท่ากับ .048 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.048 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพักแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ,ควรมีที่พักที่สะอาดปลอดภัยและราคาไม่แพง, ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด, ควรมีเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี, ควรมีบริการจักรยานให้เช่าเพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช, ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีก และควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราชให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย มีค่า Prob. เท่ากับ .009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 ($.009 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารจำหน่ายอาหารเพียงพอ และ ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์ มีค่า Prob. เท่ากับ .043 และ .036 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.043$ และ $.036 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารจำหน่ายอาหารเพียงพอ และ ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพและ ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับคนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ มีค่า Prob. เท่ากับ .014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.014 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนเกี่ยวกับคนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเยาวราช และชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

H_0 : นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

ตาราง 19 แสดงผลการทดสอบการเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำแนกตามอาชีพ

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
1. ด้านประวัติศาสตร์						
1. ควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	2.768	.554	.992	.422
	ภายในกลุ่ม	394	219.942	.558		
	รวม	399	222.710			
2. ควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	1.275	.255	.577	.718
	ภายในกลุ่ม	394	174.165	.442		
	รวม	399	175.440			
3. ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	3.414	.683	1.321	.254
	ภายในกลุ่ม	394	203.584	.517		
	รวม	399	206.998			
4. ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	6.776	1.355	2.271*	.047
	ภายในกลุ่ม	394	235.064	.597		
	รวม	399	241.840			
5. ควรมีการจัดแสดงงิ้ว ในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	4.567	.913	1.447	.206
	ภายในกลุ่ม	394	248.611	.631		
	รวม	399	253.178			
6. ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	1.534	.307	.533	.752
	ภายในกลุ่ม	394	226.904	.576		
	รวม	399	228.438			

ตาราง 19 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
2. ด้านโบราณสถาน						
1. ควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	2.982	.596	1.013	.410
	ภายในกลุ่ม	394	232.018	.589		
	รวม	399	235.000			
2. ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	2.624	.525	.912	.473
	ภายในกลุ่ม	394	226.853	.576		
	รวม	399	229.478			
3. ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วม อนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	.990	.198	.335	.891
	ภายในกลุ่ม	394	232.707	.591		
	รวม	399	233.698			
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยว โบราณสถานของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	5.455	1.091	1.979	.081
	ภายในกลุ่ม	394	217.255	.551		
	รวม	399	222.710			
5. ควรมีการคิดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถาน ของเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	12.438	2.488	4.712**	.000
	ภายในกลุ่ม	394	207.999	.528		
	รวม	399	220.473			
6. ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของ เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	5.768	1.154	2.359*	.040
	ภายในกลุ่ม	394	192.622	.489		
	รวม	399	198.390			
7. ควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของ เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	6.181	1.236	2.184	.055
	ภายในกลุ่ม	394	222.996	.566		
	รวม	399	229.178			

ตาราง 19 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
3. ด้านวิถีชีวิตชุมชน						
1. ควรมีการพำนักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ของชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	9.904	1.981	3.455**	.005
	ภายในกลุ่ม	394	225.873	.573		
	รวม	399	235.778			
2. ควรมีการจัดอาหารจีน	ระหว่างกลุ่ม	5	4.122	.824	1.623	.153
	ภายในกลุ่ม	394	200.118	.508		
	รวม	399	204.240			
3. ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน	ระหว่างกลุ่ม	5	6.341	1.268	2.166	.057
	ภายในกลุ่ม	394	230.656	.585		
	รวม	399	236.998			
4. ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิต ชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	5.521	1.104	1.869	.099
	ภายในกลุ่ม	394	232.757	.591		
	รวม	399	238.278			
5. ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	9.467	1.893	3.383**	.005
	ภายในกลุ่ม	394	220.523	.560		
	รวม	399	229.990			
6. ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชน เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	8.985	1.979	2.989*	.012
	ภายในกลุ่ม	394	236.855	.601		
	รวม	399	245.840			
7. ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่า ของชุมชนเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	7.956	1.591	2.719*	.020
	ภายในกลุ่ม	394	230.604	.585		
	รวม	399	238.560			

ตาราง 19 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
4. ด้านเทศกาลและประเพณี						
1. ควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาล ต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน	ระหว่างกลุ่ม	5	5.591	1.118	1.887	.096
	ภายในกลุ่ม	394	233.449	.593		
	รวม	399	239.040			
2. ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญ ไว้	ระหว่างกลุ่ม	5	2.706	.541	1.004	.415
	ภายในกลุ่ม	394	212.404	.539		
	รวม	399	215.110			
3. ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วง เทศกาลและประเพณีที่สำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	5	4.978	.996	1.700	.134
	ภายในกลุ่ม	394	230.800	.586		
	รวม	399	235.778			
4. ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	5	6.803	1.361	2.502*	.030
	ภายในกลุ่ม	394	214.307	.544		
	รวม	399	221.110			
5. ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	5	8.695	1.739	3.130**	.009
	ภายในกลุ่ม	394	218.882	.556		
	รวม	399	227.577			
6. ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	5	6.132	1.226	2.234*	.050
	ภายในกลุ่ม	394	216.306	.549		
	รวม	399	222.438			
7. ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและ ประเพณีสำคัญๆ	ระหว่างกลุ่ม	5	5.449	1.090	1.726	.128
	ภายในกลุ่ม	394	248.828	.632		
	รวม	399	254.278			

ตาราง 19 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
5. ด้านแหล่งท่องเที่ยว						
1. ควรมีมีคฤเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถ อธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง	ระหว่างกลุ่ม	5	7.268	1.454	2.049	.071
	ภายในกลุ่ม	394	279.529	.709		
	รวม	399	286.797			
2. ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ น่าสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	5	2.992	.598	.988	.425
	ภายในกลุ่ม	394	238.648	.606		
	รวม	399	241.640			
3. ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่าน เยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	6.845	1.369	2.576*	.026
	ภายในกลุ่ม	394	209.395	.531		
	รวม	399	216.240			
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยว ย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน	ระหว่างกลุ่ม	5	4.868	.974	1.976	.081
	ภายในกลุ่ม	394	194.129	.493		
	รวม	399	198.997			
5. มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวราช อย่างสมบูรณ์	ระหว่างกลุ่ม	5	5.380	1.076	2.050	.071
	ภายในกลุ่ม	394	206.780	.525		
	รวม	399	212.160			

ตาราง 19 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
6. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก						
1. ควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	5	14.963	2.993	4.813**	.000
	ภายในกลุ่ม	394	244.974	.622		
	รวม	399	259.938			
2. ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง	ระหว่างกลุ่ม	5	16.322	3.264	5.080**	.000
	ภายในกลุ่ม	394	253.175	.643		
	รวม	399	269.498			
3. ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน	ระหว่างกลุ่ม	5	9.233	1.847	3.373**	.005
	ภายในกลุ่ม	394	215.727	.548		
	รวม	399	224.960			
4. ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด	ระหว่างกลุ่ม	5	7.298	1.460	2.430*	.035
	ภายในกลุ่ม	394	236.639	.601		
	รวม	399	243.938			
5. ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง	ระหว่างกลุ่ม	5	15.306	3.061	5.825**	.000
	ภายในกลุ่ม	394	207.071	.526		
	รวม	399	222.378			
6. ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี	ระหว่างกลุ่ม	5	7.443	1.489	2.454*	.033
	ภายในกลุ่ม	394	238.995	.607		
	รวม	399	246.438			
7. ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยว รอบเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	13.330	2.666	3.893**	.002
	ภายในกลุ่ม	394	269.830	.685		
	รวม	399	283.160			
8. ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับ นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์ สาธารณะ ตู้ ATM แก้อินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	5	14.090	2.818	4.256**	.001
	ภายในกลุ่ม	394	260.848	.662		
	รวม	399	274.938			
9. ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมา ท่องเที่ยวอีก	ระหว่างกลุ่ม	5	12.317	2.463	4.264**	.001
	ภายในกลุ่ม	394	227.593	.578		
	รวม	399	239.910			
10. ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้ สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก	ระหว่างกลุ่ม	5	8.069	1.614	2.796*	.017
	ภายในกลุ่ม	394	227.408	.577		
	รวม	399	235.478			

ตาราง 19 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
7. ด้านอาหาร						
1. ควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย	ระหว่างกลุ่ม	5	6.087	1.217	2.030	.074
	ภายในกลุ่ม	394	236.353	.600		
	รวม	399	242.440			
2. ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง	ระหว่างกลุ่ม	5	3.711	.742	1.228	.295
	ภายในกลุ่ม	394	238.049	.604		
	รวม	399	241.760			
3. ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ	ระหว่างกลุ่ม	5	9.142	1.828	2.764*	.018
	ภายในกลุ่ม	394	260.608	.661		
	รวม	399	269.750			
4. ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่ แตกต่างกันเอกลักษณ์	ระหว่างกลุ่ม	5	7.091	1.418	2.538*	.028
	ภายในกลุ่ม	394	220.206	.559		
	รวม	399	227.297			
5. ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	5	7.657	1.531	2.310*	.044
	ภายในกลุ่ม	394	261.183	.663		
	รวม	399	268.840			
6. ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ	ระหว่างกลุ่ม	5	8.081	1.616	2.550*	.027
	ภายในกลุ่ม	394	249.669	.634		
	รวม	399	257.750			

ตาราง 19 (ต่อ)

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Prob.
8. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน						
1. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษา ความสะอาด	ระหว่างกลุ่ม	5	5.632	1.126	2.041	.072
	ภายในกลุ่ม	394	217.446	.552		
	รวม	399	223.077			
2. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษา ความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5	2.259	.452	1.037	.395
	ภายในกลุ่ม	394	171.651	.436		
	รวม	399	173.910			
3. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม	ระหว่างกลุ่ม	5	1.253	.251	.453	.811
	ภายในกลุ่ม	394	217.824	.553		
	รวม	399	219.078			
4. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ โบราณสถาน	ระหว่างกลุ่ม	5	3.956	.791	1.428	.213
	ภายในกลุ่ม	394	218.354	.554		
	รวม	399	222.310			
5. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน พัฒนาเยาวราช	ระหว่างกลุ่ม	5	3.156	.631	1.149	.334
	ภายในกลุ่ม	394	216.404	.549		
	รวม	399	219.560			
6. ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ได้เป็นอย่างดี	ระหว่างกลุ่ม	5	6.313	1.263	2.436*	.034
	ภายในกลุ่ม	394	204.185	.518		
	รวม	399	210.497			
7. คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่ นักท่องเที่ยวได้	ระหว่างกลุ่ม	5	2.750	.550	.978	.431
	ภายในกลุ่ม	394	221.548	.562		
	รวม	399	224.297			
	ระหว่างกลุ่ม	5	12019.189	2403.838	3.702**	.003
	ภายในกลุ่ม	394	255832.371	649.321		
	รวม	399	267851.560			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการทดสอบในตาราง 10 โดยใช้ One Way ANOVA พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมแตกต่างกัน (มีค่า Prob. เท่ากับ .003)

ด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เขาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .047 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.047 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เขาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีพิพิธภัณฑ์เขาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเขาวราช, ควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเขาวราช, ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เขาวราช, ควรมีการจัดแสดงจิว ในช่วงเทศกาลสำคัญของเขาวราชและ ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการตีแผ่แสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเขาวราชมีค่า Prob. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการตีแผ่แสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเขาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเขาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .040 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.040 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเขาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเขาวราช, ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเขาวราช และควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเขาวราช และ ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .005 และ .005 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 ($.005$ และ $.005 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเขาวราช และ ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเขาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเขาวราช และ ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเขาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .012 และ .020 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.012 และ .020 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเขาวราช และ ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเขาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการชิมอาหารจีน, ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีนและควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ มีค่า Prob. เท่ากับ .009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 (.009 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ แยกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และควรมีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ มีค่า Prob. เท่ากับ .030 และ .050 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.030 และ .050 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และควรมีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ แยกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน ,ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆและ ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเขาวราชมีค่า Prob. เท่ากับ .026 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.026 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการ

ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีมีคฤหาสน์ที่มั่งคั่งที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ, ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน และมีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวราชอย่างสมบูรณ์ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรมีเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช, ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM แก้อีเอ็มทีพี และ ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม นำกลับมาท่องเที่ยวอีก มีค่า Prob. เท่ากับ .000, .000, .005, .000, .002, .001 และ .001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 (.000, .000, .005, .000, .002, .001 และ $.001 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรมีเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช, ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM แก้อีเอ็มทีพี และควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม นำกลับมาท่องเที่ยวอีกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี และ ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวกมีค่า Prob. เท่ากับ .035, .033 และ .017 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.035, .033 และ $.017 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดีและ ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารจำหน่ายอาหารเพียงพอ, ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ และ ควรมีอาหารที่

หลากหลายให้เลือกซื้อ มีค่า Prob. เท่ากับ .018, .028, .044 และ .027 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.018, .028, .044 และ .027 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารจำหน่ายอาหารเพียงพอ, ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างกันมีเอกลักษณ์, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพและ ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย และ ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้ เป็นอย่างดี มีค่า Prob. เท่ากับ .034 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.034 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเยาวราช และ คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช และ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

สังเขป ความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช
2. เพื่อศึกษาความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช
3. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช
4. เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
3. นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
4. นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

5. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
6. นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
7. นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
8. นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน
9. พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช
10. ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

กลุ่มตัวอย่าง

นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 400 คน และมีการสนทนากลุ่ม (Focus group Interview) กับ ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการ ประชาชนที่อาศัยอยู่ย่านเยาวราช เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งเป็น 5 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยว จำนวน 8 ข้อ
- ตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชจำนวน 10 ข้อ
- ตอนที่ 3 ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำนวน 17 ข้อ
- ตอนที่ 4 แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชจำนวน 55 ข้อ
- ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชจำนวน 2 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดจำนวน 400 ชุด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ทำการลงรหัสข้อมูล แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC โดยใช้การคำนวณค่าทางสถิติ แยกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

โดยการใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการนำเสนอและวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช และ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

2. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

การทดสอบค่าสถิติ t-test เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

การทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มขึ้นไป

การทดสอบค่าสถิติ ไค-สแควร์ (Chi-square test) เพื่อทดสอบความหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

การทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ในการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิจัย เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สรุปการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม มี 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.30 และ เพศชาย ร้อยละ 40.80

อายุนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุ 20-25 ปี ร้อยละ 59.30 รองลงมา คือ อายุ 26-30 ปี ร้อยละ 14.50, อายุ 1-19 ปี ร้อยละ 6.50, อายุ 41-45 ปี ร้อยละ 4.80, อายุ 31-35 ปี ร้อยละ 4.50, อายุ 36-40 ปี ร้อยละ 4.30, อายุ 51 ปีขึ้นไป ร้อยละ 3.80 และ อายุ 46-45 ปี ร้อยละ 2.50

สถานภาพนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดร้อยละ 68.80 รองลงมา คือ สมรส ร้อยละ 26.80, แยกกันอยู่ ร้อยละ 3.00 และ แยกกันอยู่ ร้อยละ 1.50

ระดับการศึกษานักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 67.3 รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 12.00, ปวส. หรือเทียบเท่า ร้อยละ 9.00, มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 8.00, สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 2.00 และ ประถมศึกษา ร้อยละ 1.80

อาชีพนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอาชีพนักศึกษา ร้อยละ 51.30 รองลงมา คือ พนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 21.80, ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 14.80, นักเรียน ร้อยละ 5.30, พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 3.80 และ รับราชการ ร้อยละ 3.30

รายได้ต่อเดือนนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 1-10,000 บาท ร้อยละ 44.30 รองลงมา คือ 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 31.50, 15,001-20,000 บาท ร้อยละ 10.00, 25,001-30,000 บาท ร้อยละ 5.30, 20,001-25,000 บาท ร้อยละ 3.30, 30,001-35,000 บาท ร้อยละ 2.80, 40,001-45,000 บาท ร้อยละ 1.5, 35,001-40,000 บาท ร้อยละ 1.00 และ 45,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 0.50

เชื้อชาตินักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย ร้อยละ 83.30 รองลงมา คือ ไทยจีน ร้อยละ 13.80, ไทยมุสลิม ร้อยละ 1.80 และ ไทยแขก ร้อยละ 1.30

ศาสนานักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 95.80 รองลงมา คือ คริสต์ ร้อยละ 2.30 และ อิสลาม ร้อยละ 2.00

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

นักท่องเที่ยวรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จากเพื่อน ร้อยละ 24.50 รองลงมา คือ โทรทัศน์ และ อินเทอร์เน็ต ร้อยละ 24.00, เฟสบุค ร้อยละ 9.30, บุคคลในครอบครัว ร้อยละ 7.30, หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 5.00, บริษัทนำเที่ยว ร้อยละ 2.00, นิตยสาร ร้อยละ 1.50, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ร้อยละ 1.30 และ แผ่นพับ/โปรชาัวร์ ร้อยละ 1.00

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ด้วยยานพาหนะรถประจำทาง ร้อยละ 40.50 รองลงมา คือ รถยนต์ส่วนตัว ร้อยละ 29.30, รถจักรยานยนต์ ร้อยละ 18.30, รถแท็กซี่ ร้อยละ 6.30, รถตุ้ ร้อยละ 6.30 และ รถสามล้อ ร้อยละ 2.50

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับครอบครัว ร้อยละ 35.00 รองลงมา คือ เพื่อน ร้อยละ 33.80, คนเดียว ร้อยละ 15.30, แฟน ร้อยละ 14.80 และ บริษัทนำเที่ยว 1.30

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช 4 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 39.30 รองลงมา คือ 2 ครั้ง ร้อยละ 30.50, 3 ครั้ง ร้อยละ 16.30 และ มาเป็นครั้งแรก ร้อยละ 14.00

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้เวลาในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยเฉลี่ยต่อครั้ง 2 ชั่วโมง ร้อยละ 34.80 รองลงมา คือ 4 ชั่วโมงขึ้นไป ร้อยละ 25.50, 3 ชั่วโมง ร้อยละ 22.00 และ 1 ชั่วโมง ร้อยละ 17.80

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชของท่าน ต่อครั้งประมาณ 1-500 บาท ร้อยละ 40.30 รองลงมา คือ 501-1,000 บาท ร้อยละ 35.00, 1,001-1,500 บาท ร้อยละ 12.80 และ 1,501 บาทขึ้นไป ร้อยละ 12.00

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ท่านชอบท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชเกี่ยวกับรับประทานอาหาร ร้อยละ 41.30 รองลงมา คือ เที่ยวชมวัด/ไหว้พระ ร้อยละ 26.30, เที่ยวชมเทศกาลตรุษจีน ร้อยละ 14.00, เที่ยวชมเทศกาลกินเจ ร้อยละ 8.80, เที่ยวชมวิถีชีวิตชุมชน ร้อยละ 6.00 และ เที่ยวชมโบราณสถาน ร้อยละ 3.80

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมซื้อมากที่สุดเมื่อมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอาหาร ร้อยละ 61.30 รองลงมา คือ ทองคำ ร้อยละ 11.00 ของฝาก/ของที่ระลึก ร้อยละ 8.80, กีบช้อป ร้อยละ 8.50, เสื้อผ้า ร้อยละ 8.30 และ เครื่องประดับ ร้อยละ 2.30

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะกลับมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอีกหรือไม่ มา ร้อยละ 70.00 และไม่มา ร้อยละ 7.00 รองลงมา คือ ไม่แน่ใจ ร้อยละ 23.00

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$)

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชเพื่อรับประทานอาหาร, เพื่อเที่ยวชมเทศกาลตรุษจีน กินเจ, เพื่อไหว้พระขอพร, เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมที่ดั้งเดิม, เพื่อพบปะสังสรรค์กับเพื่อนๆ, เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ, เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว, เพื่อทัศนศึกษาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช, เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน และ เพื่อซื้อสินค้า/ของที่ระลึกอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19, 4.07, 4.07, 4.00, 3.97, 3.94, 3.88, 3.79, 3.76$ และ 3.70 ตามลำดับ) รองลงมา คือ เพื่อซื้อทองคำ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$)

ตอนที่ 3 ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$)

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ต้องการให้มีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดไว้บริการนักท่องเที่ยว, ต้องการให้มีการจัดการจราจรไม่ให้เกิดติด, ต้องการให้มีร้านจำหน่ายอาหารและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยวในราคาที่ไม่แพง, ต้องการให้มีศาลา หรือซุ้มนั่งพักผ่อน/พักผ่อน/พักผ่อน, ต้องการให้พาเที่ยวชมวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนย่านเยาวราช, ต้องการให้มีป้ายบอกทางและป้ายสัญลักษณ์ไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่ชัดเจน, ต้องการให้มีช่องทางสำหรับปั่นจักรยาน, ต้องการให้มีถังขยะที่สวยงามและทันสมัย, ต้องการให้มีโปรแกรมทัวร์สำหรับนักท่องเที่ยวในราคาที่ไม่แพง, ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกหลายๆ อย่าง บริเวณสถานที่ท่องเที่ยวเพียงพอ เช่น ตู้ ATM ห้องน้ำ เก้าอี้นั่งพัก โทรศัพท์สาธารณะ เป็นต้น, ต้องการให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว, ต้องการให้มีตำรวจท่องเที่ยวมาคอยดูแลความปลอดภัย, ต้องการให้มีรถราง/พาหนะบริการนักท่องเที่ยว, ต้องการให้มีการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ สถานที่ท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ, ต้องการให้มีคู่มือหรือเอกสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว, ต้องการให้มีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นคอยแนะนำแหล่งท่องเที่ยว และ ต้องการให้มีกิจกรรมนันทนาการที่สอดคล้องกับสถานที่ท่องเที่ยว, และ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20, 4.20, 4.13, 4.12, 4.11, 4.09, 4.09, 4.07, 4.07, 4.07, 4.06, 4.05, 4.03, 4.03, 4.00, 3.99$ และ 3.94 ตามลำดับ)

ตอนที่ 4 แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.14$)

เมื่อพิจารณาภาพรวมแต่ละด้านพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชในด้านอาหาร, ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และ ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.28, 4.23$ และ 4.22 ตามลำดับ) ในขณะที่ด้านเทศกาลและประเพณี, ด้านโบราณสถาน, ด้านแหล่งท่องเที่ยว, ด้านวิถีชีวิตชุมชน และ ด้านประวัติศาสตร์นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X} = 4.15, 4.13, 4.09, 4.05,$ และ 4.04 ตามลำดับ) ในขณะที่พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านประวัติศาสตร์ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช, ควร

ระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเขาวราช, ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เขาวราช, ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เขาวราช, ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เขาวราชและ ควรมีการจัดแสดงวีว ในช่วงเทศกาลสำคัญของเขาวราช อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}$ = 4.14, 4.12, 4.08, 4.04, 3.98 และ 3.93 ตามลำดับ)

ด้านโบราณสถาน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ควรมีการตีป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเขาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเขาวราช, และควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเขาวราช อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}$ = 4.16, 4.15, 4.15, 4.15, 4.12, 4.12 และ 4.07 ตามลำดับ)

ด้านวิถีชีวิตชุมชน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเขาวราช, ควรมีการชิมอาหารจีน, ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเขาวราช, ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช, ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเขาวราช, ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน และ ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}$ = 4.17, 4.12, 4.06, 4.04, 4.02, 4.00 และ 3.99 ตามลำดับ)

ด้านเทศกาลและประเพณี นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X}$ = 4.21) รองลงมา คือ ควรมีพิพิธภัณฑ์เขาวราช ควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน, ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}$ = 4.18, 4.17, 4.16, 4.16, 4.09 และ 4.08 ตามลำดับ)

ด้านแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเขาวราช อย่างสมบูรณ์, ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเขาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเขาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน, ควรมีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้

นักท่องเที่ยวฟิ่ง และ ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}$ = 4.14, 4.12, 4.12, 4.10 และ 3.97 ตามลำดับ)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ด้านอาหาร นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง, ควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย, ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ, ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ และ ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X}$ = 4.34, 4.33, 4.28, 4.27, 4.23 และ 4.23 ตามลำดับ) รองลงมาคือ ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช และ ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM แก้วน้ำแข็ง อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}$ = 4.19 และ 4.11 ตามลำดับ)

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด, ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว และ คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{X}$ = 4.28, 4.25, 4.24 และ 4.23 ตามลำดับ) รองลงมาคือ ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเยาวราช และ ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม อยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}$ = 4.19, 4.19 และ 4.16 ตามลำดับ)

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

ปัญหาอุปสรรคที่ท่านพบในการมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช	แนวทางและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา
1. ปัญหารถติด	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีการระบายการจราจรอย่างเหมาะสม 2. ควรเพิ่มตำรวจจราจรมาดูแล
2. เป็นบริเวณชุมชนหนาแน่น มีผู้คนจำนวนมาก ทำให้ीडัด การเดินทางสัญจรลำบากถนนแคบ รถจอดข้างทาง เกะกะวุ่นวาย ไม่เป็นระเบียบ มีร้านค้า ขายของมีจำนวนมาก	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดทางเดินให้สะดวก 2. ควรมีตำรวจอยู่ในแหล่งชุมชน 3. ควรจัดพื้นที่ขายอาหารมิให้ล่วงล้ำบริเวณทางเดิน 4. ไปท่องเที่ยวในช่วงที่ผู้คนไม่มากนัก
3. ปัญหาเรื่องความสะอาดและสิ่งแวดล้อม เช่น มีปริมาณขยะจำนวนมากที่ทิ้งขยะน้อย มลพิษทางอากาศ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มถังขยะ และ จุดบริเวณที่ทิ้งให้มากขึ้น 2. ควรทำความสะอาดสม่ำเสมอ อย่างเหมาะสม บริเวณที่สกปรกมาก ควรทำความสะอาดทุกวัน เช่นบริเวณตลาดสด
4. ที่จอดรถมีน้อยไม่เพียงพอ หาที่จอดรถลำบาก ต้องเสียเงินค่าบริการที่จอดรถซึ่งราคาแพง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่ควรนำรถส่วนตัวมา 2. ควรใช้รถจักรยาน รถจักรยานยนต์หรือรถโดยสารประจำทาง แทนการใช้รถยนต์ส่วนตัว
5. รถโดยสารประจำทางมีน้อย ไม่เพียงพอ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรจัดให้มีรถสาธารณะให้เพียงพอ 2. มีการแก้ไขเรื่องคนมาคมให้สะดวก และมีช่องทางสำหรับรถจักรยานมากขึ้น 3. เดินทางโดยใช้บริการรถไฟฟ้าใต้ดิน
6. ป้ายบอกเส้นทางไม่ชัดเจน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรจัดทำป้ายบอกทางเพิ่มเติมให้ชัดเจน
7. ห้องสุขา/ห้องน้ำมีน้อย ตลอดจนถึงอำนวยความสะดวกอื่นๆไม่เพียงพอ หรือหาห้องน้ำไม่เจอไม่เพียงพอ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรมีส้วนา/ห้องน้ำให้บริการมากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกและส่งเสริมการท่องเที่ยว 2. ทำป้ายบอกทางให้ชัดเจน
8. อาหารค่อนข้างแพง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรควบคุมราคาอาหารไม่ให้แพงเกินไป 2. ควรมีอาหารราคาถูกเพิ่มทางเลือก

9. อากาศร้อนอบอ้าว คนขายของบนทางเท้าทำให้ไม่มีที่ร่มหลบแดด ทำให้เหนื่อยง่าย	1. ควรมีศาลาบังแดด จัดสถานที่พักผ่อนเพิ่มเติม 2. ให้ภาครัฐและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดระเบียบมากขึ้น
10. ไม่มีไฟสัญญาณบอกคนข้ามถนนทั้ง ๆ ที่มีคนพลุกพล่าน	1. ควรมีสัญญาณไฟบอกคนข้ามถนนมากขึ้น เนื่องจากในย่านเยาวราชไม่ค่อยมี
11. บางชุมชนมีสภาพทรุดโทรม	1. ให้ภาครัฐเข้ามาดูแลมากขึ้น ปรับปรุงพัฒนาให้หน้าต่าดีขึ้น
12. ปัญญาคนจรจัด	1. ภาครัฐต้องเข้ามาดูแล จัดระเบียบสังคม ดูแลสร้างงานให้มีอาชีพ

จากการสนทนากลุ่ม (Focus group Interview) กับผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการ ประชาชนที่อาศัยอยู่ย่านเยาวราช เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ได้แนวคิด ดังนี้

นักท่องเที่ยวมองว่าถนนเยาวราชเป็นถนนเกี่ยวกับร้านอาหารจีน ร้อยละ 27.37 รองลงมาคือ ขายอาหาร ร้อยละ 20.00 และ วัฒนธรรมจีน ร้อยละ 14.74

นักท่องเที่ยวต้องการให้ถนนเยาวราช พัฒนาหรือปรับปรุงเกี่ยวกับการจราจร ร้อยละ 51.95 รองลงมา คือ มีตำรวจคอยรักษาความปลอดภัย ร้อยละ 6.49 และ ความสะอาด ร้อยละ 6.49

นักท่องเที่ยวคิดว่าสินค้าที่ขึ้นชื่อของเยาวราช คือ หูฉลามน้ำแดง ร้อยละ 29.94 รองลงมาคือ เกาลัด ร้อยละ 22.03 และ ทอง ร้อยละ 15.82

นักท่องเที่ยวคิดว่าโรงแรมที่พักมีให้บริการเพียงพอหรือไม่ เพียงพอ ร้อยละ 58.21 รองลงมา คือ ไม่เพียงพอ ร้อยละ 41.79

ควรปรับปรุงเรื่องราคา ร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ ความสะอาด ร้อยละ 25.00 และที่จอดรถ ร้อยละ 8.33

นักท่องเที่ยวคิดว่าหน่วยงานภาครัฐควรเข้ามามีบทบาทช่วยพัฒนาเยาวราช เกี่ยวกับการจัดระเบียบการจราจร ร้อยละ 34.56 รองลงมา คือ จัดพื้นที่/จัดระเบียบร้านค้า ร้อยละ 16.91 และ มีตำรวจเข้ามารักษาความปลอดภัย ร้อยละ 8.82

นักท่องเที่ยวคิดว่าจะพัฒนาให้ย่านเยาวราชเป็นถนนคนเดิน ท่านเห็นด้วยหรือไม่ เห็นด้วย ร้อยละ 67.14 และ จัดพื้นที่/ จัดระเบียบร้านค้า ร้อยละ 32.86

ถนนที่เหมาะสมจะให้เป็นถนนคนเดิน ควรเป็นถนนเยาวราช ร้อยละ 29.09 รองลงมา คือ ถนนราชวงศ์ ร้อยละ 14.55 และ ถนนทรงสวัสดิ์ ร้อยละ 7.27

นักท่องเที่ยวนิยมท่องเที่ยวที่เยาวราชในช่วงวันเสาร์ ร้อยละ 35.71 รองลงมา คือ วันศุกร์ ร้อยละ 28.57 และ วันอาทิตย์ ร้อยละ 21.43

กลุ่มอ้างอิงที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกรับประทานอาหารจากร้านในย่านเยาวราชของ นักท่องเที่ยว คือ ครอบครัว ร้อยละ 58.33 รองลงมา คือ เพื่อน ร้อยละ 25.00 และ คนรัก ร้อยละ 8.33

ส่วนที่ 2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ทั้งหมด 10 ข้อ ดังนี้

1. นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมแตกต่างกัน (มีค่า Prob. เท่ากับ .024)

นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช มีค่า Prop เท่ากับ .028 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.028 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช, ควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช, ควรมีการจัดแสดงจิวในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราชและ ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการติดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเยาวราช มีค่า Prop เท่ากับ .034 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.034 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการติดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเขาวราช, ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเขาวราช, ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเขาวราชและควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านวิถีชีวิตชุมชนเกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเขาวราช ควรมีการชิมอาหารจีน, ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน, ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช, ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช, ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเขาวราช และ ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับมีควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน และ ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ มีค่า Prob. เท่ากับ .005 และ .003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 (.005 และ .003 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน และ ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และ ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ มีค่า Prop เท่ากับ .039, .024 และ .019 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.039, .024 และ .019 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และ ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และ ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจและ ควรมีการประชาสัมพันธ์

กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน มีค่า Prob เท่ากับ .033, .025 และ .044 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.033, .025 และ .044 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจและ ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราช และ มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวราชอย่างสมบูรณ์ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก และ ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวกมีค่า Prob. เท่ากับ .004 และ .003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 (.004 และ .003 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก และ ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักที่สะอาดปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด, ควรมีไฟส่องสว่าง, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี, ควรมีบริการจักรยานให้เช่าเพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช และ ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีก จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารจำหน่ายอาหารเพียงพอ มีค่า Prob. เท่ากับ .007 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 (.007 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารเพียงพอแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์ และ ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ มีค่า Prob เท่ากับ .013 และ .033 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.013

และ $.033 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างกันมีเอกลักษณ์ และ ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย, ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง และ ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ จากการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเยาวราช, ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดีและ คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน (มีค่า Prob. เท่ากับ .434)

นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช, ควรมีระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช, ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช, ควรมีการจัดแสดงจิวในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราชและ ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเยาวราช และ ควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเยาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .045 และ .018 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.045$ และ $.018 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเยาวราช และ

ควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเขาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเขาวราช, ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเขาวราชและ ควรมีการติดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเขาวราช, ควรมีการชิมอาหารจีน, ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน,ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช, ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช,ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเขาวราช และ ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน, ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆและ ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีมีคฤหาสน์ที่มั่งคั่งที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ,ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเขาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเขาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนและ มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเขาวราชอย่างสมบูรณ์ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด, ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี, ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเขาวราช, ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทริสต์สารสนเทศ ตู้ ATM แก้วน้ำดื่ม, ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีกและควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเขาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย, ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ และควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ มีค่า Prob. เท่ากับ .049, .011 และ .032 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.049, .011 และ .032 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย, ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ และควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง, ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างกันมีเอกลักษณ์ และควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเยาวราช, ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดีและ คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

3. นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันมี (ค่า Prob. เท่ากับ .899)

ด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .036 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.036 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช, ควรมีแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์

เขาวราช, ควรมีการจัดแสดงжив ในช่วงเทศกาลสำคัญของเขาวราช และควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 ($.002 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเขาวราช, ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเขาวราช, ควรมีการตีป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเขาวราช, ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเขาวราชและ ควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเขาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .035 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.035 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่าน ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเขาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้ พบว่า เกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเขาวราช, ควรมีการชิมอาหารจีน, ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน, ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช, ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเขาวราช และ ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเขาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน, ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเขาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน มีค่า Prob. เท่ากับ .017 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.017 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพ

แตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีมีคฤหาสน์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ,ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราชและ มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวราชอย่างสมบูรณ์ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้เกิดติด, ควรมีเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี, ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช, ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว ได้รับความสะดวกสบาย เช่นโทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก, ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม นำกลับมาท่องเที่ยวอีกและ ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย, ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง, ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ, ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพและ ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเยาวราช, ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดีและ คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

4. นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม แตกต่างกัน (มีค่า Prob. เท่ากับ .050)

ด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช, ควรรักษาแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช, ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช, ควรมีการจัดแสดงวีวในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราช และควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราช, ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการคิดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเยาวราช, ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเยาวราช และควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเยาวราช, ควรมีการจัดอาหารจีน, ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน, ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช, ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช, ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเยาวราช และควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ มีค่า Prob. เท่ากับ .004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 ($.004 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ มีค่า Prob. เท่ากับ .040 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.040 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมี

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน, ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆและควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราช ไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน และ ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .014 และ .032 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.032 และ .014 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีมีคฤหาสน์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจและ มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวเยาวราชอย่างสมบูรณ์ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน มีค่า Prob. เท่ากับ .008 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 (.008 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM แก้วน้ำดื่ม มีค่า Prob. เท่ากับ .048 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.048 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM แก้วน้ำดื่มแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ,ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด, ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี, ควรมีบริการจักรยานให้เช่าเพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเขาวราช, ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีก และควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเขาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย มีค่า Prob. เท่ากับ .009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 (.009 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารจำหน่ายอาหารเพียงพอ และ ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเขาวราช ที่แตกต่างกันมีเอกลักษณ์ มีค่า Prob. เท่ากับ .043 และ .036 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.043 และ .036 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารจำหน่ายอาหารเพียงพอ และ ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเขาวราช ที่แตกต่างกันมีเอกลักษณ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพและ ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับคนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ มีค่า Prob. เท่ากับ .014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.014 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนเกี่ยวกับคนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด,ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเขาวราช และชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

5. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมแตกต่างกัน (มีค่า Prob. เท่ากับ .003)

ด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .047 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.047 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช, ควรรักษาแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช, ควรมีการจัดแสดงजू ในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราชและ ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการตีป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเยาวราชมีค่า Prob. เท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการตีป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเยาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .040 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.040 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราช, ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเยาวราช และควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเยาวราช และ ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .005 และ .005 ซึ่งมีค่า

น้อยกว่า .01 (.005 และ $.005 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเยาวราช และ ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเยาวราช และ ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเยาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .012 และ .020 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.012 และ $.020 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเยาวราช และ ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการชิมอาหารจีน, ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีนและควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญ มีค่า Prob. เท่ากับ .009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 ($.009 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ แยกต่างหาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และควรมีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ มีค่า Prob. เท่ากับ .030 และ .050 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.030$ และ $.050 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และควรมีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ แยกต่างหาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน ,ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วง

เทศกาลและประเพณีสำคัญๆและ ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราชมีค่า Prob. เท่ากับ .026 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.026 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีมีคุกเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ, ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน และมีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวเยาวราชอย่างสมบูรณ์ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช, ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM แก้อีเอ็มที และ ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีก มีค่า Prob. เท่ากับ .000, .000, .005, .000, .002, .001 และ .001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 ($.000, .000, .005, .000, .002, .001$ และ $.001 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช, ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM แก้อีเอ็มที และควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการจัดการจราจรไม่ให้เกิด, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี และ ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวกมีค่า Prob. เท่ากับ .035, .033 และ .017 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.035, .033$ และ $.017 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

สะดวก เกี่ยวกับควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดีและ ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารจำหน่ายอาหารเพียงพอ, ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ และ ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อที่มีค่า Prob. เท่ากับ .018, .028, .044 และ .027 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.018, .028, .044 และ .027 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารจำหน่ายอาหารเพียงพอ, ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพและ ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย และ ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี มีค่า Prob. เท่ากับ .034 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.034 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเยาวราช และ คนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

6. นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมแตกต่างกัน มีค่า Prob. เท่ากับ .040

ด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราชและควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .019, .024 และ .043 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.019, .024 และ .043 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราชและควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช, ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช และควรมีการจัดแสดงจิวในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางการท่องเที่ยวโบราณสถานของเยาวราช และควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเยาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .021, .011, .018 และ .043 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.021, .010, .018 และ .043 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเยาวราช และควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีการติดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเยาวราช และควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .044 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.044 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0)

ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเยาวราช, ควรมีการชิมอาหารจีน, ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน, ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช, ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเยาวราช และควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน, ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีมีคฤหาสน์ที่อื่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ, ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนและ มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวราชอย่างสมบูรณ์ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM แก้วน้ำดื่ม มีค่า Prob. เท่ากับ .016 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.016 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM แก้วน้ำดื่มแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักระบายปัสสาวะ และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติดควรเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี, ควรมีบริการจักรยานให้เช่าเพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช, ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีกและควรมี

การจัดระเบียบทางเข้าย่านเยาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย, ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง, ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ, ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพและควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว มีค่า Prob. เท่ากับ .026 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.026 < .05$) นั่นก็คือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเยาวราช, ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี และคนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

7. นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมแตกต่างกัน (มีค่า Prob. เท่ากับ .734)

ด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช, ควรรักษาแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช, ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช, ควรมีการจัดแสดงजूในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราชและควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .032 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.032 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐาน

หลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการตีป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเยาวราช, ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเยาวราชและควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเยาวราช, ควรมีการชิมอาหารจีน, ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน, ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช, ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช, ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเยาวราชและควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน มีค่า Prob. เท่ากับ .007 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 ($.007 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ มีค่า Prob. เท่ากับ .048 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.048 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆและ

ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ, ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนและ มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวราชอย่างสมบูรณ์ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้เกิดติด, ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี, ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช, ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก, ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีกและควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย, ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง, ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ, ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ และควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด มีค่า Prob. เท่ากับ .021 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.021 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเยาวราช, ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี และคนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

8. นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน (มีค่า Prob. เท่ากับ .192)

ด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราชมีค่า Prob. เท่ากับ .050 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.050 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช, ควรรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช, ควรมีการจัดแสดงจิว ในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราช และควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .017 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.017 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, , ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางการท่องเที่ยวโบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการติดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเยาวราช, ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเยาวราช และควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน มีค่า Prob. เท่ากับ .005 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 ($.005 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเยาวราช มีค่า Prob. เท่ากับ .012 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 ($.012 < .05$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติ

ฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้ พบว่า เกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเยาวราช, ควรมีการชิมอาหารจีน, ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช, ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช และควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเยาวราช จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน และควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ มีค่า Prob. เท่ากับ .003 และ .005 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 (.003 และ .005 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณีเกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน และควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ, ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ และ ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราช และ มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวราชอย่างสมบูรณ์ มีค่า Prob. เท่ากับ .003 และ .006 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 (.003 และ .006 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราช และ มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวราชอย่างสมบูรณ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มีค่า Prob. เท่ากับ .019 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.019 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการ

ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีมีคฤเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง และควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช และควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีก มีค่า Prob. เท่ากับ .013 และ .032 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.013 และ .032 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช และควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักที่สะอาดปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด, ควรมีไฟส่องสว่าง, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี, ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก และควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวก จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านอาหาร เกี่ยวกับ ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราชที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพและ ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ มีค่า Prob. เท่ากับ .002, .000 และ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .01 (.002, .000 และ .000 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราชที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ และควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย มีค่า Prob. เท่ากับ .031 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .05 (.031 < .05) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้พบว่า เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง, ควรมีร้านอาหารจำหน่ายอาหารเพียงพอ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน, ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเขาวราช, ชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี และคนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ จากผลการทดสอบพบว่าไม่แตกต่างกัน

9. พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราชกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราชโดยภาพรวม เกี่ยวกับท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช จากแหล่งใดมากที่สุด พบว่า ค่าความสัมพันธ์ $\chi^2 = 977.079$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .609 ซึ่งมากกว่า .05 (.609 > .05) นั่นก็คือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช เกี่ยวกับท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช จากแหล่งใดมากที่สุดไม่มีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราชโดยภาพรวม

ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ด้วยยานพาหนะใด พบว่า ค่าความสัมพันธ์ $\chi^2 = 596.204$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.001 < .01) นั่นก็คือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช เกี่ยวกับส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช ด้วยยานพาหนะใดมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราชโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราชกับใคร พบว่า ค่าความสัมพันธ์ $\chi^2 = 432.302$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .101 ซึ่งมากกว่า .05 (.101 > .05) นั่นก็คือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช เกี่ยวกับส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช

กับใครไม่มีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

ท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกี่ครั้ง (รวมครั้งนี้ด้วย) พบว่า ค่าความสัมพันธ์ $\chi^2 = 366.801$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.004 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกี่ครั้ง (รวมครั้งนี้ด้วย) มีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ท่านใช้เวลาในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยเฉลี่ยกี่ชั่วโมงต่อครั้ง พบว่า ค่าความสัมพันธ์ $\chi^2 = 380.425$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.001 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับท่านใช้เวลาในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยเฉลี่ยกี่ชั่วโมงต่อครั้งมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชของท่าน ต่อครั้งประมาณเท่าใด พบว่า ค่าความสัมพันธ์ $\chi^2 = 324.288$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .133 ซึ่งมากกว่า .05 (.133 > .05) นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชของท่าน ต่อครั้งประมาณเท่าใดไม่มีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

ท่านชอบท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับอะไรมากที่สุด พบว่า ค่าความสัมพันธ์ $\chi^2 = 547.243$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .052 ซึ่งมากกว่า .05 (.052 > .05) นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับท่านชอบท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับอะไรมากที่สุดไม่มีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

สินค้าประเภทใดที่ท่านนิยมซื้อมากที่สุดเมื่อท่านมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช พบว่า ค่าความสัมพันธ์ $\chi^2 = 546.504$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .054 ซึ่งมากกว่า .05 (.054 > .05) นั่นก็คือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับสินค้าประเภทใดที่ท่านนิยมซื้อมากที่สุดเมื่อท่านมา

ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชไม่มีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

ท่านจะกลับมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอีกหรือไม่ พบว่า ค่าความสัมพันธ์ $\chi^2 = 265.192$ และมีค่า Prob. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.001 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับท่านจะกลับมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอีกหรือไม่ มีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการทดสอบ โดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติ Pearson Correlation พบว่า Prob. ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์, ด้านโบราณสถาน, ด้านวิถีชีวิตชุมชน, ด้านเทศกาลและประเพณี และด้านแหล่งท่องเที่ยวโดยภาพรวม มีค่าเท่ากับ .000, .000, .000, .000 และ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000, .000, .000, .000 และ .000 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชในด้านประวัติศาสตร์, ด้านโบราณสถาน, ด้านวิถีชีวิตชุมชน, ด้านเทศกาลและประเพณี และด้านแหล่งท่องเที่ยวโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .527, .483, .515, .353, และ .416 ตามลำดับ แสดงว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับปานกลางกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์, ด้านโบราณสถาน, ด้านวิถีชีวิตชุมชน, ด้านเทศกาลและประเพณี และด้านแหล่งท่องเที่ยวโดยภาพรวม

ในขณะที่ค่า Prob. ของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก, ด้านอาหาร และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยภาพรวม มีค่าเท่ากับ .000, .000 และ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000, .000 และ .000 < .01) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับเหตุผลที่ท่านเดินทางมา

ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก, ด้านอาหาร และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .297, .285, และ .271 แสดงว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชเกี่ยวกับเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับต่ำกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก, ด้านอาหาร และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยภาพรวม

จากผลการทดสอบ โดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติ Pearson Correlation พบว่า ค่า Prob. ของความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม มีค่าเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .478 แสดงว่า เหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับปานกลางกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

10. ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

จากผลการทดสอบ โดยใช้การทดสอบค่าทางสถิติ Pearson Correlation พบว่า ค่า Prob. ของความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์โดยภาพรวม มีค่าเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) นั่นก็คือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .640 แสดงว่า ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับปานกลางกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์โดยภาพรวม

ย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับสูงกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

อภิปรายผล

จากการศึกษา เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช และ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช อภิปรายผลได้ดังนี้

อภิปรายผลการทดสอบสมมติฐาน ทั้งหมด 10 ข้อ ดังนี้

1. นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการติดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน และ ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้, ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีที่สำคัญๆ และ ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีที่สำคัญๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง, ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจและ ควรมีการ

ประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก และ ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารเพียงพอแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างกันมีเอกลักษณ์ และ ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน เนื่องจากนักท่องเที่ยวเพศชายและนักท่องเที่ยวหญิงมีทัศนคติที่ต่างกัน โดยส่วนใหญ่ผู้ท่องเที่ยวหญิงจะเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่มีสถานที่ช้อปปิ้ง เพื่อที่จะได้เลือกซื้อของสินค้าต่างๆ ส่วนนักท่องเที่ยวชายจะชอบแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่วุ่นวาย สงบ และไม่ชอบเดินนานๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ นาคม ชีรสวรรณ (2541 : 23) กล่าวว่าปัจจัยที่ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพทางสังคม อาชีพ การศึกษา ที่อยู่อาศัย ระยะเวลาที่อยู่ในท้องถิ่น และปัจจัยอื่นๆ เช่น การอาศัยอยู่ในเมืองหรือชนเมือง จำนวนสมาชิกที่อยู่ในครอบครัวและลักษณะของครอบครัว ค่านิยมและทัศนคติ

2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเยาวราช และควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย, ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ และควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีอายุมาก มีความเป็นผู้ใหญ่อาจจะเสนอให้แก้ปัญหาในการเดินทางให้มีความสะดวก ปลอดภัย ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่มีอายุไม่มาก เป็นวัยรุ่นอาจจะต้องการให้มีสินค้าที่จำหน่ายหลากหลายมากขึ้น บริเวณริมฟุตบาท เพื่อความสะดวกต่อการซื้อสินค้า สอดคล้องกับแนวความคิดของศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ(2541 : 128 - 135) กล่าวว่า อายุ (Age) อายุที่แตกต่างกันจะมีความต้องการผลิตภัณฑ์ต่างกันการแบ่งกลุ่มผู้บริโภคตามอายุ ประกอบด้วยต่ำกว่า 6 ปี, 6-11 ปี, 12-19 ปี, 20-34 ปี, 35-49 ปี, 50-64 ปี, และ 65 ปีขึ้นไปเช่นกลุ่มวัยรุ่นชอบทดลองสิ่งแปลกใหม่และชอบสินค้าประเภทแฟชั่นและรายการพักผ่อนหย่อนใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดชีวัน นันทวัน ณ อรุณยา (2551) ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุตั้งแต่ 20-60 ปี ทราบว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ทำรายได้หลักให้จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้เกิดการจ้างงานและการกระจายรายได้ และมีความคิดเห็นว่าวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นจากอดีตจนถึงปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก ควรอนุรักษ์วัฒนธรรมแบบดั้งเดิมไว้

3. นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่าน ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดอาจจะชอบท่องเที่ยวคนเดียวเป็นส่วนมาก จึงจะใช้บริการรถโดยสารประจำทางในการเดินทาง ซึ่งจะมีความคล่องตัวสูงและสะดวกในการเดินทาง ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีครอบครัว มีลูก ก็จะใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทาง สะดวกกว่าและเดินทางมาท่องเที่ยวทำบุญไหว้พระขอพรตามเทศกาลกับครอบครัว สอดคล้องกับแนวความคิดของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541 : 128 - 135) กล่าวว่า วงจรชีวิตครอบครัว (Family life cycle stage) เป็นขั้นตอนการดำรงชีวิตของบุคคลในลักษณะของการมีครอบครัวการดำรงชีวิตในแต่ละขั้นตอนเป็นสิ่งที่อิทธิพลต่อความต้องการทัศนคติและค่านิยมของบุคคลทำให้เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์และพฤติกรรมที่ซื้อที่แตกต่างกัน วัฏจักรชีวิตครอบครัวประกอบด้วยขั้นตอนแต่ละขั้นตอนจะมีลักษณะการบริโภคแตกต่างกัน

4. นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพักแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ และ ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับคนในชุมชนควรให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยงที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน เนื่องจากนักท่องเที่ยงที่มีระดับการศึกษาสูงมักต้องการให้สถานที่ท่องเที่ยวนั้นมีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายมากที่สุด ในขณะที่นักท่องเที่ยงที่มีระดับการศึกษาปานกลางส่วนมากจะต้องการให้สถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ มีเอกลักษณ์ของแต่ละสถานที่

5. นักท่องเที่ยงที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยงที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยงที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการติดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักท่องเที่ยงที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยงที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการพานักท่องเที่ยงชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเยาวราช และ ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักท่องเที่ยงที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเยาวราช และ ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยงที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักท่องเที่ยงที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและ

ประเพณีสำคัญๆ และควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ, ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง, ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน, ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง, ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช, ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพักและควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม นำกลับมาท่องเที่ยวอีกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการจัดการจราจรไม่ให้เกิดติด, ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดีและ ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้สามารถเดินชม/ซื้อสินค้าได้สะดวกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารเพียงพอ, ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพและ ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนสามารถประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเป็นนักธุรกิจ เป็นผู้ประกอบการ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวส่วนหนึ่งเพื่อติดต่อธุรกิจ หาช่องทางในการทำธุรกิจ หรือซื้อสินค้าไปจำหน่ายต่อ ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่เป็นข้าราชการหรือทำงานบริษัทอาจมาท่องเที่ยวเพื่อไหว้พระทำบุญ ซื้อสินค้า ของที่ระลึก หรือรับประทานอาหาร สอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2541 : 128 - 135) กล่าวว่า อาชีพ (Occupation) อาชีพของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็นและ

ความต้องการสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน เช่น ข้าราชการจะซื้อชุดทำงานและสินค้าจำเป็น ปรชชนกรรมการบริษัทและภรรยาจะซื้อเสื้อผ้าราคาสูงหรือตัวเครื่องบินซึ่งนักการตลาดจะศึกษาว่าผลิตภัณฑ์ของบริษัทมีบุคคลในอาชีพไหนสนใจเพื่อที่จะจัดกิจกรรมทางการตลาดให้สนองความต้องการให้เหมาะสม

6. นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควรระบุแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช, ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราชและควรมีการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช, ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเยาวราช และควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์สาธารณะ ตู้ ATM แก้วน้ำดื่มแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนปานกลางอาจมีความต้องการอนุรักษ์พื้นที่แถวเยาวราชไว้ให้สมบูรณ์ และน่าอยู่เหมือนเดิม มากกว่ามีจะมีการเปลี่ยนแปลงใหม่ ในขณะที่

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้มาก ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสบายมากมายเพิ่มขึ้น ทั้งในเรื่องที่พักอาศัย ทางเดินเท้า การคมนาคม สถานที่จอดรถ ภัตตาคารหรูหรา เป็นต้น สอดคล้องกับแนวความคิดของ วิวัฒน์ชัย บุญภักดิ์ (2537 : 32-37) กล่าวว่า การท่องเที่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้านว่า การสืบทอดวัฒนธรรมพื้นบ้านและพัฒนาไว้เพื่อการท่องเที่ยวที่ชวนั้นหากเมื่อสังคมมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยมแล้วงานศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมบางอย่างก็ถูกปล่อยปละละเลยให้สูญหาย ด้วยสาเหตุของประโยชน์ใช้สอยน้อยความไม่จำเป็นหรือความไม่สะดวกต่อวิถีชีวิตสมัยใหม่ ตลอดจนอิทธิพลของความเจริญหรือความเป็นเมือง แต่เมื่อมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวมาสู่ท้องถิ่นนั้นกระตุ้นให้เกิดการฟื้นฟูวัฒนธรรมพื้นบ้านขึ้นมาเป็นสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวจึงก่อให้เกิดประโยชน์ขึ้น 2 ทาง คือ การอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมพื้นบ้าน และการพัฒนาวัฒนธรรมพื้นบ้านให้เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยว สอดคล้องกับงานวิจัย (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541 : 128 - 135) กล่าวคือ รายได้ (Income) โอกาสทางเศรษฐกิจของบุคคลจะกระทบต่อสินค้าและบริการที่เขาตัดสินใจซื้อ โอกาสเหล่านี้ประกอบด้วย รายได้ การออมทรัพย์ อำนาจการซื้อและทัศนคติเกี่ยวกับการจ่ายเงิน นักการตลาดต้องสนใจในแนวโน้มของรายได้ส่วนบุคคล การออมและอัตราดอกเบี้ย ถ้าภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ คนมีรายได้ต่ำ กิจการต้องปรับปรุงด้านผลิตภัณฑ์ การจัดจำหน่าย การตั้งราคา ลดการผลิตและสินค้าคงคลัง และวิธีการต่างๆ เพื่อป้องกันการขาดแคลนเงินหมุนเวียน

7. นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควรปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีต่างๆแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน เกี่ยวกับชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มีเชื้อชาติแตกต่างกันอาจมีแนวคิดในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน เช่น คนไทยอาจต้องการให้เพิ่มร้านอาหารไทยมากขึ้น คนไทยเชื้อสายจีนอาจต้องการให้นักรักศิลปะวัฒนธรรมจีนไว้ให้คนรุ่นหลัง ซึ่งคนที่มาเที่ยวแถวย่านเยาวราชส่วนใหญ่มีทั้งคนไทย ไทยจีน เป็นส่วนใหญ่ ทำให้นักท่องเที่ยวมีความต้องการในการพาเด็ก ๆ มาเดินชมบรรยากาศสถานที่ชื่อดัง เพื่อให้ปลูกจิตสำนึกให้แก่รุ่นต่อรุ่น และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการสืบสานประเพณีต่างๆ และต้องการให้เป็นสถานที่ที่คนรู้จักตลอดไป สอดคล้องกับงานวิจัย (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541 : 128 - 135) กล่าวคือ กลุ่มเชื้อชาติ (Nationality groups) เชื้อชาติต่างๆ ได้แก่ ไทย จีน อังกฤษ อเมริกัน แต่ละเชื้อชาติมีการบริโภคสินค้าที่แตกต่างกัน

8. นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์ เกี่ยวกับควมมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านโบราณสถาน เกี่ยวกับควมมีการระบุโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควมมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านวิถีชีวิตชุมชน เกี่ยวกับควมมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเยาวราชแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านเทศกาลและประเพณี เกี่ยวกับควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน และควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีที่สำคัญๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราช และมีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวราชอย่างสมบูรณ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านแหล่งท่องเที่ยว เกี่ยวกับควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบเยาวราช และควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมาท่องเที่ยวอีกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราชที่แตกต่างมีเอกลักษณ์, ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพ และควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหาร เกี่ยวกับควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีศาสนาแตกต่างกันมีแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชแตกต่างกัน เนื่องจากนักท่องเที่ยวเยาวราช มีความหลากหลายทางศาสนา อาหารการกิน การแต่งกาย รสนิยมที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ความต้องการสินค้าที่นำมาจำหน่ายที่มีความหลากหลาย และมีความต้องการในการเลือกซื้อสินค้าเพื่อนำมาบริโภคและจับจ่ายใช้สอย นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการให้คงเอกลักษณ์เดิมแต่ปรับปรุงใหม่จากเก่ากลายเป็นใหม่ สอดคล้องกับแนวคิด (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541 : 128 - 135) กล่าวว่า กลุ่มศาสนา

(Religious groups) กลุ่มศาสนาต่างๆ ได้แก่ ชาวพุทธ ชาวคริสต์ ชาวอิสลาม ฯลฯ แต่ละกลุ่มมี ประเพณีและข้อห้ามที่แตกต่างกัน จึงมีผลกระทบต่อพฤติกรรมการบริโภค

9. พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับส่วนใหญ่ท่านเดินทางมา ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ด้วยยานพาหนะใดมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกี่ครั้ง (รวมครั้งนี้ด้วย) มีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับท่านใช้เวลาในการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยเฉลี่ยกี่ชั่วโมงต่อครั้งมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับท่านจะกลับมาท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมย่านเยาวราชอีกหรือไม่ มีความสัมพันธ์ กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับเหตุผลที่ท่านเดินทางมา ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมย่านเยาวราชในด้านประวัติศาสตร์, ด้านโบราณสถาน, ด้านวิถีชีวิตชุมชน, ด้านเทศกาล และประเพณี และด้านแหล่งท่องเที่ยวโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .527, .483, .515, .353, และ .416 ตามลำดับ แสดงว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับปานกลางกับแนวทางการ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์, ด้านโบราณสถาน, ด้าน วิถีชีวิตชุมชน, ด้านเทศกาลและประเพณี และด้านแหล่งท่องเที่ยวโดยภาพรวม

พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับเหตุผลที่ท่านเดินทางมา ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก, ด้านอาหาร และด้านการมีส่วนร่วมของ

ชุมชนโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .297, .285, และ .271 แสดงว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชเกี่ยวกับเหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับต่ำกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก, ด้านอาหาร และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนโดยภาพรวม

เหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .478 แสดงว่า เหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับปานกลางกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวย่านเยาวราช โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลตรุษจีน เพื่อจับจ่ายซื้อสินค้าต่างๆ ไปไหว้เจ้าบรรพบุรุษ กราบไหว้ขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ชื้ออาหาร ชมวิถีชีวิตและการแสดงต่างๆ ดังนั้นนักท่องเที่ยวจึงอยากมีส่วนร่วมในทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช สอดคล้องกับแนวคิด วรรณา วงษ์วานิช (2539 : 58 - 61) กล่าวว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยวหมายถึงสถานที่ สถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงสถานที่ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสิ่งทีมนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น ที่มีลักษณะเด่น ดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว เช่น ประเพณีสงกรานต์ หรือการแข่งขันเรือ เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิด กาญจนา แก้วเทพ (2539 : 35) ได้กล่าวไว้ว่า วัฒนธรรมคือสิ่งที่เป็นวัตถุเช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุและสิ่งที่ไม่ใช่วัตถุ เช่น การก่อตัวของโครงสร้างทางสังคมที่มนุษย์สร้างขึ้นมา

10. ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านประวัติศาสตร์โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .640 แสดงว่า ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ใน

ทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับปานกลางกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยภาพรวม

ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหารโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .510 แสดงว่า ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับปานกลางกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านอาหารโดยภาพรวม

ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านการมีส่วนร่วมชุมชนโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .522 แสดงว่า ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับปานกลางกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ในด้านการมีส่วนร่วมชุมชนโดยภาพรวม

ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .741 แสดงว่า ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับสูงกับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชโดยภาพรวม

ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชมีความสัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีความต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวย่านเยาวราชเพราะมีความเป็นแบบเดิม ชอบสถานที่ที่มีความคงเดิม นำท่องเที่ยว เป็นสถานที่ชื่อดังเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป อาหารอร่อย ชมนับชมประเพณีวัฒนธรรมจีน ชมโบราณสถานที่สำคัญ ทำให้นักท่องเที่ยวอยากมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช สอดคล้องกับแนวคิด บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548 : 38) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งการให้ความรู้และความภาคภูมิใจที่เน้นเสนอลักษณะ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และสถานที่ต่าง ที่มนุษย์สร้างขึ้นโดยเกี่ยวเนื่องกับความเป็นอยู่ของสังคม (2543: 65) ยังได้กล่าวเสริมอีกว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการเดินทางเพื่อสัมผัสและการเข้าร่วมใช้ชีวิต

เก่าๆ ที่กำลังสูญหายไปในบางท้องถิ่นเพื่อให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงประวัติความเป็นมา การดำเนินชีวิตที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมของตน เช่น การแสดงศิลปวัฒนธรรมประเพณีและงานเทศกาล เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จากการสรุปและอภิปรายผลการวิจัยข้างต้น มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ประชาชนที่พักอาศัยอยู่ย่านเยาวราชควรช่วยกันอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมแบบยั่งยืน เพื่อเป็นมรดกทางวัฒนธรรมให้ลูกหลานในอนาคต
2. นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชควรมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรม เพื่อจะได้พาลูกหลานกลับมาท่องเที่ยวได้อีก
3. ผู้ประกอบการย่านเยาวราชควรช่วยกันอนุรักษ์สนับสนุนศิลปวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม
4. สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว กำหนดกลยุทธ์การท่องเที่ยวเยาวราช เป็นแนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อไป
5. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ควรสนับสนุนส่งเสริมการท่องเที่ยวย่านเยาวราชต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเก็บข้อมูลกับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวเยาวราช
2. ทำการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่มาท่องเที่ยวเยาวราช
3. ควรทำวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น อาหาร วิถีชีวิตชุมชน สถานที่ท่องเที่ยวของเยาวราช เพื่ออนุรักษ์ไว้แบบยั่งยืน
4. ควรทำวิจัยเกี่ยวกับเยาวชนไทยกับความสนใจการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย
5. ควรทำวิจัยการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยในจังหวัด หรือชุมชนอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรณีการ ส่องเมือง. (2553). การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลกุลาสิงห์ อำเภอกษัตริย์ จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์. ร้อยเอ็ด : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

กฤษดา ชู่อภัย. (2552). การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาบ้านหลวงเหนือ ตำบลหลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2544). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซี เค แอนด์ เอส โฟโต้สตูดิโอ.

----- (2544). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

----- (2544). หลักสถิติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

----- (2542). การวิเคราะห์ข้อมูลด้วย SPSS for Windows. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

----- (2540). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชนาธิป แท่งกระโทก. (2546). การเปิดรับสื่อโฆษณา การจดจำ และพฤติกรรมกรบบริโภคเครื่องดื่มน้ำนมข้าวยาของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินฤฎยานิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.

ธงชัย สันติวงษ์. (2540). พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ประวิทย์ พันธุ์โรจน์. (2556). เยือนถิ่นสัมพันธวงศ์ เสน่ห์เมืองจิว ทำเลมังกร. กรุงเทพฯ : สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์.

----- (2556). คู่มือท่องเที่ยวไชน่าทาวน์ เสน่ห์เมืองจิว ทำเลมังกร. กรุงเทพฯ : แปลนพรีนติ้ง.

พัฒนศักดิ์ อรรถาศิลป์. (2552). วิถีชุมชนเลียบคลองมหาสวัสดิ์กับการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม. วิทยานิพนธ์. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วันสาธิต ศรีสุวรรณ. (2553). รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนลุ่มน้ำตาปี. วิทยานิพนธ์. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วีระพล ทองมา วินิตรา สีสะพัฒนา และนวนจันทร์ ทองมา. (2554). การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ของชุมชนชาวจีนในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่จอน อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่. งานวิจัย. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

ศศิธร เชิงหอม. (2552). การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมบ้านพินา ตำบลพินา อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2543). หลักการตลาด. กรุงเทพฯ : ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์.

----- (2541). กลยุทธ์การตลาดและการบริหารการตลาด. กรุงเทพฯ :

ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์.

----- (2541). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ : ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์.

----- (2540). การโฆษณาและการส่งเสริมการตลาด. กรุงเทพฯ : A.N. การพิมพ์.

----- (2539). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : วิสัทธิพัฒนา.

สงศรี วงษ์เวช. (2545). รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมลุ่มแม่น้ำปิง. วิทยานิพนธ์. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุดชีวัน นันทวัน ณ อุษยา. (2551). การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยชุมชนเป็นศูนย์กลาง. วิทยานิพนธ์. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เสรี วงษ์มณฑา. 2542. การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์.

อดิศร ศักดิ์สูง. (2554). ประวัติศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย. สงขลา : นำศิลป์โฆษณา.

อดุลย์ จาตุรงค์กุล. 2543. พฤติกรรมผู้บริโภค. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อุปถวรรณ สุวรรณภูสิทธิ์. (2553). แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์. สุรินทร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

Kotler, Philip. (2000). **Marketing Management**. 10th ed. New Jersey : Prentice – Hall, Inc.

----- (1997). **Marketing management : analysis, planning, implementation and control**. 9th ed. New Jersey : A Simon and Schuster Company.

<http://th.aectourismthai.com> ค้นเมื่อ 13/10/2557

www.tourismkm-asean.org ค้นเมื่อ 13/10/2557

<http://etajournal.com> ค้นเมื่อ 13/10/2557

<http://tdc.thailis.or.th> ค้นเมื่อ 10/10/2557,

แบบสอบถาม

เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยว จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำนวน 17 ข้อ

ตอนที่ 4 แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำนวน 55 ข้อ

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักท่องเที่ยว จำนวน 8 ข้อ

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ( ) ที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน

1. เพศ

( )1. ชาย ( )2. หญิง

2. อายุ

( )1. 1-19 ปี ( )2. 20-25 ปี ( )3. 26-30 ปี ( )4. 31-35 ปี
( )5. 36-40 ปี ( )6. 41-45 ปี ( )7. 46-50 ปี ( )8. 51 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

( )1. โสด ( )2. สมรส ( )3. แยกกันอยู่ ( )4. หม้าย/หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษา

( )1. ประถมศึกษา ( )2. มัธยมศึกษาตอนต้น ( )3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
( )4. ปวส. หรือเทียบเท่า ( )5.ปริญญาตรี ( )6. สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

( )1. นักเรียน ( )2. นักศึกษา ( )3. รับราชการ ( )4. พนักงานบริษัทเอกชน
( )5. พนักงานรัฐวิสาหกิจ ( )6. ธุรกิจส่วนตัว ( )7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. รายได้ต่อเดือน

( )1. 1-10,000 บาท ( )2. 10,001-15,000 บาท ( )3. 15,001-20,000 บาท
( )4. 20,001-25,000 บาท ( )5. 25,001-30,000 บาท ( )6. 30,001-35,000 บาท
( )7. 35,001-40,000 บาท ( )8. 40,001-45,000 บาท ( )9. 45,001 บาทขึ้นไป

7. เชื้อชาติ

( )1. ไทย ( )2. ไทยจีน ( )3. ไทยแขก
( )4. ไทยมุสลิม ( )5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

8. ศาสนา

( )1. พุทธ ( )2. คริสต์
( )3. อิสลาม ( )4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำนวน 10 ข้อ

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ( ) ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จากแหล่งใดมากที่สุด

☐ 1. โทรทัศน์	☐ 2. หนังสือพิมพ์	☐ 3. นิตยสาร
☐ 4. วิทยุ	☐ 5. อินเทอร์เน็ต	☐ 6. บริษัทนำเที่ยว
☐ 7. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	☐ 8. เฟสบุค	☐ 9. แผ่นพับ/โปรชัวร์
☐ 10. เพื่อน	☐ 11. บุคคลในครอบครัว	
☐ 12. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....		
2. ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช ด้วยยานพาหนะใด

☐ 1. รถยนต์ส่วนตัว	☐ 2. รถจักรยานยนต์	☐ 3. รถแท็กซี่
☐ 4. รถประจำทาง ☐ 5. รถสามล้อ ☐ 6. รถตู้ ☐ 7. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....		
3. ส่วนใหญ่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกับใคร

☐ 1. คนเดียว	☐ 2. ครอบครัว	☐ 3. เพื่อน
☐ 4. แฟน ☐ 5. บริษัทนำเที่ยว ☐ 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....		
4. ท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชกี่ครั้ง (รวมครั้งนี้ด้วย)

☐ 1. มาเป็นครั้งแรก	☐ 2. 2 ครั้ง
☐ 3. 3 ครั้ง	☐ 4. 4 ครั้งขึ้นไป
5. ท่านใช้เวลาในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช โดยเฉลี่ยกี่ชั่วโมงต่อครั้ง

☐ 1. 1 ชั่วโมง	☐ 2. 2 ชั่วโมง
☐ 3. 3 ชั่วโมง	☐ 4. 4 ชั่วโมงขึ้นไป
6. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชของท่าน ต่อครั้งประมาณเท่าใด

☐ 1. 1 - 500 บาท	☐ 2. 501 - 1,000 บาท
☐ 3. 1,001 - 1,500 บาท	☐ 4. 1,501 บาทขึ้นไป
7. ท่านชอบท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช เกี่ยวกับอะไรมากที่สุด

☐ 1. เที่ยวชมวัด/ไหว้พระ	☐ 2. เที่ยวชมเทศกาลตรุษจีน
☐ 3. เที่ยวชมเทศกาลกินเจ	☐ 4. เที่ยวชมวิถีชีวิตชุมชน
☐ 5. เที่ยวชมโบราณสถาน	☐ 7. รับประทานอาหาร
☐ 8. อื่นๆ (โปรดระบุ).....	
8. สินค้าประเภทใดที่ท่านนิยมซื้อมากที่สุดเมื่อท่านมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

☐ 1. ทองคำ	☐ 2. เสื้อผ้า	☐ 3. เครื่องประดับ
☐ 4. กีบซ้อป	☐ 5. อาหาร	☐ 6. ของฝาก/ของที่ระลึก
☐ 7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....		
9. ท่านจะกลับมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราชอีกหรือไม่

☐ 1. มา	☐ 2. ไม่มา	☐ 3. ไม่แน่ใจ
--------------------------------	-----------------------------------	--------------------------------------

10. เหตุผลใดที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

เหตุผลที่ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช	ระดับของเหตุผล				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. เพื่อเที่ยวชมเทศกาลตรุษจีน กินเจ					
2. เพื่อให้วีพระขอพร					
3. เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมที่ดั้งเดิม					
4. เพื่อรับประทานอาหาร					
5. เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ					
6. เพื่อพบปะสังสรรค์กับเพื่อนๆ					
7. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว					
8. เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน					
9. เพื่อซื้อทองคำ					
10. เพื่อซื้อสินค้าของที่ระลึก					
11. เพื่อทัศนศึกษาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช					

ตอนที่ 3 ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำนวน 17 ข้อ
กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับระดับความต้องการของท่าน
ท่านมีระดับความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช มากน้อยเพียงใด

ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช	ระดับความต้องการ				
	ต้องการมากที่สุด (5)	ต้องการมาก (4)	ต้องการปานกลาง (3)	ต้องการน้อย (2)	ต้องการน้อยที่สุด (1)
1. ต้องการให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว					
2. ต้องการให้มีมีคฤหาสน์ที่ถาวรและน่าเชื่อถือ					
3. ต้องการให้มีป้ายบอกทางและป้ายสัญลักษณ์ไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ที่ชัดเจน					
4. ต้องการให้มีตำรวจท่องเที่ยวมาคอยดูแลความปลอดภัย					
5. ต้องการให้มีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดไว้บริการนักท่องเที่ยว					

ความต้องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช	ระดับความต้องการ				
	ต้องการมากที่สุด (5)	ต้องการมาก (4)	ต้องการปานกลาง (3)	ต้องการน้อย (2)	ต้องการน้อยที่สุด (1)
6. ต้องการให้มีช่องทางสำหรับปั่นจักรยาน					
7. ต้องการให้มีศาลา หรือซุ้มนั่งพักผ่อน/พักผ่อน/พักผ่อนเล็กน้อย					
8. ต้องการให้มีรถราง/พาหนะบริการนักท่องเที่ยว					
9. ต้องการให้มีถังขยะที่สวยงามและทันสมัย					
10. ต้องการให้มีคู่มือหรือเอกสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว					
11. ต้องการให้มีกิจกรรมนันทนาการที่สอดคล้องกับสถานที่ท่องเที่ยว					
12. ต้องการให้มีการโฆษณา การประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ					
13. ต้องการให้มีโปรแกรมทัวร์สำหรับนักท่องเที่ยวในราคาที่ไม่แพง					
14. ต้องการให้พาเที่ยวชมวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชนย่านเยาวราช					
15. ต้องการให้มีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด					
16. ต้องการให้มีร้านจำหน่ายอาหารและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยวในราคาที่ไม่แพง					
17. ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกหลายๆ อย่างบริเวณสถานที่ท่องเที่ยวเพียงพอ เช่น ตู้ ATM ห้องน้ำ แก้วน้ำนั่งพัก โทรศัพท์สาธารณะ เป็นต้น					

ตอนที่ 4 แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำนวน 55 ข้อ

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็น ด้วย (4)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็น ด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อยที่สุด (1)
1. ด้านประวัติศาสตร์					
1. ควรมีพิพิธภัณฑ์เยาวราช เพื่อแสดงประวัติความเป็นมาของเยาวราช					
2. ควรรักษาแหล่งประวัติศาสตร์ที่สำคัญของเยาวราช					
3. ควรมีเว็บไซต์ให้ข้อมูลด้านประวัติศาสตร์เยาวราช					
4. ควรมีการจัดแสดงละครประวัติศาสตร์เยาวราช					
5. ควรมีการจัดแสดงจิว ในช่วงเทศกาลสำคัญของเยาวราช					
6. ควรมีการส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลทางประวัติศาสตร์เยาวราช					
2. ด้านโบราณสถาน					
1. ควรมีการอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช					
2. ควรมีการรักษาโบราณสถานที่สำคัญของเยาวราช					
3. ควรมีปลูกจิตสำนึกนักท่องเที่ยวในการร่วมอนุรักษ์โบราณสถานของเยาวราช					
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์เส้นทางท่องเที่ยวโบราณสถานของเยาวราช					
5. ควรมีการติดป้ายแสดงข้อมูลแหล่งโบราณสถานของเยาวราช					
6. ควรมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลโบราณสถานของเยาวราช					
7. ควรมีการจัดกิจกรรมตามแหล่งโบราณสถานของเยาวราช					

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
3. ด้านวิถีชีวิตชุมชน					
1. ควรมีการพำนักท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนเยาวราช					
2. ควรมีการชิมอาหารจีน					
3. ควรมีการทดลองการแต่งกายแบบคนจีน					
4. ควรมีการแสดงประวัติความเป็นมาของวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช					
5. ควรมีการจัดแสดงวิถีชีวิตชุมชนเยาวราช					
6. ควรมีการจัดกิจกรรมอนุรักษ์วิถีชีวิตชุมชนเยาวราช					
7. ควรมีการส่งเสริมให้ทุกคนในชุมชนเห็นคุณค่าของชุมชนเยาวราช					
4. ด้านเทศกาลและประเพณี					
1. ควรมีการประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลต่างๆ เช่น กินเจ ตรุษจีน					
2. ควรมีการอนุรักษ์เทศกาลและประเพณีที่สำคัญไว้					
3. ควรมีการจัดแสดงเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ					
4. ควรทำป้ายประวัติความเป็นมาของเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ					
5. ควรมีการรณรงค์การแต่งกายตามเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ					
6. ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณค่าเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ					
7. ควรเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาร่วมเทศกาลและประเพณีสำคัญๆ					
5. ด้านแหล่งท่องเที่ยว					
1. ควรมีมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวฟัง					
2. ควรมีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ					

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	เห็นด้วยปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด (1)
	(5)	(4)	(3)	(2)	
3. ควรมีการระบุแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในย่านเยาวราช					
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมการท่องเที่ยวย่าน เยาวราชไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน					
5. มีการจัดทำเว็บไซต์การท่องเที่ยวย่านเยาวราชอย่าง สมบูรณ์					
6. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก					
1. ควรมีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดและเพียงพอ					
2. ควรมีที่พักที่สะอาด ปลอดภัย และราคาไม่แพง					
3. ควรมีป้ายบอกทางแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน					
4. ควรมีการจัดการจราจรไม่ให้รถติด					
5. ควรเพิ่มไฟส่องสว่าง					
6. ควรมีการจัดการเรื่องขยะที่ดี					
7.ควรมีบริการจักรยานให้เช่า เพื่อปั่นท่องเที่ยวรอบ เยาวราช					
8. ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับ นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย เช่น โทรศัพท์ สาธารณะ ตู้ ATM เก้าอี้นั่งพัก					
9. ควรมีการตกแต่งสถานที่ให้สวยงาม น่ากลับมา ท่องเที่ยวอีก					
10. ควรมีการจัดระเบียบทางเท้าย่านเยาวราช ให้สามารถ เดินชม/ช้อปปิ้งได้สะดวก					
7. ด้านอาหาร					
1. ควรมีร้านอาหารรสชาติอร่อยหลากหลาย					
2. ควรมีร้านอาหารที่ราคาไม่แพง					
3. ควรมีร้านจำหน่ายอาหารเพียงพอ					
4. ควรมีรายการอาหารขึ้นชื่อของเยาวราช ที่แตกต่างมี เอกลักษณ์					
5. ควรมีอาหารที่ได้รับการรับรองคุณภาพได้รับรางวัล					
6. ควรมีอาหารที่หลากหลายให้เลือกซื้อ					

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ย่านเยาวราช	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)	เห็น ด้วย (4)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อยที่สุด (1)
8. ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน					
1. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด					
2. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว					
3. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงาม					
4. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์โบราณสถาน					
5. ชุมชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาเยาวราช					
6. ชุมชนควรมีการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐได้เป็นอย่างดี					
7. ชุมชนควรมีส่วนในการให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้					

ตอนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรค พร้อมข้อเสนอแนะในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช จำนวน 2 ข้อ

1. ปัญหาและอุปสรรคที่ท่านพบในการมาท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช

.....

.....

.....

2. ท่านมีแนวทางและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาตามข้อ 1 อย่างไร

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาใช้เวลาในการตอบแบบสอบถาม

สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล
ผศ. ชนาธิป แท่งกระโทก
2. วุฒิการศึกษา
ศศ.บ. (บรรณารักษศาสตร์) (เกียรตินิยมอันดับ 2) วิทยาลัยครูสกลนคร
ปี พ.ศ. 2536
บช.ม. (การตลาด) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปี พ.ศ. 2546
3. สถานที่ทำงาน
คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด 264 ถ. จักรวรรดิ แขวงจักรวรรดิ
เขตสัมพันธวงศ์ กทม. 10100 โทร 02-2222814, 02-2212896 ต่อ 5520-1,
Chanathip.t@hotmail.com Fax 02-2264879
4. ผลงานทางวิชาการ
  1. เอกสารเรียงเรียง วิหาระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อการวางแผนการตลาด
  2. ผู้ร่วมวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการซื้อสินค้าในตลาดสำเพ็ง : กรณีศึกษา
ธุรกิจร้านค้าปลีก งบประมาณประจำปี พ.ศ. 2552 สนับสนุนงบประมาณโดย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 45,000 บาท
  3. หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง ทักษะคติของผู้ประกอบการตลาดน้ำคอนหาวยที่มีต่อ
การตลาดสีเขียว งบประมาณประจำปี พ.ศ. 2553 สนับสนุนงบประมาณโดย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 30,000 บาท
  4. หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการออมของครัวเรือนบุคลากรใน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ งบประมาณประจำปี พ.ศ. 2554
สนับสนุนงบประมาณโดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน
30,000 บาท
  5. หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง คุณภาพการให้บริการการท่องเที่ยวของตลาดน้ำวัด
ลำพญา จ.นครปฐม งบประมาณประจำปี พ.ศ. 2556 สนับสนุนงบประมาณโดย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 50,000 บาท
  6. หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่าน
เขาวราช งบประมาณแผ่นดิน ประจำปี 2558 มทร. รัตนโกสินทร์ งบประมาณที่
ได้รับ 50,000 บาท

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นายอาทิตย์ บุญซื่อน
2. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mr. ArthitBoonsorn
3. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 1201 01821 46 1
4. ที่อยู่ปัจจุบัน 86 ถนนตรีเพชร แขวงวังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร กรุงเทพฯ
5. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวกพร้อมหมายเลขโทรศัพท์ที่ทำงาน โทรศัพท์มือถือ โทรสารและสังกัด

คณะ/หน่วยงาน สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์

ที่อยู่ 264 ถ. จักรวรรดิ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพฯ

โทรศัพท์ 02-2222814 ต่อ 5401 โทรสาร 02-2264879 มือถือ 081-701-5036

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E - Mail) boonsorn52@gmail.com

6. ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

ปริญญาโท สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์

7. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาความเชี่ยวชาญ

8. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ
งานวิจัยที่สำเร็จแล้ว : ชื่อผลงานวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และแหล่งทุน(อาจมากกว่า 1 เรื่อง)

1. พฤติกรรมการซื้อสินค้าแบรนด์เนมต่างประเทศ ของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2552

2. การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการเงินของการลงทุนปลูกกล้วยไม้ตัด
ดอกของเกษตรกรในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม งบประมาณผลประโยชน์
ประจำปี พ.ศ.2555 มทร.รัตนโกสินทร์ งบประมาณที่ได้รับ 15,000 บาท(ผู้ร่วม
โครงการ)

3. แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช งบประมาณ
แผ่นดิน ประจำปี 2558 มทร.รัตนโกสินทร์ งบประมาณที่ได้รับ 50,000 บาท (ผู้
ร่วมวิจัย)

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ สกุล ว่าที่ร้อยตรีสมบัติ สมกะเนย์
2. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ ระดับ 7
3. หน่วยงานที่สามารถติดต่อได้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
คณะบริหารธุรกิจ บพิตรพิมุข จักรวรรดิ
264 ถนนจักรวรรดิ แขวงจักรวรรดิ
เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร 10100
โทรศัพท์ 02-2222814 ต่อ 5263
e-mail: sombat.som@rmutr.ac.th
4. ประวัติการศึกษา บธ.บ. (ธุรกิจศึกษา-การตลาด) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
บธ.ม. (การตลาด) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
- การตลาด
6. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย
- ปี 2554 ผู้ร่วมวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพในการสื่อสารภาษาอังกฤษของอาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
- ปี 2556 ผู้ร่วมวิจัย เรื่อง ศักยภาพในการสื่อสารภาษาต่างประเทศของนักศึกษา ปีที่ 4 คณะศิลปศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจ พื้นที่บพิตรพิมุข จักรวรรดิ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
- ปี 2558 ผู้ร่วมวิจัย เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเขาวราช งบประมาณแผ่นดิน ประจำปี 2558 มทร. รัตนโกสินทร์ งบประมาณที่ได้รับ 50,000 บาท

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ - นามสกุล

อาจารย์นิภา จันทรวงศ์

2. วุฒิการศึกษา

ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเลขานุการ
ปี พ.ศ.2525

ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สาขาการบริหารอาชีพและเทคโนโลยีศึกษา ปี พ.ศ.2532

3. สถานที่ทำงาน

คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการตลาด 264 ถ. จักรวรรดิ แขวงจักรวรรดิ
เขตสัมพันธวงศ์ กทม. 10100 โทร 02-2222814, 02-2212896 ต่อ 5401,
Nipa-jan@hotmail.com Fax 02-2264879

4. ผลงานทางวิชาการ

- งานวิจัย เรื่อง สภาพการจัดการองค์ความรู้ในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย กรณีศึกษา สภาพการจัดการองค์ความรู้ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ งบประมาณผลประโยชน์ ประจำปี พ.ศ. 2554
- ผู้ร่วมวิจัย เรื่อง คุณภาพการให้บริการการท่องเที่ยวของตลาดน้ำวัดลำพญา จ. นครปฐม งบประมาณประจำปี พ.ศ. 2556 สนับสนุนงบประมาณโดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 50,000 บาท
- ผู้ร่วมวิจัย เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช งบประมาณแผ่นดิน ประจำปี 2558 มทร. รัตนโกสินทร์ งบประมาณที่ได้รับ 50,000 บาท (ผู้ร่วมโครงการ)